

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 328

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

49 tomas

2006 m. lapkričio 24 d.

Turinys	I	<i>Aktai, kuriuos skelbti privaloma</i>	
	★	2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1692/2006, nustatantis antrąją „Marco Polo“ programą dėl Bendrijos finansinės paramos teikimo krovinio transporto sistemos atitikčiai aplinkosaugos reikalavimams didinti (Marco Polo II) ir panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1382/2003 ⁽¹⁾	1
	★	2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyva 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės	14
	II	<i>Aktai, kurių skelbti neprivaloma</i>	
		Taryba	
		2006/782/EB:	
	★	2006 m. spalio 24 d. Tarybos sprendimas, iš dalies keičiantis Sprendimą 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje	57
		<i>Aktai, priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties VI antraštine dalimi</i>	
	★	2006 m. spalio 6 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2006/783/TVR, dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo nutarimams konfiskuoti	59

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

Kaina: 18 EUR

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį. Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1692/2006

2006 m. spalio 24 d.

nustatantis antrąją „Marco Polo“ programą dėl Bendrijos finansinės paramos teikimo krovinių transporto sistemos atitikčiai aplinkosaugos reikalavimams didinti (Marco Polo II) ir panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1382/2003

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 71 straipsnio 1 dalį ir 80 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2001 m. rugsėjo mėn. Komisijos baltojoje knygoje dėl bendros transporto politikos pažymima, kad intermodalumo plėtojimas yra praktinė ir veiksminga priemonė subalansuotai transporto sistemai sukurti ir siūlo ne tik plėtoti jūros greitkelius, aukštos kokybės integruoto intermodalinio jūros transporto alternatyvas, bet ir intensyviau naudoti geležinkelių ir vidaus vandenų transportą, kaip pagrindinius šios strategijos elementus. 2001 m. birželio 15 ir 16 d. susitikime Geteborge Europos Vadovų Taryba paskelbė, kad santykio tarp transporto rūšių pakeitimas yra viena iš pagrindinių tvarios plėtros strategijos uždavinių. Be to, 2002 m. kovo 15 ir 16 d. susitikime Barselonoje Europos Vadovų Taryba pabrėžė, jog būtina mažinti perkrovą kritiniuose kelių eismo taškuose keliuose regionuose, visų pirma paminėdama Alpes, Pirėnus ir Baltijos jūrą, parodydama, kad jūros greitkelių trasos yra sudėtinė ir svarbi transeuropinio transporto tinklo dalis. Rinkos

skatinama intermodalumo finansavimo programa yra pagrindinė tolesnės intermodalumo plėtros programa, kuri turėtų skirti ypatingą paramą jūros greitkeliams nustatyti užtikrinant, *inter alia*, didesnę ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą ir geresnį geležinkelių bei vidaus vandenų transportą.

- (2) Nesiimant ryžtingų veiksmų, bendras krovinių kelių transportas Europoje iki 2013 m. išaugs daugiau kaip 60 %. Numatomas tarptautinio keliais gabenamo krovinių srauto prieaugis 25 Europos Sąjungos valstybių narių 2007–2013 m. laikotarpiu sieks 20,5 milijardų tonkilo metrų per metus, esant neigiamoms pasekmėms papildomų kelių infrastruktūros išlaidų, nelaimingų atsitikimų, kelių perkrovos, vietos ir globalinės taršos, tiekimo grandinės ir logistikos procesų patikimumo sutrikimo ir žalos aplinkai atžvilgiu.
- (3) Siekiant įveikti šį kelių krovinių transporto augimą, reikia plėtoti trumpųjų nuotolių laivybos, geležinkelių ir vidaus vandenų kelių transporto naudojimą ir būtina skatinti tolesnes veiksmingas transporto ir logistikos sektoriaus iniciatyvas, pavyzdžiui, techninių riedmenų naujovių vystymą, kurios leistų mažinti kelių perkrovą.
- (4) Į programą, nustatytą 2003 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1382/2003 dėl Bendrijos finansinės pagalbos teikimo siekiant pagerinti krovinių transporto sistemos aplinkosaugos veiksmingumą (Marco Polo programa) ⁽³⁾, reikėtų įtraukti naujus veiksmus, kuriais siekiama realiai mažinti tarptautinių kelių transportą. Todėl Komisija pasiūlė patvirtinti didesnės aprėpties programą (toliau – „Marco Polo II“ programa arba programa), kuri plėtotų intermodalumą, mažintų kelių sistemos perkrovą ir gerintų krovinių transporto sistemos Bendrijoje aplinkosaugos veiksmingumą. Šiam tikslui pasiekti programa turėtų remti veiksmus krovinių transporto,

⁽¹⁾ OL C 234, 2005 9 22, p. 19.

⁽²⁾ 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2006 m. spalio 12 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 196, 2003 8 2, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 788/2004 (OL L 138, 2004 4 30, p. 17).

- logistikos ir kitose atitinkamose rinkose atsižvelgdama į mažųjų ir vidutinių įmonių (MVĮ) poreikius. Ji turėtų padėti nukreipti iš kelių bent jau numatomą bendrą tarptautinio krovinio transporto prieaugį, tačiau pageidautina daugiau į trumpųjų nuotolių laivybos, geležinkelių ir vidaus vandenų transportą arba į transporto rūšių derinius, kuriuose krovinių gabenimas keliais yra kuo trumpesnis. Todėl pagal Reglamentą (EB) Nr. 1382/2003 įkurta „Marco Polo“ programa turėtų būti pakeista.
- (5) „Marco Polo II“ programa numato skirtingus veiksmų tipus, kurie turėtų skatinti apčiuopiamą ir tvarų modalinį perkėlimą ir glaudesnę bendradarbiavimą intermodalinėje rinkoje. Be to, pagal „Marco Polo II“ programą įgyvendinami veiksmai taip pat turėtų skatinti realų tarptautinio kelių krovinio transporto mažėjimą.
- (6) Veiksmai, finansuoti pagal „Marco Polo II“ programą, savo geografine aprėptimi turėtų būti tarptautiniai. Siekiant atspindėti veiksmų europinį mastą, projektus turėtų teikti skirtingose valstybėse įsisteigusios įmonės, kurios susijungia į veiksmą teikiantį konsorciumą. Viešosios teisės subjektai, vykdydami ekonominę veiklą, turėtų turėti teisę dalyvauti šiame konsorciame pagal savo nacionalinius įstatymus.
- (7) Pareiškėjai turėtų galėti teikti naujus arba, tam tikrais atvejais, jau įgyvendinamus projektus, kurie geriausiai atitinka dabartinius rinkos poreikius. Pernelyg griežtas leidžiamų veiksmų apibrėžimas neturėtų varžyti tinkamų projektų, visų pirma tų, kuriais atsižvelgiama į MVĮ poreikius.
- (8) Tam tikrais atvejais esamos paslaugos plėtojimo nauda papildomo modalinio perkėlimo, kokybės, aplinkosaugos ir gyvybingumo privalumų požiūriais prilygsta bent jau naudai, kurią galėtų suteikti su didelėmis išlaidomis susijęs naujos paslaugos kūrimas.
- (9) Siekiant skaidrumo, nešališkumo ir aiškių ribų nustatymo, modalinio perkėlimo veiksmų įgyvendinimui skirta pagalba, pavyzdžiui, turėtų būti grindžiama kaštų mažinimu, kurį visuomenei užtikrins trumpųjų nuotolių laivybos, geležinkelių ir vidaus vandenų transporto naudojimas vietoje vien tik kelių transporto. Todėl šis reglamentas turėtų numatyti finansinę paramą pagal perkeltų keliais gabenamų krovinių tonkilometrus.
- (10) Bendrijos finansinę paramą, grindžiamą iš kelių transporto į trumpųjų nuotolių laivybą, geležinkelių ar vidaus vandenų transportą perkeliama tonkilometrais arba tonkilometrių ar transporto priemonių kilometrų, susijusių su krovinių gabenimu keliais, sumažinimu, turėtų būti imanoma derinti taip, kad būtų remiami kokybiški ar realią naudą aplinkai teikiantys projektai.
- (11) Skirstant lėšas taip pat reikėtų skirti ypatingą dėmesį jautriems ir didmiesčių rajonams, patenkantiems į geografinę programos taikymo sritį.
- (12) Visų programos veiksmų rezultatai turėtų būti tinkamai skleidžiami, siekiant užtikrinti viešumą, skaidrumą ir keitimąsi geriausia praktika.
- (13) Vykdam atrankos procedūrą ir įgyvendinant veiksmus būtina užtikrinti, kad atrinkti veiksmai įneštų realų indėlį į bendrą transporto politiką ir nesukeltų bendriems interesams prieštaraujančių konkurencijos iškraipymų. Todėl Komisija turėtų įvertinti abiejų programų įgyvendinimą. Ji turėtų pateikti „Marco Polo“ programos 2003–2006 m. pasiektų rezultatų įvertinimo ataskaitą ne vėliau kaip 2007 m. birželio 30 d.
- (14) Veiksmai neturėtų iškraipyti konkurencijos, ypač tarp transporto rūšių, kitų nei kelių transportas, ar kiekvienos alternatyvios transporto rūšies sektoriuje, tiek, kad tai prieštarautų bendriems interesams. Ypatingai reikėtų stengtis išvengti tokių iškraipymų tam, kad veiksmai padėtų perkelti krovinius iš kelių transporto į alternatyvių rūšių transportą, užuot skatinę perkelti esamų geležinkelių transporto, trumpųjų nuotolių laivybos ar vidaus vandenų transporto paslaugų krovinius.
- (15) Kadangi „Marco Polo II“ programos tikslo valstybės narės negali deramai pasiekti ir todėl atsižvelgiant į programos apimtį to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą, šiuo reglamentu nevirsijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti.
- (16) Šio reglamento įgyvendinimui būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽¹⁾.
- (17) Šis reglamentas nustato finansinį paketą visam programos galiojimui, kuris pagal Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo⁽²⁾ 37 punktą yra pagrindinis orientacinis dydis biudžeto valdymo institucijai kasmetinės biudžeto sudarymo procedūros metu.

(1) OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

(2) OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

- (18) Siekiant apsaugoti „Marco Polo“ programos tęstinumą ir skaidrumą, reikėtų nustatyti pereinamąsias nuostatas dėl sutarčių ir atrankos tvarkos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šis reglamentas nustato finansavimo priemonę (toliau – „Marco Polo II“ programa arba programa), kuria siekiama mažinti perkrovą, didinti transporto sistemos atitiktį aplinkosaugos standartams ir plėtoti intermodalinį transportą, tokiu būdu kuriant veiksmingą ir tvarią transporto sistemą, kuri suteiks ES pridėtinės vertės ir neturės neigiamo poveikio ekonominei, socialinei ar teritorinei sanglaudai. Programos trukmė – nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d., siekiant iki programos pabaigos krovinius, kurie kiekvienais metais sudaro didžiausią dalį numatomo bendro tarptautiniais keliais vežamų krovinių srauto prieaugio, matuojamo tonkilometrais, nukreipti iš kelių į trumpųjų nuotolių laivybos, geležinkelių ir vidaus vandenų transportą arba panaudoti transporto rūšių derinius, kuriuose krovinio gabenimas keliais yra kuo trumpesnis.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

- a) veiksmas – įmonių įgyvendinamas projektas, kuris padeda mažinti krovininio kelių transporto sistemos perkrovą ir (arba) didinti transporto sistemos valstybių narių arba dalyvaujančių šalių teritorijose atitiktį aplinkosaugos reikalavimams; katalizuojantys veiksmai, modalinio perkėlimo veiksmai ir bendrojo mokymosi veiksmai gali apimti kelis suderintus projektus;
- b) katalizuojantis veiksmas – inovacinis veiksmas, kuriuo siekiama įveikti Bendrijai svarbius struktūrinius barjerus krovininio transporto rinkoje, kurie kliudo veiksmingam rinkų funkcionavimui, trumpųjų nuotolių laivybos, geležinkelių ar vidaus vandenų transporto konkurencingumui ir (arba) transporto grandinių, naudojančių minėtas transporto rūšis, veiksmingumui, įskaitant pagalbinės infrastruktūros keitimą arba kūrimą; šiame apibrėžime tokie „struktūriniai barjerai“ yra teisės aktais nenustatyti, faktiniai ir nuolatinio pobūdžio kliudymai deramam krovininio transporto grandinės funkcionavimui;
- c) jūros greitkelių veiksmas – novatoriškas veiksmas, kuris tiesiogiai perkelia krovinius iš kelių sistemos į trumpųjų nuotolių laivybos segmentą arba panaudoja trumpųjų nuotolių laivybos transporto ir kitų transporto rūšių derinį, kuriame krovinio gabenimas keliais yra kiek įmanoma trumpesnis; šios rūšies veiksmai gali apimti pagalbinės infrastruktūros keitimą ar kūrimą, kai reikia vykdyti dažnai pasikartojančias ypač didelio masto krovinių intermodalinio jūrų transporto paslaugas, įskaitant, pageidautina, labiausiai aplinką tausojančių transporto priemonių rūšių, pvz., vidaus vandenų kelių ir geležinkelių, naudojimą, krovininio transporto srityje atokiuose rajonuose ir teikiant integruotą krovinio paėmimo iš siuntėjo ir pristatymo gavėjui paslaugų paketą; jei galima, reikėtų panaudoti ir atokiausių regionų išteklius;
- d) modalinio perkėlimo veiksmas – veiksmas, kuris tiesiogiai, tam tikru mastu iš esmės ir nedelsiant perkelia krovinius iš kelių sistemos į trumpųjų nuotolių laivybos, geležinkelių, vidaus vandenų kelių segmentus arba panaudoja transporto rūšių derinius, kuriuose krovinio gabenimas keliais yra kuo trumpesnis ir kuris nėra priskiriamas prie katalizuojančių veiksmų, įskaitant, jei tinkama, modalinį perkėlimą, įvykdytą dėl esamų paslaugų plėtros; Komisija išnagrinėja galimybę remti pagalbinės infrastruktūros projektus;
- e) kelių eismo mažinimo veiksmas – novatoriškas veiksmas, kuris integruoja transportą į gamybos logistiką, siekiant išvengti didelio krovininio transporto susikaupimo keliuose neigiamai nepaveikiant nei gamybos apimtį, nei gamybos darbo jėgos; šios rūšies veiksmai gali apimti pagalbinės infrastruktūros ir įrangos keitimą arba kūrimą;
- f) bendrojo mokymosi veiksmas – veiksmas, kuriuo siekiama stiprinti bendradarbiavimą struktūriškai optimizuojant darbo metodus ir procedūras krovininio transporto grandinėje, atsižvelgiant į logistikos reikalavimus;
- g) novatoriškas veiksmas – veiksmas, kuris skatina tokius dalykus, kurie tam tikroje rinkoje iki šiol neegzistavo;
- h) pagalbinė infrastruktūra – infrastruktūra, kuri yra būtina ir kurios pakanka veiksmų tikslams įgyvendinti, įskaitant krovinių ir keleivių terminalus;
- i) lydinčioji priemonė – priemonė, kuria siekiama pasirengti arba paremti įgyvendinamus arba būsimus veiksmus, įskaitant informacijos sklaidos veiksmus, projekto stebėseną ir įvertinimą, taip pat statistinių duomenų rinkimą ir analizę; produktų, procesų ar paslaugų komercializavimo priemonės, taip pat rinkodaros ir pardavimų skatinimo priemonės nėra lydinčiosios jų priemonės;
- j) parengiamoji priemonė – priemonė, kuri įgyvendinama rengiant katalizuojantį, jūros greitkelių arba kelių eismo mažinimo veiksmą, pavyzdžiui, techninių, eksploatacinių ar finansinių galimybių studijos ir įrangos bandymai;

- k) įmonė – ekonominę veiklą vykdančio subjektas nepriklausomai nuo subjekto teisinio statuso ir jo finansavimo būdo;
- l) konsorciumas – susitarimas, pagal kurį mažiausiai dvi įmonės kartu įgyvendina veiksmą ir pasidalija su juo susijusią riziką;
- m) tonkilometris – vienos krovinio tonos arba jos apimtys ekvivalento transportavimas vieno kilometro atstumu;
- n) transporto priemonės kilometras – pakrauto ar tuščio sunkvežimio nuvažiuotas vieno kilometro atstumas;
- o) gretima trečioji šalis – šalis, kuri nėra Europos Sąjungos narė ir kuri turi bendrą sieną su Europos Sąjunga arba Europos Sąjungai gretimos uždarnos ar pusiau uždarnos jūros pakrantę.

3 straipsnis

Taikymo sritis

1. Į programą įtraukiami šie veiksmai:
 - a) įgyvendinami mažiausiai dviejų valstybių narių teritorijoje arba
 - b) įgyvendinami mažiausiai vienos valstybės narės teritorijoje ir gretimos trečiosios šalies teritorijoje.
2. Kai projektas įgyvendinamas trečiosios šalies teritorijoje, tos šalies teritorijoje atsiradusiems kaštams programa netaikoma, išskyrus 3 ir 4 dalyse nurodytoms aplinkybėmis.
3. Programoje gali dalyvauti šalys, kurios yra kandidatės įstoti į Europos Sąjungą. Jų dalyvavimui taikomos su tomis šalimis pasirašytose Asociacijos sutartyse nustatytos sąlygos, taip pat taisyklės, nustatytos Asociacijos tarybos sprendime kiekvienai atitinkamai valstybei.
4. Programoje taip pat gali dalyvauti ELPA ir EEE šalys bei gretimos trečiosios šalys, kurių dalyvavimas grindžiamas papildomais asignavimais, skiriamais pagal su tomis šalimis suderintą tvarką.

II SKYRIUS

PROGRAMOS KRITERIJUS ATITINKANTYS PAREIŠKĖJAI IR VEIKSMAI

4 straipsnis

Programos kriterijus atitinkantys pareiškėjai

1. Veiksmus teikia dviejų ar daugiau įmonių, įsisteigusių mažiausiai dviejose skirtingose valstybėse narėse arba mažiausiai vienoje valstybėje narėje ir vienoje gretimose trečiojoje šalyje,

konsorciumas arba išimtiniais atvejais, jei yra transporto ryšys su artima trečiaja šalimi, juos gali pateikti viena valstybėje narėje įsisteigusi įmonė.

2. Su projektu gali būti susietos už vienos iš 3 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytų dalyvaujančių valstybių ribų įsisteigusios įmonės, tačiau Bendrijos finansavimas pagal programą joms neskiriamas jokiais aplinkybėmis.

5 straipsnis

Programos kriterijus atitinkantys veiksmai ir finansavimo sąlygos

1. Finansavimas pagal programą gali būti skirtas šiems veiksams:
 - a) katalizuojantiems veiksams, kuriais siekiama stiprinti geležinkelių, vidaus vandenų kelių ir trumpųjų nuotolių laivynbos (įskaitant jūros greitkelius) sektorių sąveiką geriau išnaudojant esamą infrastruktūrą, reikėtų skirti ypatingą dėmesį;
 - b) jūros greitkelių veiksams; Europos Sąjungoje tokie veiksmai turėtų naudoti transeuropinius tinklus, apibrėžtus 1996 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1692/96/EB, pateikiančiame Bendrijos gaires dėl transeuropinio transporto tinklo plėtros ⁽¹⁾;
 - c) modalinio perkėlimo veiksams;
 - d) kelių eismo mažinimo veiksams;
 - e) bendro mokymosi veiksams.

2. Konkrečios finansavimo sąlygos ir kiti reikalavimai įvairiems veiksams nurodyti I priede. Finansavimo sąlygos pagalbinei infrastruktūrai, apibrėžtai 2 straipsnio h punkte, nustatytos II priede.

3. Bendrijos finansinė parama teikiama pagal sutartis, dėl kurių derasi Komisija ir paramos gavėjas. Tų sutarčių sąlygose turi būti numatoma kuo mažesnė finansinė ir administracinė našta, pavyzdžiui, palengvinant verslui palankių banko garantijų išdavimą, ir atsižvelgiama į taikomas taisykles ir teisės aktus, ypač į 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽²⁾, kad administravimas būtų kuo veiksmingesnis ir lankstesnis.

⁽¹⁾ OL L 228, 1996 9 9, p. 1. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 884/2004/EB (OL L 167, 2004 4 30, p. 1).

⁽²⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

4. Nepažeidžiant bendros politikos tikslų, numatytų 1 straipsnyje, kvietimo teikti paraiškas dėl katalizuojančių veiksmų ir bendrojo mokymosi veiksmų metiniai prioritetai nustatomi ir, jei reikia, peržiūrimi Komisijos, kuriai padeda 10 straipsnyje nurodytas komitetas, ir pagal 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

6 straipsnis

Išsamios taisyklės

Išsamios veiksmų pateikimo ir atrankos pagal programą tvarkos taisyklės patvirtinamos pagal 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

7 straipsnis

Valstybės pagalba

Bendrijos finansinė pagalba, teikiama veiksams pagal programą, nedraudžia pagal tuos veiksmus gauti valstybės pagalbos nacionaliniu, regiono ar vietos lygiu, jei tokia pagalba atitinka Sutartyje valstybės pagalbai nustatytas sąlygas ir neviršija kiekvienam projekto tipui I priede nustatytų bendrų ribų. Bendra pagalba, skirta pagalbinės infrastruktūros projektams valstybės pagalbos ir Bendrijos finansinės pagalbos forma, neturi viršyti 50 % tinkamų kaštų.

III SKYRIUS

VEIKSMŲ PATEIKIMAS IR ATRANKA

8 straipsnis

Veiksmų pateikimas

Veiksmai pateikiami Komisijai laikantis pagal 6 straipsnį patvirtintų išsamių taisyklių. Pateikiamuose dokumentuose nurodoma visa informacija, leidžianti Komisijai atrinkti projektus pagal 9 straipsnį.

9 straipsnis

Veiksmų atranka finansinei pagalbai

Pateiktus veiksmus vertina Komisija. Atrenkant veiksmus, kuriems pagal programą bus skirta finansinė pagalba, Komisija atsižvelgia į:

- 1 straipsnyje numatytus tikslus;
- atitinkamai I ir II prieduose nustatytas sąlygas;

- veiksmų įnašą į kelių perkrovos mažinimą;
- santykinę veiksmų naudą aplinkai, įskaitant jų įnašą mažinant neigiamą poveikį aplinkai trumpųjų nuotolių laivybos, geležinkelių ir vidaus vandens kelių transporto srityse. Ypačingas dėmesys bus skiriamas projektams, viršijantiems teisiškai privalomus aplinkosaugos reikalavimus;
- bendrą veiksmų tvarumą.

Sprendimas skirti finansinę pagalbą priimamas pagal 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

Komisija informuoja paramos gavėjus apie savo sprendimą.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

10 straipsnis

Komitetas

- Komisijai padeda komitetas.
- Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.
- Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje numatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.
- Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

11 straipsnis

Biudžetas

Finansinis paketas „Marco Polo II“ programai įgyvendinti laikotarpiu nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d. yra 400 mln. EUR ⁽¹⁾.

Metinius asignavimus patvirtina biudžeto valdymo institucija pagal numatytą finansinę struktūrą.

12 straipsnis

Rezervas lydinčioms priemonėms ir programos įvertinimui

Lydinčiosioms priemonėms ir nepriklausomam 5 straipsnio įgyvendinimo įvertinimui skiriama iki 5 % šiame reglamente numatyto biudžeto.

⁽¹⁾ Ši suma pagrįsta 2004 m. skaičiavimais ir turi būti techniškai pako-reguota atsižvelgiant į infliaciją.

13 straipsnis

Europos Bendrijų finansinių interesų apsauga

1. Komisija užtikrina, kad įgyvendinant pagal šį reglamentą finansuojamus veiksmus finansinius Europos Bendrijų interesus gina taikomos sukčiavimo, korupcijos ir kitų neteisėtų veiksmų prevencinės priemonės, veiksmingi patikrinimai ir netinkamai sumokėtų sumų išieškojimas ir, nustačius pažeidimus, veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios sankcijos, nustatomos pagal 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ⁽¹⁾, 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų ⁽²⁾ ir pagal 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ⁽³⁾.

2. Pagal šį reglamentą finansuojamiems veiksams Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 1 straipsnyje minima pažeidimo sąvoka reiškia bet kokią Bendrijos teisės nuostatą pažeidimą arba sutartinio įsipareigojimo nesilaikymą dėl ūkio subjekto veiksmo ar neveikimo, kuris kenkia arba galėtų pakenkti bendrajam Europos Sąjungos biudžetui arba jos valdomiems biudžetams nustatant nepateisinamą išlaidų straipsnį.

3. Į sutartis ir susitarimus taip pat susitarimus su dalyvaujančiomis trečiosiomis šalimis, sudarytus pagal šį reglamentą, įtraukiamos nuostatos dėl Komisijos ar jos įgalioto atstovo atliekamos priežiūros ir finansinės kontrolės, taip pat dėl Audito Rūmų atliekamo audito, kuris, esant reikalui, atliekamas vietoje.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2006 m. spalio 24 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BORRELL FONTELLES

14 straipsnis

Įvertinimas

1. Komisija mažiausiai du kartus per metus informuoja komitetą apie finansinių programos įgyvendinimą ir pateikia naujausias žinias apie visų pagal programą finansuojamų veiksmų statusą.

Komisija vykdo programos vertinimą programai įpusėjus ir pasibaigus, taip siekiant nustatyti, kiek ji padėjo siekti Bendrijos transporto politikos tikslų ir kaip efektyviai panaudoti asignavimai.

2. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Marco Polo“ programos 2003–2006 m. laikotarpiu pasiektų rezultatų įvertinimo ataskaitą iki 2007 m. birželio 30 d. Jei, remiantis šia ataskaita, kyla būtinybė „Marco Polo II“ programą patikslinti, Komisija pateikia atitinkamus pasiūlymus.

15 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1382/2003 panaikinamas nuo 2006 m. gruodžio 14 d.

Sutartims, susijusioms su projektais, numatytais Reglamente (EB) Nr. 1382/2003, iki jų įgyvendinimo ir finansavimo pabaigos taikomas tas reglamentas. Visai įvertinimo ir atrankos procedūrai už 2006 m. taip pat taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1382/2003, net jei ta procedūra baigiasi 2007 m.

16 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja 2006 m. gruodžio 14 d.

⁽¹⁾ OL L 312, 1995 12 23, p. 1.

⁽²⁾ OL L 292, 1996 11 15, p. 2.

⁽³⁾ OL L 136, 1999 5 31, p. 1.

I PRIEDAS

Finansavimo sąlygos ir reikalavimai pagal 5 straipsnio 2 dalį

Veiksmo tipas	A. Katalizuojantys veiksmai	B. Jūros greitkeliai	C. Modalinis perkėlimas	D. Kelių eismo mažinimas	E. Bendras mokymasis
	5 straipsnio 1 dalies a punktas	5 straipsnio 1 dalies b punktas	5 straipsnio 1 dalies c punktas	5 straipsnio 1 dalies d punktas	5 straipsnio 1 dalies e punktas
1. Finansavimo sąlygos	a) Katalizuojantis veiksmas įgyvendins jame numatytus tikslus per ne ilgesnį kaip 60 mėnesių laikotarpį ir išliks perspektyvus pasibaigus šiam laikotarpiui, kaip prognozuojama realistiniame verslo plane.	a) Jūros greitkelių veiksmas įgyvendins jame numatytus tikslus per ne ilgesnį kaip 60 mėnesių laikotarpį ir išliks perspektyvus pasibaigus šiam laikotarpiui, kaip prognozuojama realistiniame verslo plane.	a) Modalinio perkėlimo veiksmas įgyvendins jame numatytus tikslus per ne ilgesnį kaip 36 mėnesių laikotarpį ir išliks perspektyvus pasibaigus šiam laikotarpiui, kaip prognozuojama realistiniame verslo plane.	a) Kelių eismo mažinimo veiksmas įgyvendins jame numatytus tikslus per ne ilgesnį kaip 60 mėnesių laikotarpį ir išliks perspektyvus pasibaigus šiam laikotarpiui, kaip prognozuojama realistiniame verslo plane.	a) Bendro mokymosi veiksmas pagerins rinkoje teikiamas komercines paslaugas, ir ypač skatinant ir (arba) palengvinant kelių eismo mažinimą arba modalinį perkėlimą iš kelių transporto į trumpųjų nuotolių laivybą, geležinkelių ir vidaus vandens kelių transportą plėtojant bendradarbiavimą ir keitimąsi žiniomis; projekto trukmė neviršija 24 mėnesių.
	b) Katalizuojantis veiksmas yra novatoriškas Europos lygiu logistikos, technologijų, metodų, įrangos, produktų, infrastruktūros arba teikiamų paslaugų atžvilgiu.	b) Jūros greitkelių veiksmas yra novatoriškas Europos lygiu logistikos, technologijų, metodų, įrangos, produktų, infrastruktūros arba teikiamų paslaugų atžvilgiu; dėmesys taip pat bus skiriamas aukštai paslaugų kokybei, supaprastintoms procedūroms ir patikrinimams, atitinkantiems saugos ir saugumo standartus, geram priejimiui prie uostų, veiksmingam susisiekimui su atokiais rajonais bei lanksčioms ir veiksmingoms uosto paslaugoms.	b) Modalinio perkėlimo veiksmas neiškreips konkurencijos atitinkamose rinkose, ypač tarp kelių transportui alternatyvių transporto rūšių arba kiekvienos transporto rūšies segmente, kas prieštarautų bendriems interesams.	b) Kelių eismo mažinimo veiksmas yra novatoriškas Europos lygiu gamybos logistikos integravimo į transporto logistiką atžvilgiu.	b) Projektas yra novatoriškas Europos lygiu.

Veiksmo tipas	A. Katalizuojantys veiksmai	B. Jūros greitkeliai	C. Modalinis perkėlimas	D. Kelių eismo mažinimas	E. Bendras mokymasis
	5 straipsnio 1 dalies a punktas	5 straipsnio 1 dalies b punktas	5 straipsnio 1 dalies c punktas	5 straipsnio 1 dalies d punktas	5 straipsnio 1 dalies e punktas
	c) Katalizuojantis veiksmas turėtų paskatinti realų, apčiuopiamą ir tvarų modalinį perkėlimą iš kelių transporto į trumpųjų nuotolių laivybą, geležinkelių, vidaus vandenų kelių transportą.	c) Jūros greitkelių veiksmu siekiama skatinti didelių apimčių, dažnų intermodalinių krovinių gabenimo paslaugų teikimą panaudojant trumpųjų nuotolių laivybą, prireikus ir kombinuotų keleivių gabenimo paslaugų teikimą; arba trumpųjų nuotolių laivybą kartu su kitomis transporto rūšimis, kai krovinio gabenimas keliais yra kiek įmanoma trumpesnis; veiksmas turėtų apimti krovinių gabenimo paslaugas atokių rajonų geležinkeliais ir (arba) vidaus vandenų keliais.	c) Modalinio perkėlimo veiksmas siūlo realų planą, nustatantį konkrečius etapus, kuriuos įgyvendinant siekiama veiksmo tikslų.	c) Kelių eismo mažinimo veiksmas siekia skatinti didesnę tarptautinio krovinio transporto Europos rinkose veiksmingumą nesudarant kliūčių ekonominiam augimui ir sutelkiant dėmesį į gamybos ir (arba) platinimo procesų keitimą, tokiu būdu užtikrinant trumpesnius atstumus, didesnius pakrovimo koeficientus, mažesnę kelionių be krovinio skaičių, atliekų srautų mažėjimą, apimčių ir (arba) svorio ar bet kurio kito poveikio, nulemiančio esminį krovinio eismo sumažėjimą keliuose, sumažinimą, bet nedarant neigiamos įtakos gamybos apimtims arba darbo jėgai.	c) Veiksmas neiškreips konkurencijos atitinkamose rinkose, ypač tarp kelių transportui alternatyvių transporto rūšių arba kiekvienos transporto rūšies segmente, kiek tai prieštarautų bendriems interesams.
	d) Katalizuojantis veiksmas siūlo realų planą, nustatantį konkrečius etapus, kuriuos įgyvendinant siekiama veiksmo tikslų ir nurodomas Komisijos pagalbos veiksmo valdymui poreikis.	d) Jūros greitkelių veiksmas turėtų paskatinti realų, apčiuopiamą ir tvarų modalinį perkėlimą, kuris būtų didesnis už prognozuojamą krovinio transporto keliuose augimą, iš kelių transporto į trumpųjų nuotolių laivybą, vidaus vandenų arba geležinkelių transportą.	d) Kai veiksmui reikalingos trečiųjų šalių, kurios nėra konsorciumo narės, paslaugos, pareiškėjas pateikia įrodymų, kad atitinkamų paslaugų pasirinkimui pritaikyta tvarka buvo skaidri, objektyvi ir nediskriminuojanti.	d) Kelių eismo mažinimo veiksmas turėtų paskatinti realų, apčiuopiamą ir tvarų kelių eismo mažinimą mažiausiai 10 % tonkilometrais arba transporto priemonės kilometrais matuojamų krovinių apimčių.	d) Bendro mokymosi veiksmas siūlo realų planą, nustatantį konkrečius etapus, kuriuos įgyvendinant siekiama veiksmo tikslų ir nurodomas Komisijos pagalbos veiksmo valdymui poreikis.
	e) Katalizuojantis veiksmas neiškreips konkurencijos atitinkamose rinkose, ypač tarp kelių transportui alternatyvių transporto rūšių arba kiekvienos transporto rūšies segmente, kas prieštarautų bendriems interesams.	e) Jūros greitkelių veiksmas siūlo realų planą, nustatantį konkrečius etapus, kuriuos įgyvendinant siekiama veiksmo tikslų ir nurodomas Komisijos pagalbos veiksmo valdymui poreikis.		e) Kelių eismo mažinimo veiksmas siūlo realų planą, nustatantį konkrečius etapus, kuriuos įgyvendinant siekiama veiksmo tikslų ir nurodomas Komisijos pagalbos veiksmo valdymui poreikis.	

Veiksmo tipas	A. Katalizuojantys veiksmai	B. Jūros greitkeliai	C. Modalinis perkėlimas	D. Kelių eismo mažinimas	E. Bendras mokymasis
	5 straipsnio 1 dalies a punktas	5 straipsnio 1 dalies b punktas	5 straipsnio 1 dalies c punktas	5 straipsnio 1 dalies d punktas	5 straipsnio 1 dalies e punktas
	f) Kai veiksmui reikalingos trečiųjų šalių, kurios nėra konsorciumo narės, paslaugos, pareiškėjas pateikia įrodymų, kad atitinkamų paslaugų pasirinkimui pritaikyta tvarka buvo skaidri, objektyvi ir nediskriminuojanti.	f) Jūros greitkelių veiksmas neiškreips konkurencijos atitinkamose rinkose, ypač tarp kelių transportui alternatyvių transporto rūšių arba kiekvienos transporto rūšies segmente, kiek tai prieštarautų bendriems interesams.		f) Kelių eismo mažinimo veiksmas neiškreips konkurencijos atitinkamose rinkose, ypač kiek tai susiję su kelių transportui alternatyviomis transporto rūšimis ir kiek tai prieštarautų bendriems interesams.	
		g) Kai jūros greitkelių veiksmui reikalingos trečiųjų šalių, kurios nėra konsorciumo narės, paslaugos, pareiškėjas pateikia įrodymų, kad atitinkamų paslaugų pasirinkimui pritaikyta tvarka buvo skaidri, objektyvi ir nediskriminuojanti.		g) Kai kelių eismo mažinimo veiksmui reikalingos trečiųjų šalių, kurios nėra konsorciumo narės, paslaugos, pareiškėjas pateikia įrodymų, kad atitinkamų paslaugų pasirinkimui pritaikyta tvarka buvo skaidri, objektyvi ir nediskriminuojanti.	
2. Finansavimo intensyvumas ir aprėptis	a) Bendrijos finansinė pagalba katalizuojantiems veiksams neviršija 35 % visų veiksmo tikslams pasiekti būtinų išlaidų, kurios atsiranda įgyvendinant veiksmą, įskaitant parengiamąsias priemones ir pagalbinių infrastruktūrą. Šios išlaidos atitinka Bendrijos finansinės pagalbos teikimui taikomus kriterijus tokiu mastu, kuriuo yra tiesiogiai susijusios su veiksmo įgyvendinimu.	a) Bendrijos finansinė pagalba jūros greitkelių veiksams neviršija 35 % visų veiksmo tikslams pasiekti būtinų išlaidų, kurios atsiranda įgyvendinant veiksmą, įskaitant parengiamąsias priemones ir pagalbinių infrastruktūrą. Šios išlaidos atitinka Bendrijos finansinės pagalbos teikimui taikomus kriterijus tokiu mastu, kuriuo yra tiesiogiai susijusios su veiksmo įgyvendinimu.	a) Bendrijos finansinė pagalba modalinio perkėlimo veiksams neviršija 35 % visų veiksmo tikslams pasiekti būtinų išlaidų, kurios atsiranda įgyvendinant veiksmą. Šios išlaidos atitinka Bendrijos finansinės pagalbos teikimui taikomus kriterijus tokiu mastu, kuriuo yra tiesiogiai susijusios su veiksmo įgyvendinimu.	a) Bendrijos finansinė pagalba kelių eismo mažinimo veiksams neviršija 35 % visų veiksmo tikslams pasiekti būtinų išlaidų, kurios atsiranda įgyvendinant veiksmą, įskaitant parengiamąsias priemones, pagalbinių infrastruktūrą ir įrangą. Šios išlaidos atitinka Bendrijos finansinės pagalbos teikimui taikomus kriterijus tokiu mastu, kuriuo yra tiesiogiai susijusios su veiksmo įgyvendinimu.	a) Bendrijos finansinė pagalba bendrojo mokymosi veiksams neviršija 50 % visų veiksmo tikslams pasiekti būtinų išlaidų, kurios yra patiriamos įgyvendinant veiksmą. Šios išlaidos atitinka Bendrijos finansinės pagalbos teikimui taikomus kriterijus tokiu mastu, kuriuo yra tiesiogiai susijusios su veiksmo įgyvendinimu.

Veiksmo tipas	A. Katalizuojantys veiksmai	B. Jūros greitkeliai	C. Modalinis perkėlimas	D. Kelių eismo mažinimas	E. Bendras mokymasis
	5 straipsnio 1 dalies a punktas	5 straipsnio 1 dalies b punktas	5 straipsnio 1 dalies c punktas	5 straipsnio 1 dalies d punktas	5 straipsnio 1 dalies e punktas
	Išlaidos, atsiradusios paraiškos pagal atrankos tvarką pateikimo dieną arba po šios datos, atitinka Bendrijos finansinės pagalbos teikimui taikomus kriterijus tuo atveju, jei yra gautas galutinis pritarimas Bendrijos finansavimui. Indėlis į kilnojamojo turto kaštus priklauso nuo įsipareigojimo naudoti šį turtą pagalbos teikimo laikotarpiu ir daugiausia projekto tikslams, kaip numatyta subsidijavimo susitarime.	Išlaidos, atsiradusios paraiškos pagal atrankos tvarką pateikimo dieną arba po šios datos, atitinka Bendrijos finansinės pagalbos teikimui taikomus kriterijus tuo atveju, jei yra gautas galutinis pritarimas Bendrijos finansavimui. Indėlis į kilnojamojo turto kaštus priklauso nuo įsipareigojimo naudoti šį turtą pagalbos teikimo laikotarpiu ir daugiausia projekto tikslams, kaip numatyta subsidijavimo susitarime.	Išlaidos, atsiradusios paraiškos pagal atrankos tvarką pateikimo dieną arba po šios datos, atitinka Bendrijos finansinės pagalbos teikimui taikomus kriterijus tuo atveju, jei yra gautas galutinis pritarimas Bendrijos finansavimui. Indėlis į kilnojamojo turto kaštus priklauso nuo įsipareigojimo naudoti šį turtą pagalbos teikimo laikotarpiu ir daugiausia projekto tikslams, kaip numatyta subsidijavimo susitarime.	Išlaidos, atsiradusios paraiškos pagal atrankos tvarką pateikimo dieną arba po šios datos, atitinka Bendrijos finansinės pagalbos teikimui taikomus kriterijus tuo atveju, jei yra gautas galutinis pritarimas Bendrijos finansavimui. Indėlis į kilnojamojo turto kaštus priklauso nuo įsipareigojimo naudoti šį turtą pagalbos teikimo laikotarpiu ir daugiausia projekto tikslams, kaip numatyta subsidijavimo susitarime.	Išlaidos, atsiradusios paraiškos pagal atrankos tvarką pateikimo dieną arba po šios datos, atitinka Bendrijos finansinės pagalbos teikimui taikomus kriterijus tuo atveju, jei yra gautas galutinis pritarimas Bendrijos finansavimui.
				b) Bendrijos lėšos, skirtos finansuoti kelių eismo mažinimo veiksmus, negali būti naudojamos tiesiogiai su transportu ar platinimu nesusijusiai verslo ar gamybos veiklai.	
	b) Pagalbinės infrastruktūros finansavimo sąlygos nustatytos II priede.	b) Bendrijos finansinė pagalba, išskyrus parengiamosioms priemonėms ir pagalbinei infrastruktūrai, kurią Komisija nustato iš kelių transporto į trumpųjų nuotolių laivybą, geležinkelių ar vidaus vandenų kelių transportą perkeltų tonkilometrų pagrindu, pradžioje yra 1 EUR kiekvienam keliais gabenamų krovinių 500 tonkilometrų perkėlimui. Ši numatoma suma gali būti patikslinama, ypač atsižvelgiant į projekto kokybę arba realią naudą aplinkai.	b) Bendrijos finansinė pagalba, išskyrus pagalbinei infrastruktūrai, kurią Komisija nustato iš kelių transporto į trumpųjų nuotolių laivybą, geležinkelių ar vidaus vandenų kelių transportą perkeltų tonkilometrų pagrindu, yra 1 EUR kiekvienam keliais gabenamų krovinių 500 tonkilometrų perkėlimui. Ši numatoma suma gali būti patikslinama, ypač atsižvelgiant į projekto kokybę arba realią naudą aplinkai.	c) Bendrijos finansinė pagalba, išskyrus parengiamosioms priemonėms, transporto infrastruktūrai ir įrangai, yra 1 EUR kiekvienam kartui, kai krovinių gabenimas kelių transportu sumažinamas 500 tonkilometrų arba 25 transporto priemonių kilometrų. Ši numatoma suma gali būti patikslinama, ypač atsižvelgiant į projekto kokybę arba realią naudą aplinkai.	b) Pagalbinės infrastruktūros finansavimo sąlygos: netaikoma.

Veiksmo tipas	A. Katalizuojantys veiksmai	B. Jūros greitkeliai	C. Modalinis perkėlimas	D. Kelių eismo mažinimas	E. Bendras mokymasis
	5 straipsnio 1 dalies a punktas	5 straipsnio 1 dalies b punktas	5 straipsnio 1 dalies c punktas	5 straipsnio 1 dalies d punktas	5 straipsnio 1 dalies e punktas
		c) Pagal 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija, jei reikia, laikas nuo laiko gali pakartotinai įvertinti su punktais, kurių pagrindu buvo atliktas šis skaičiavimas, susijusius įvykius ir, jei reikia, atitinkamai patikslinti Bendrijos finansinės pagalbos sumą.	c) Pagal 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija, jei reikia, laikas nuo laiko gali pakartotinai įvertinti su punktais, kurių pagrindu buvo atliktas šis skaičiavimas, susijusius įvykius ir, jei reikia, atitinkamai patikslinti Bendrijos finansinės pagalbos sumą.	d) Pagal 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką Komisija, jei reikia, laikas nuo laiko gali pakartotinai įvertinti su punktais, kurių pagrindu buvo atliktas šis skaičiavimas, susijusius įvykius ir, jei reikia, atitinkamai patikslinti Bendrijos finansinės pagalbos sumą.	
		d) Pagalbinės infrastruktūros finansavimo sąlygos išdėstytos II priede.	d) Pagalbinės infrastruktūros finansavimo sąlygos, kiek jos yra taikytinos, išdėstytos II priede.	e) Pagalbinės infrastruktūros finansavimo sąlygos išdėstytos II priede.	
3. Subsidijavimo susitarimo forma ir trukmė	Bendrijos finansinė pagalba katalizuojantiems veiksams teikiama pagal subsidijavimo susitarimus, į kuriuos įtrauktos atitinkamos valdymo ir stebėsenos nuostatos. Paprastai maksimali šių susitarimų galiojimo trukmė yra 62 mėnesiai.	Bendrijos finansinė pagalba jūros greitkelių veiksams teikiama pagal subsidijavimo susitarimus, į kuriuos įtrauktos atitinkamos valdymo ir stebėsenos nuostatos. Paprastai maksimali šių susitarimų galiojimo trukmė yra 62 mėnesiai.	Bendrijos finansinė pagalba modalinio perkėlimo veiksams teikiama pagal subsidijavimo susitarimus. Paprastai maksimali šių susitarimų galiojimo trukmė yra 38 mėnesiai.	Bendrijos finansinė pagalba kelių eismo mažinimo veiksams teikiama pagal subsidijavimo susitarimus, į kuriuos įtrauktos atitinkamos valdymo ir stebėsenos nuostatos. Paprastai maksimali šių susitarimų galiojimo trukmė yra 62 mėnesiai.	Bendrijos finansinė pagalba bendro mokymosi veiksams teikiama pagal subsidijavimo susitarimus, į kuriuos įtrauktos atitinkamos valdymo ir stebėsenos nuostatos. Paprastai maksimali šių susitarimų galiojimo trukmė yra 26 mėnesiai.
	Pasibaigus numatytam maksimaliam 62 mėnesių laikotarpiui, Bendrijos finansinė pagalba neatnaujinama.	Pasibaigus numatytam maksimaliam 62 mėnesių laikotarpiui, Bendrijos finansinė pagalba neatnaujinama.	Pasibaigus numatytam maksimaliam 38 mėnesių laikotarpiui, Bendrijos finansinė pagalba neatnaujinama.	Pasibaigus numatytam maksimaliam 62 mėnesių laikotarpiui, Bendrijos finansinė pagalba neatnaujinama.	Pasibaigus numatytam maksimaliam 26 mėnesių laikotarpiui, Bendrijos finansinė pagalba neatnaujinama.
4. Sutarties vertės viršutinė riba	Minimali numatoma viršutinė subsidijos riba vienam katalizuojančiam veiksmui yra 2 000 000 EUR.	Minimali numatoma viršutinė subsidijos riba vienam jūros greitkelių veiksmui yra 1,25 mlrd. modalinio perkėlimo tonkilometrų arba jų atitiktens arba, proporcingai numatomi sumai vienam subsidijos eurui, 2 500 000 EUR.	Minimali numatoma viršutinė subsidijos riba vienam modalinio perkėlimo veiksmui yra 250 mln. modalinio perkėlimo tonkilometrų arba jų atitiktens arba, proporcingai numatomi sumai vienam subsidijos eurui, 500 000 EUR.	Minimali numatoma viršutinė subsidijos riba vienam kelių eismo mažinimo veiksmui yra 500 mln. tonkilometrų arba 25 mln. krovinių transporto priemonių kilometrų arba, proporcingai numatomi sumai vienam subsidijos eurui, 1 000 000 EUR.	Minimali numatoma viršutinė subsidijos riba vienam bendrojo mokymosi veiksmui yra 250 000 EUR.

Veiksmo tipas	A. Katalizuojantys veiksmai	B. Jūros greitkeliai	C. Modalinis perkėlimas	D. Kelių eismo mažinimas	E. Bendras mokymasis
	5 straipsnio 1 dalies a punktas	5 straipsnio 1 dalies b punktas	5 straipsnio 1 dalies c punktas	5 straipsnio 1 dalies d punktas	5 straipsnio 1 dalies e punktas
5. Informacijos sklaidimas	Informacija apie katalizuojančių veiksmų rezultatus ir metodus sklaidžiama ir keitimasis geriausia praktika skatinamas pagal informacijos sklaidimo planą siekiant padėti įgyvendinti šio reglamento tikslus.	Informacija apie jūros greitkelių veiksmų rezultatus ir metodus sklaidžiama ir keitimasis geriausia praktika skatinamas pagal informacijos sklaidimo planą siekiant padėti įgyvendinti šio reglamento tikslus.	Konkreči informacijos sklaidimo veikla modalinio perkėlimo veiksmams nenumatoma.	Informacija apie kelių eismo mažinimo veiksmų rezultatus ir metodus sklaidžiama ir keitimasis geriausia praktika skatinamas pagal informacijos sklaidimo planą siekiant padėti įgyvendinti šio reglamento tikslus.	Informacija apie bendrojo mokymosi veiksmų rezultatus ir metodus sklaidžiama ir keitimasis geriausia praktika skatinamas pagal informacijos sklaidimo planą siekiant padėti įgyvendinti šio reglamento tikslus.

II PRIEDAS

**PAGALBINĖS INFRASTRUKTŪROS FINANSAVIMO SĄLYGOS PAGAL 2 STRAIPSNIO H PUNKTĄ IR
5 STRAIPSNIO 2 DALĮ**

1. Pagalbinė infrastruktūra atitinka finansavimo pagal programą reikalavimus, jei yra įvykdomos šios sąlygos:
 - a) veiksmė numatomo transporto paslaugų nukreipimo iš kelių arba krovinio transporto keliuose mažinimo sava-
laikiam įgyvendinimui reikalingi infrastruktūros darbai;
 - b) infrastruktūros darbai užbaigiami per 24 mėnesius nuo veiksmo pradžios;
 - c) transporto paslaugų ar kelių eismo mažinimo veiksmas pradedamas per 3 mėnesius po infrastruktūros darbų
užbaigimo; be to, įgyvendinant kelių eismo mažinimo veiksmus, susitarta dėl bendro mažinimo, kuris pasiekia-
mas iki subsidijavimo susitarimo galiojimo pabaigos;
 - d) yra laikomasi atitinkamų Bendrijos teisės aktų, ypač aplinkosaugos sektoriuje.
 2. Kiekvienam 5 straipsnyje nurodytam veiksmo tipui sudarytos sutarties trukmė gali būti pratęsta laikotarpiu, kurio
reikia infrastruktūros darbams užbaigti, tačiau bendras laikotarpis bet kuriuo atveju negali viršyti 74 mėnesių.
 3. Jei pateikiama paraiška infrastruktūros finansavimui pagal programą, šio infrastruktūros objekto finansavimas pagal
kitas Bendrijos programas, ypač pagal Sprendimą Nr. 1692/96/EB, negalimas.
-

TARYBOS DIREKTYVA 2006/88/EB

2006 m. spalio 24 d.

dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Akvakultūros gyvūnai ir produktai patenka į Sutarties I priedo taikymo sritį kaip gyvi gyvūnai, žuvis, moliuskai ir vėžiagyviai. Akvakultūros gyvūnų ir jų produktų veisimas, auginimas ir pateikimas į rinką yra svarbus šiame sektoriuje dirbančių asmenų pajamų šaltinis.
- (2) Atsižvelgiant į vidaus rinką, buvo nustatytos konkrečios gyvūnų sveikatos taisyklės įvežant ir pateikiant į rinką trečiųjų šalių produktus, kuriems taikoma 1991 m. sausio 28 d. Tarybos direktyva 91/67/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių akvakultūros gyvūnų ir jų produktų teikimą į rinką ⁽²⁾.
- (3) Akvakultūros gyvūnų ligų protrūkiai galėtų sukelti rimtų nuostolių atitinkamai pramonei. Minimalios priemonės, taikytinos žuvų ir moliuskų pavojingiausių ligų protrūkių atvejais, buvo nustatytos 1993 m. birželio 24 d. Tarybos direktyva 93/53/EEB, nustatančia minimalias Bendrijos tam tikrų žuvų ligų kontrolės priemones ⁽³⁾, ir 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 95/70/EB, nustatančia būtiniausias Bendrijos tam tikrų dvigeldžių moliuskų ligų kontrolės priemones ⁽⁴⁾.
- (4) Dabartiniai Bendrijos teisės aktai buvo parengti pirmiausia siekiant atsižvelgti į lašišų, upėtakių ir austrių auginimą. Nuo to laiko, kai buvo priimti tie teisės aktai,

Bendrijos akvakultūros pramonė smarkiai išsivystė. Dabar akvakultūroje yra nemažai kitų žuvų rūšių, ypač jūros žuvų. Taip pat vis dažniau taikomi nauji ūkininkavimo metodai ir auginamos kitokios žuvis, ypač po paskutinės Bendrijos plėtos. Be to, vis labiau plinta vėžiagyvių, midijų, valgomųjų jūros moliuskų ir jūrų ausyčių auginimas.

- (5) Visos ligų kontrolės priemonės daro ekonominį poveikį akvakultūrai. Dėl netinkamos kontrolės gali išplisti patogenai, o tai sukeltų didelių nuostolių bei pakenktų Bendrijos akvakultūroje naudojamų žuvų, moliuskų ir vėžiagyvių sveikatos būklei. Kita vertus, pernelyg išsamus reglamentavimas gali be reikalo riboti laisvą prekybą.

- (6) 2002 m. rugsėjo 19 d. Komisijos komunikate Tarybai ir Europos Parlamentui pateikiama tvaraus Europos akvakultūros vystymosi strategija. Šiame komunikate pateikiama nemažai priemonių, skirtų sukurti ilgalaikį užimtumą akvakultūros sektoriuje, be kita ko, siekiant aukštų gyvūnų sveikatos ir gerovės standartų, ir priemonių aplinkos srityje, skirtų užtikrinti aplinką tausojančią pramonę. Į šias priemones turėtų būti atsižvelgta.

- (7) Po Direktyvos 91/67/EEB priėmimo Bendrija ratifikavo Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) susitarimą dėl sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių taikymo (SFS susitarimą). SFS susitarime remiamasi Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos (OIE) standartais. Direktyvoje 91/67/EEB pateikiami sveikatos reikalavimai, keliami pateikiant į Bendrijos rinką gyvus akvakultūros gyvūnus ir jų produktus, yra griežtesni už tuos standartus. Todėl šioje direktyvoje turėtų būti atsižvelgiama į OIE parengtus Vandens gyvūnų sveikatos kodeksą ir Vandens gyvūnų diagnostinių tyrimų vadovą.

- (8) Siekiant užtikrinti racionalų akvakultūros sektoriaus vystymąsi ir padidinti jo produktyvumą vandens gyvūnų sveikatos taisyklės turi būti nustatytos Bendrijos lygiu. Šios taisyklės, *inter alia*, yra būtinos siekiant prisidėti prie vidaus rinkos sukūrimo ir išvengti infekcinių ligų plitimo. Teisės aktai turėtų būti pakankamai lankstūs, kad būtų galima atsižvelgti į nuolatinius pokyčius akvakultūros sektoriuje ir augančią jo įvairovę bei į Bendrijos vandens gyvūnų sveikatos būklę.

⁽¹⁾ OL C 88, 2006 4 11, p. 13.

⁽²⁾ OL L 46, 1991 2 19, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).

⁽³⁾ OL L 175, 1993 7 19, p. 23. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽⁴⁾ OL L 332, 1995 12 30, p. 33. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

- (9) Ši direktyva turėtų būti taikoma akvakultūros gyvūnams ir aplinkai, kuri veikia jų sveikatos būklę. Šios direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos laukiniams vandens gyvūnams tik tuomet, kai aplinkos situacija gali pakenkti akvakultūros gyvūnų sveikatos būklei arba kai to reikia taikant kitus Bendrijos teisės aktus, pavyzdžiui, 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ⁽¹⁾, arba kai reikia apsaugoti rūšis, nurodytas Konvencijos dėl tarptautinės prekybos nykstančių laukinių gyvūnų ir augalų rūšimis (CITES) sudarytame sąraše. Šia direktyva neturėtų būti pažeidžiama teisė priimti griežtesnes taisykles dėl nevietinių rūšių įdiegimo.
- (10) Už šios direktyvos taikymą atsakingos kompetentingos institucijos turėtų vykdyti savo funkcijas ir pareigas pagal bendrus principus, nustatytus 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 854/2004, nustatančiame specialiąsias gyvūninės kilmės produktų, skirtų vartoti žmonėms, oficialios kontrolės taisykles ⁽²⁾, ir 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių ⁽³⁾.
- (11) Siekiant vystyti akvakultūrą Bendrijoje yra būtina, kad kompetentingos institucijos ir akvakultūros gamybos įmonės būtų labiau informuotos apie vandens gyvūnų ligų prevenciją, kontrolę ir šalinimą bei būtų geriau jiems pasiruošusios.
- (12) Valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę naudotis pažangiausiomis technikomomis ir žiniomis rizikos analizės ir epidemiologijos srityse bei jas taikyti. Tai tampa vis svarbiau, kadangi dabartiniuose tarptautiniuose įsipareigojimuose dėl sanitarinių priemonių priėmimo daugiausia dėmesio skiriama rizikos analizei.
- (13) Tikslinga Bendrijos lygiu įvesti leidimų sistemą akvakultūros gamybos įmonėms. Tokia sistema leistų kompetentingoms institucijoms susidaryti visapusišką akvakultūros pramonės vaizdą, o tai padėtų vykdyti vandens gyvūnų ligų prevenciją, kontrolę ir šalinimą. Be to, taikant leidimų sistemą galima nustatyti konkrečius reikalavimus, kuriuos turėtų įvykdyti siekiančios vykdyti veiklą akvakultūros gamybos įmonės. Tokia leidimų sistema, jei įmanoma, turėtų būti derinama su valstybėje narėje jau įvesta kita leidimų sistema (arba įtraukiama kaip dalis), pavyzdžiui, nustatyta pagal aplinkos teisės aktus. Todėl tokia leidimų sistema neturėtų tapti papildoma našta akvakultūros pramonei.
- (14) Valstybės narės turėtų atsisakyti išduoti leidimą, jei atitinkama veikla keltų neleistiną ligų plitimą tarp kitų akvakultūros gyvūnų ar tarp laukinių vandens gyvūnų išteklių riziką. Prieš nusprendžiant neišduoti leidimo turėtų būti apsvaistomos riziką mažinančios priemonės arba atitinkamos veiklos perkėlimas į kitą vietą.
- (15) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos ⁽⁴⁾ žmonėms vartoti skirtų akvakultūros gyvūnų auginimas apibrėžiamas kaip pirminė gamyba. Šia direktyva nustatytos prievolės atskiroms akvakultūros gamybos įmonėms, pavyzdžiui, apskaitos tvarkymas arba vidaus sistemos, skirtos parodyti kompetentingoms institucijoms, kad įmonė laikosi šios direktyvos reikalavimų, kai įmanoma, turėtų būti derinamos su Reglamente (EB) Nr. 852/2004 nustatytais prievolėmis.
- (16) Daugiau dėmesio turėtų būti skiriama ligų atsiradimo prevencijai, o ne jau atsiradusios ligos kontrolei. Todėl yra tikslinga nustatyti minimalias ligų prevencijos ir rizikos sumažinimo priemones, kurios turėtų būti taikomos visoje akvakultūros gamybos grandinėje, nuo apvaisinimo ir kiaušinių perėjimo iki akvakultūros gyvūnų perdirbimo žmonėms vartoti, įskaitant ir vežimą.
- (17) Siekiant pagerinti bendrą gyvūnų sveikatą ir gyvūnų ligų prevenciją bei kontrolę, pasitelkiant didesnę atsekamumą, akvakultūros gyvūnų judėjimas turėtų būti registruojamas. Tam tikrais atvejais tokiame judėjime taip pat turėtų būti taikomas reikalavimas gauti gyvūnų sveikatos pažymėjimą.
- (18) Siekiant visapusiškai įvertinti ligos situaciją, greitai reaguoti, jei buvo įtarta liga, ir apsaugoti labai gera sveikatos būkle pasižyminčius ūkius ar moliuskų auginimo plotus, juose turėtų būti taikoma rizikos įvertinimu pagrįsta gyvūnų sveikatos priežiūra.
- (19) Būtina užtikrinti, kad pagrindinės vandens gyvūnų ligos neplistų Bendrijos lygiu. Todėl suderintos sveikatos nuostatos, taikomos pateikiant gyvūnus į rinką, turėtų būti nustatytos drauge su konkrečiomis nuostatomis, taikomomis šioms ligoms imlioms rūšims. Todėl turėtų būti sudarytas tokių ligų ir joms imlių rūšių sąrašas.

⁽¹⁾ OL L 206, 1992 7 22, p. 7. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽²⁾ OL L 139, 2004 4 30, p. 206. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2076/2005 (OL L 338, 2005 12 22, p. 83).

⁽³⁾ OL L 165, 2004 4 30, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 776/2006 (OL L 136, 2006 5 24, p. 3).

⁽⁴⁾ OL L 139, 2004 4 30, p. 1.

- (20) Minėtų vandens gyvūnų ligų paplitimas Bendrijoje yra nevienodas. Todėl reikėtų vartoti ligos neapimtomis paskelbtų valstybių narių sąvoką, o atitinkamų teritorijų dalių atveju – zonų ar teritorinių vienetų sąvoką. Turėtų būti numatyti tokio statuso suteikimo, išsaugojimo, sustabdymo, atkūrimo ir panaikinimo bendri kriterijai ir tvarka.
- (21) Nepažeidžiant 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ⁽¹⁾, siekiant išlaikyti ir pagerinti bendrą vandens gyvūnų sveikatos būklę Bendrijoje, valstybės narės, zonos ar teritoriniai vienetai, paskelbti neapimtais vienos ar kelių sąrašė nurodytų ligų, turėtų būti saugomi nuo tų ligų įvežimo.
- (22) Prireikus valstybės narės gali imtis laikinų apsaugos priemonių pagal Direktyvos 90/425/EEB 10 straipsnį ir 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 91/496/EEB, nustatančios gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ir iš dalies keičiančios direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB, 90/675/EEB ⁽²⁾, 18 straipsnį.
- (23) Siekiant išvengti nereikalingų prekybos apribojimų, turėtų būti leidžiama keistis akvakultūros gyvūnais tarp valstybių narių, zonų ar teritorinių vienetų, kur esama vienos ar kelių iš šių ligų, su sąlyga, kad taip pat ir vežimo metu bus imtasi atitinkamų riziką mažinančių priemonių.
- (24) Skerdžiant ir perdirbant akvakultūros gyvūnus, kuriems taikomos ligų kontrolės priemonės, liga gali išplisti, *inter alia*, per perdirbimo įrenginių nuotekas, kuriose yra patogenų. Todėl būtina, kad valstybės narės turėtų perdirbimo įmones, kurioms būtų tinkama tvarka leista skersti ir perdirbti tokius gyvūnus nepakenkiant ūkiuose auginamų ir laukinių vandens gyvūnų sveikatos būklei, taip pat ir kai yra išleidžiamos nuotekos.
- (25) Bendrijos ir nacionalinių kontrolinių laboratorijų paskyrimas turėtų padėti užtikrinti vienodus aukštos kokybės diagnozių rezultatus. Šį tikslą galima pasiekti taikant patvirtintus diagnostinius tyrimus ir organizuojant palyginamuosius tyrimus bei apmokant laboratorijų personalą.
- (26) Oficialius mėginius tiriančios laboratorijos turėtų vadovautis tarptautiniu mastu patvirtinta tvarka arba kriterijais, pagrįstais veiklos rezultatų standartais, ir kiek įmanoma turėtų naudoti patvirtintus diagnostikos metodus. Daugeliui šių tyrimų aspektų Europos standartizacijos komitetas (CEN) ir Tarptautinė standartizacijos organizacija (ISO) sukūrė atitinkamai Europos standartus (EN Standards) ir tarptautinius standartus (ISO Standards), tinkančius šios direktyvos taikymui. Šie standartai pirmiausia taikomi laboratorijų veiklai ir įvertinimui bei kontrolės įstaigų veiklai ir akreditavimui.
- (27) Siekiant užtikrinti, kad galimas vandens gyvūnų ligos protrūkis būtų anksti pastebėtas, yra būtina įpareigoti asmenis, susiduriančius su ligai imlių rūšių vandens gyvūnais, pranešti kompetentingai institucijai apie visus įtariamus ligos atvejus. Valstybėse narėse turėtų būti vykdomi nuolatiniai patikrinimai siekiant užtikrinti, kad akvakultūros gamybos įmonių valdytojai žinotų ir taikytų bendras ligų kontrolės ir biologinės saugos taisykles, nustatytas šioje direktyvoje.
- (28) Būtina užkirsti kelią neegzotinių, bet rimtų akvakultūros gyvūnų ligų plitimui vos prasidėjus protrūkiui atidžiai stebint gyvų akvakultūros gyvūnų ir jų produktų judėjimą bei įrangos, kuri gali būti užkrėsta, naudojimą. Kompetentingų institucijų naudojamos priemonės turėtų būti pasirenkamos pagal atitinkamos valstybės narės epidemiologinę situaciją.
- (29) Siekiant pagerinti Bendrijos gyvūnų sveikatos būklę tikslina, kad valstybės narės savo epidemiologiškai pagrįstas programas, skirtas kontroliuoti ir šalinti tam tikras ligas, pateiktų tvirtinti Bendrijos lygiu.
- (30) Ligas, kurioms nėra taikomos Bendrijos priemonės, bet kurios yra svarbios vietos lygiu, akvakultūros pramonė, padedama valstybių narių kompetentingų institucijų, turėtų imtis daugiau atsakomybės tokių ligų atsiradimo prevencijos srityje arba daugiau jas kontroliuoti savarankiškai, taikydama savo vidaus taisykles ir kurdama savo „veiklos kodeksus“. Tačiau valstybėms narėms gali prireikti įgyvendinti tam tikras nacionalines priemones. Tokios nacionalinės priemonės turėtų būti pagrįstos, būtinos ir proporcingos siekiamiems tikslams. Be to, jos turėtų netrukdyti valstybių narių tarpusavio prekybai, išskyrus tuos atvejus, kai tai būtina siekiant užkirsti kelią ligos atsiradimui arba siekiant ligą kontroliuoti; jos turėtų būti patvirtintos ir reguliariai peržiūrimos Bendrijos lygiu. Kol pagal šią Direktyvą nebus nustatytos tokios priemonės, turėtų galioti papildomos garantijos, suteikiamos 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos sprendimu 2004/453/EB, įgyvendinančiu Tarybos direktyvą 91/67/EEB dėl priemonių prieš tam tikras akvakultūros gyvūnų ligas ⁽³⁾.

⁽¹⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/33/EB (OL L 315, 2002 11 19, p. 14).

⁽²⁾ OL L 268, 1991 9 24, p. 56. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo sutartimi.

⁽³⁾ OL L 156, 2004 4 30, p. 5. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 2006/272/EB (OL L 99, 2006 4 7, p. 31).

- (31) Nuolat kaupiama vis daugiau žinių apie iki šiol nežinomas vandens gyvūnų ligas. Todėl valstybėms narėms gali reikėti taikyti kontrolės priemonės tokios naujos ligos atveju. Šių priemonių reikėtų imtis skubiai ir pritaikyti jas kiekvienam individualiam atvejui, tačiau jos neturėtų būti taikomos ilgiau nei būtina reikiamam tikslui pasiekti. Kadangi tokios naujos ligos gali pasiekti ir kitas valstybes nares, visoms valstybėms narėms ir Komisijai turėtų būti pranešta apie naujos ligos pasirodymą ir taikomas kontrolės priemonės.
- (32) Siekiant pagrindinio tikslo, t. y. išsaugoti, o ligos protrūkio atveju – susigrąžinti ligos neapimtos valstybės narės statusą, yra būtina ir tikslinga nustatyti taisykles dėl priemonių, skirtų pagerinti pasirodymą ligos protrūkiui. Protrūkiai turi būti stabdomi kuo greičiau, jei būtina, taikant neatidėliotiną vakcinavimą, kad būtų apribotas neigiamas poveikis gyvū akvakultūros gyvūnų ir jų produktų gamybai ir prekybai jais.
- (33) 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus ⁽¹⁾, ir 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 726/2004, nustatančiame Bendrijos leidimų dėl žmonių skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo ir priežiūros tvarką ir įsteigiančiame Europos vaistų agentūrą ⁽²⁾, reikalaujama, kad visiems veterinariniams vaistams, pateiktiems į Bendrijos rinką, būtų išduotas leidimas jais prekiauti. Tačiau ištikus rimtai epidemijai valstybės narės tam tikromis aplinkybėmis pagal Reglamentą (EB) Nr. 726/2004 nuostatas gali leisti naudoti produktą be leidimo prekiauti. Skiepai nuo akvakultūros gyvūnų egzotinių ir naujų ligų gali būti tokia išimtimi.
- (34) Šia direktyva turėtų būti nustatomos nuostatos siekiant užtikrinti reikiamą pasirėngimą veiksmingai spręsti kritines situacijas, susijusias su rimta žala akvakultūrai keliančių vienos ar daugiau egzotinių ar naujų ligų protrūkiais, visų pirma rengiant nenumatytų atvejų planus kovai su tokiomis ligomis. Minėti nenumatytų atvejų planai turėtų būti reguliariai peržiūrimi ir atnaujinami.
- (35) Kai kovojant su rimtomis vandens gyvūnų ligomis yra taikomos Bendrijoje suderintos likvidavimo priemonės, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama pasinaudoti finansine Bendrijos parama pagal 2006 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1198/2006 dėl Europos žuvininkystės fondo ⁽³⁾. Kiekviena paraiška Bendrijos paramai gauti turėtų būti atidžiai išnagrinėjama siekiant nustatyti, ar laikomasi šioje direktyvoje nustatytų kontrolės nuostatų.
- (36) Iš trečiųjų šalių importuoti gyvi akvakultūros gyvūnai ir jų produktai neturėtų kelti pavojaus Bendrijos vandens gyvūnų sveikatai. Todėl šia direktyva turėtų būti nustatytos priemonės dėl epizootinių ligų atsiradimo prevencijos.
- (37) Siekiant apsaugoti Bendrijos vandens gyvūnų sveikatą yra būtina užtikrinti, kad tranzitu per Bendriją gabenant gyvū akvakultūros gyvūnų siuntas būtų laikomasi atitinkamų gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų atitinkamoms rūšims.
- (38) Į rinką pateikiama daug įvairių dekoratyvinių vandens gyvūnų rūšių, dažnai tropinių, skirtų tik dekoratyviniams tikslams. Šie dekoratyviniai vandens gyvūnai paprastai yra laikomi privačiuose akvariumuose arba tvenkiniuose, vietuose soduose ar parodų akvariumuose, kur nėra tiesioginio kontakto su Bendrijos vandenimis. Todėl tokiais sąlygomis laikomi dekoratyviniai vandens gyvūnai nekelia tokios pat rizikos kitiems Bendrijos akvakultūros sektoriams arba laukinių gyvūnų ištekliais. Todėl yra tikslinga nustatyti konkrečias nuostatas, taikomas pateikiant į rinką, gabenant tranzitu ir importuojant minėtomis sąlygomis laikomus dekoratyvinius vandens gyvūnus.
- (39) Tačiau jei dekoratyviniai vandens gyvūnai yra laikomi ne uždaroje sistemoje ar akvariumuose, o ten, kur esama tiesioginio kontakto su natūraliais Bendrijos vandenimis, jie gali kelti didelį pavojų Bendrijos akvakultūros ar laukinių gyvūnų ištekliais. Tai ypač dažnai pasitaiko tarp karpių (*Cyprinidae*) populiacijų, nes populiaros dekoratyvinės žuvis, pavyzdžiui, paprastasis karpis, yra imlios kai kurioms ligoms, plintančioms tarp kitų Bendrijoje auginamų arba laukinėje gamtoje gyvenančių karpių rūšių. Tokiais atvejais turėtų būti taikomos bendrosios šios direktyvos nuostatos.
- (40) Siekiant supaprastinti procedūras labai svarbu sukurti elektronines keitimosi informacija priemones; tai būtų naudinga akvakultūros pramonei bei kompetentingoms institucijoms. Siekiant šio įsipareigojimo reikėtų nustatyti bendrus kriterijus.
- (41) Valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikytinų už šios direktyvos nuostatų pažeidimus, ir užtikrinti jų įgyvendinimą. Tos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

⁽¹⁾ OL L 311, 2001 11 28, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/28/EB (OL L 136, 2004 4 30, p. 58).

⁽²⁾ OL L 136, 2004 4 30, p. 1.

⁽³⁾ OL L 223, 2006 8 15, p. 1.

- (42) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisės aktų leidybos ⁽¹⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kurios kuo geriau iliustruotų šios direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių tarpusavio atitikimą, ir viešai jas paskelbti.
- (43) Kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. sąvokų, principų ir procedūrų, sudarančių bendrą vandens gyvūnų sveikatos pagrindą Bendrijos teisės aktuose, suderinimo, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi dėl siūlomų veiksmų masto arba poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, Bendrija gali patvirtinti priemones laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina minėtiems tikslams pasiekti.
- (44) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimanamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾.
- (45) Yra tikslinga atnaujinti Bendrijos gyvūnų sveikatos teisės aktus dėl akvakultūros gyvūnų ir jų produktų. Todėl Direktyvos 91/67/EEB, 93/53/EEB ir 95/70/EB turėtų būti panaikintos ir pakeistos šia direktyva,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Dalykas

1. Ši direktyva nustatoma:
 - a) gyvūnų sveikatos reikalavimai, taikomi pateikiant į rinką, importuojant ir gabenant akvakultūros gyvūnus ir jų produktus;
 - b) minimalios prevencinės priemonės, skirtos geriau informuoti ir paruošti kovai su vandens gyvūnų ligomis kompetentingas institucijas, akvakultūros gamybos įmonių valdytojus ir kitus su šia pramone susijusius subjektus;

⁽¹⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1. Pataisyta OL C 4, 2004 1 8, p. 7.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

- c) minimalios kontrolės priemonės, taikomos įtartinais atvejais arba tam tikrų vandens gyvūnų ligų protrūkių atvejais.

2. Valstybės narės gali imtis griežtesnių priemonių II skyriaus, 13 straipsnio ir V skyriaus taikymo srityse, jei šios priemonės nedaro įtakos prekybai su kitomis valstybėmis narėmis.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva netaikoma:
 - a) dekoratyviniams vandens gyvūnams, auginamiems nekomerciniuose akvariumuose;
 - b) laukiniams vandens gyvūnams, kurie po surinkimo arba sugavimo patenka tiesiai į maisto grandinę;
 - c) vandens gyvūnams, sugautiems žuvų miltams, žuvų pašarams, žuvų taukams ir panašioms produktams gaminti.
2. II skyrius, III skyriaus 1–4 skirsniai bei VII skyrius netaikomi tais atvejais, kai dekoratyviniai vandens gyvūnai yra laikomi naminių gyvūnėlių parduotuvėse, viešuose soduose, sodų tvenkiniuose ar komerciniuose akvariumuose, arba didmeninėse įmonėse:
 - a) kurie neturi tiesioginio kontakto su natūraliais Bendrijos vandenimis;
- arba
- b) kurie turi nuotekų tvarkymo sistemą, sumažinančią ligų platinimo natūraliuose vandenyse riziką iki priimtino lygio.
3. Ši direktyva taikoma nepažeidžiant rūšių išsaugojimo arba nevietinių rūšių įvežimo nuostatų.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

1. Šioje direktyvoje vartojami tokie sąvokų apibrėžimai:
 - a) akvakultūra – vandens organizmų veisimas ar auginimas naudojant metodus, kuriais šių organizmų išauginama daugiau nei natūralioje aplinkoje, ir kai šie organizmai yra vieno arba kelių fizinių arba juridinių asmenų nuosavybė visais veisimo ar auginimo etapais iki produkcijos surinkimo ir jos metu;

- b) akvakultūros gyvūnai – visų gyvybės formų, įskaitant ikrus, spermą ir kiaušialąstes, vandens gyvūnai, išauginti ūkyje arba moliuskų auginimo plote, įskaitant visus laukinius vandens gyvūnus, numatytus auginti ūkyje arba moliuskų auginimo plote;
- c) akvakultūros gamybos įmonė – pelno siekianti arba nesiekianti, valstybinė arba privati įmonė, užsiimanti su akvakultūros gyvūnų veisimu, laikymu ar auginimu susijusia veikla;
- d) akvakultūros gamybos įmonių valdytojai – bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, kurio pareiga užtikrinti, kad jo vadovaujamoje akvakultūros gamybos įmonėje būtų laikomasi šios direktyvos reikalavimų;
- e) vandens gyvūnai:
- i) žuvis, priklausančios *Agnatha* anklasiui bei *Chondrichthyes* ir *Osteichthyes* klasėms;
- ii) moliuskai, priklausantys *Mollusca* tipui;
- iii) vėžiagyviai, priklausantys *Crustacea* potipiui;
- f) leidimą turinčios perdirbimo įmonės – maisto įmonės, patvirtintos pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 853/2004, nustatančio konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus ⁽¹⁾, 4 straipsnį maistui skirtų akvakultūros gyvūnų perdirbimo veiklai vykdyti, ir kurioms suteiktas leidimas pagal šios direktyvos 4 ir 5 straipsnius;
- g) leidimą turinčių perdirbimo įmonių valdytojai – bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, kurio pareiga užtikrinti, kad jo vadovaujamoje leidimą turinčioje perdirbimo įmonėje būtų laikomasi šios direktyvos reikalavimų;
- h) ūkis – bet kokios patalpos, uždaras plotas arba įmonės įrengimai, valdomi akvakultūros gamybos įmonės, kurioje yra auginami akvakultūros gyvūnai, ketinant juos pateikti į rinką, išskyrus tas patalpas, plotus ar įrengimus, kur be maisto laikinai prieš skerdimą yra laikomi žmonėms vartoti skirti surinkti ar sugauti laukiniai vandens gyvūnai;
- i) auginimas – akvakultūros gyvūnų auginimas ūkyje ar moliuskų auginimo plote;
- j) moliuskų auginimo plotas – gamybos plotas arba natūralaus apsivalymo plotas, kur visos akvakultūros gamybos įmonės veikia pagal bendrą biologinės saugos sistemą;
- k) dekoratyviniai vandens gyvūnai – vandens gyvūnai, laikomi, auginami ar pateikiami į rinką tik dekoratyviniais tikslais;
- l) pateikimas į rinką – akvakultūros gyvūnų pardavimas, įskaitant siūlymą parduoti ar kitaip perleisti, už mokestį ar nemokamai, ir bet kuri akvakultūros gyvūnų judėjimo forma;
- m) gamybos plotas – gėlųjų vandenų, jūros, upės žiočių, žemyno arba lagūnos plotas su natūraliomis moliuskų auginimo teritorijomis ar moliuskų auginimui skirtomis vietomis, iš kurių surenkami moliuskai;
- n) vartotojiškos žuvininkystės vandenys – tvenkiniai ar kiti įrenginiai, kuriuose populiacija laikoma tik laisvalaikio žūklei, išteklius atkuriant akvakultūros gyvūnais;
- o) natūralaus apsivalymo plotas – gėlųjų vandenų, jūros, upės žiočių ar lagūnos plotas su aiškiai nurodytomis ir plūdurai, stulpais ar kitomis pritvirtintomis priemonėmis pažymėtomis ribomis, naudojamas išimtinai tik gyvų moliuskų natūraliam apsivalymui;
- p) laukiniai vandens gyvūnai – vandens gyvūnai, kurie nėra akvakultūros gyvūnai.
2. Šioje direktyvoje taip pat vartojami tokie sąvokų apibrėžimai:
- a) techniniai sąvokų apibrėžimai, pateikti I priede;
- b) prireikus, sąvokų apibrėžimai, pateikti atitinkamai:
- i) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ⁽²⁾, 2 ir 3 straipsniuose;
- ii) Reglamento (EB) Nr. 852/2004 2 straipsnyje;
- iii) Reglamento (EB) Nr. 853/2004 2 straipsnyje;
- iv) Reglamento (EB) Nr. 882/2004 2 straipsnyje.

II SKYRIUS

AKVAKULTŪROS GAMYBOS ĮMONĖS IR LEIDIMĄ TURINČIOS PERDIRBIMO ĮMONĖS

4 straipsnis

Leidimų suteikimas akvakultūros gamybos įmonėms ir perdirbimo įmonėms

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienai akvakultūros gamybos įmonei kompetentinga institucija suteiktų deramus veiklos leidimus pagal 5 straipsnį.

⁽¹⁾ OL L 139, 2004 4 30, p. 55.

⁽²⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

Tam tikrais atvejais vienas toks leidimas gali apimti kelias akvakultūros gamybos įmones, moliuskų auginimo plote auginančias moliuskus.

Tačiau išsiuntimo centrams, valymo centrams ar panašioms įmonėms, įsikūrusioms moliuskų auginimo plote, leidimai yra suteikiami atskirai.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena perdirbimo įmonė, skerdžianti akvakultūros gyvūnus ligų kontrolės tikslais pagal V skyriaus 33 straipsnį, būtų deramai gavusi kompetentingos institucijos leidimą pagal 5 straipsnį.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena akvakultūros gamybos įmonė ir leidimą turinti perdirbimo įmonė turėtų uni-kalius leidimo numerius.

4. Nukrypdomos nuo 1 dalyje nustatyto reikalavimo turėti leidimą, valstybės narės gali reikalauti, kad kompetentinga institucija registruotų tik:

- a) įrenginius, kurie nepriklauso akvakultūros gamybos įmonėms ir kuriuose vandens gyvūnai yra laikomi neketinant jų pateikti į rinką;
- b) vartotojiškos žuvininkystės vandenį;
- c) akvakultūros gamybos įmones, pateikiančias akvakultūros gyvūnus į rinką tik žmonėms vartoti pagal Reglamento (EB) Nr. 853/2004 1 straipsnio 3 dalies c punktą.

Tokiais atvejais šios direktyvos nuostatos taikomos *mutatis mutandis* atsižvelgiant į atitinkamą įrenginių, vartotojiškos žuvininkystės vandenų ar įmonės pobūdį, savybes ir situaciją, taip pat į dėl jų veiklos kylančią vandens gyvūnų ligų plitimo tarp kitų vandens gyvūnų populiacijų riziką.

5. Jei nesilaikoma šios direktyvos nuostatų, kompetentinga institucija imasi Reglamento (EB) Nr. 882/2004 54 straipsnyje nurodytų veiksmų.

5 straipsnis

Leidimo suteikimo sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytus leidimus kompetentinga institucija suteiktų tik tuomet, jei akvakultūros gamybos įmonės arba leidimą turinčios perdirbimo įmonės valdytojas:

- a) įvykdo atitinkamus 8, 9 ir 10 straipsnyje nurodytus reikalavimus;
- b) yra nustatęs sistemą, kuria jis kompetentingai institucijai gali įrodyti, kad reikalavimai yra vykdomi;

ir

- c) yra prižiūrimas kompetentingos institucijos, kuri vykdo 54 straipsnio 1 dalyje nurodytas pareigas.

2. Leidimas nesuteikiamas, jei konkreti veikla keltų nepriimtina ligų plitimo į ūkius, moliuskų auginimo plotus ar laukinių vandens gyvūnų išteklius, esančius netoli ūkio ar moliuskų auginimo ploto, riziką.

Tačiau prieš priimant sprendimą neišduoti leidimo apsvaustomos riziką mažinančios priemonės, tarp jų ir galimas atitinkamos veiklos perkėlimas į kitą vietą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad akvakultūros gamybos įmonės arba leidimą turinčios perdirbimo įmonės valdytojas pateiktų visą reikalingą informaciją, įskaitant ir informaciją, privalomą pagal II priedą, kad kompetentingos institucijos galėtų nustatyti, ar įvykdytos sąlygos leidimui suteikti.

6 straipsnis

Registras

Valstybės narės sudaro, atnaušina ir viešai skelbia akvakultūros gamybos įmonių ir leidimą turinčių perdirbimo įmonių registrą, kuriame pateikiama bent II priede nurodyta informacija.

7 straipsnis

Oficiali kontrolė

1. Pagal Reglamento (EB) Nr. 882/2004 3 straipsnį, akvakultūros gamybos įmonių ir leidimą turinčių perdirbimo įmonių oficialią kontrolę vykdo kompetentinga institucija.

2. 1 dalyje numatytą oficialią kontrolę sudaro bent jau reguliarius kiekvienos akvakultūros gamybos įmonės patikrinimai, apsilankymai ir auditas bei tam tikrais atvejais mėginių ėmimas, atsižvelgiant į akvakultūros gamybos įmonių ir leidimą turinčių perdirbimo įmonių keliamą užsikrėtimo ligomis ir ligų platinimo riziką. Rekomendacijos dėl tokių kontrolių dažnumo, atsižvelgiant į atitinkamos zonos arba teritorinio vieneto sveikatos būklę, pateikiamos III priedo B dalyje.

3. Išsamios šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės gali būti priimanamos 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

8 straipsnis

Apskaitos reikalavimai – Atsekamumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad akvakultūros gamybos įmonės registruotų duomenis apie:

- a) visus akvakultūros gyvūnų ir jų produktų judėjimus į ūkį arba moliuskų auginimo plotą ir iš jo;

- b) gaištamumą kiekviename epidemiologiniame vienetė atsižvelgiant į gamybos rūšį;

ir

- c) rizikos įvertinimu pagrįstos gyvūnų sveikatos priežiūros sistemos, numatytos 10 straipsnyje, rezultatus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad leidimą turinčios perdirbimo įmonės registruotų visą akvakultūros gyvūnų ir jų produktų judėjimą į įmones ir iš jų.

3. Valstybės narės užtikrina, kad gabenant akvakultūros gyvūnus vežėjai registruotų duomenis apie:

- a) gaištamumą gabenimo metu atsižvelgiant į transporto priemonės tipą ir gabenamą rūšį;

- b) ūkių, moliuskų auginimo plotus ir perdirbimo įmones, į kuriuos užsuko transporto priemonės;

ir

- c) vandens keitimą gabenimo metu, ypač naujo vandens šaltinius ir vandens išleidimo vietą.

4. Nepažeisdamos konkrečių nuostatų dėl atsekamumo, valstybės narės užtikrina, kad visi akvakultūros gamybos įmonių valdytojų užregistruoti gyvūnų judėjimai, kaip numatyta 1 dalies a punkte, registruojami taip, kad būtų garantuojamas kilmės ir paskirties atsekamumas. Valstybės narės gali reikalauti, kad tokie judėjimai būtų registruojami nacionaliniame registre ir laikomi kompiuterine forma.

9 straipsnis

Gera higienos praktika

Valstybės narės užtikrina, kad, siekiant užkirsti kelią ligų atsiradimui ir plitimui, akvakultūros gamybos įmonės ir leidimą turinčios perdirbimo įmonės taikytų gerą higienos praktiką pagal atitinkamą veiklos rūšį.

10 straipsnis

Gyvūnų sveikatos priežiūros sistema

1. Valstybės narės užtikrina, kad rizikos įvertinimu pagrįsta gyvūnų sveikatos priežiūros sistema pagal gamybos rūšį būtų taikoma visuose ūkiuose ir moliuskų auginimo plotuose.

2. Rizikos įvertinimu, nurodytu 1 dalyje, pagrįsta gyvūnų sveikatos priežiūros sistema siekiama nustatyti:

- a) bet kurią padidėjusį gaištamumą visuose ūkiuose ir moliuskų auginimo plotuose pagal produkcijos tipą;

ir

- b) IV priedo II dalyje išvardytas ligas ūkiuose ir moliuskų auginimo plotuose, kuriuose yra šioms ligoms imlių rūšių.

3. Rekomendacijos dėl tokių gyvūnų sveikatos priežiūros sistemų taikymo dažnumo, atsižvelgiant į atitinkamos zonos arba teritorinio vieneto sveikatos būklę, pateikiamos III priedo B dalyje. Ši priežiūra taikoma nedarant įtakos mėginių ėmimui ir priežiūrai, atliekamiems pagal V skyrių ar 49 straipsnio 3 dalį, 50 straipsnio 4 dalį arba 52 straipsnį.

4. Pirmoje dalyje nurodytoje rizika grindžiamoje gyvūnų sveikatos priežiūros sistemoje atsižvelgiama į gaires, kurias Komisija turi parengti 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

5. Atsižvelgdama į pagal 7 straipsnį atliktos oficialios kontrolės rezultatus ir pagal 58 straipsnį atliktų Bendrijos patikrinimų rezultatus bei į kitą susijusią informaciją, Komisija pateikia Tarybai ataskaitą apie visą riziką grindžiamos gyvūnų sveikatos priežiūros veikimą valstybėse narėse. Prireikus prie ataskaitos gali būti pateiktas atitinkamas pasiūlymas, laikantis 62 straipsnio 2 dalyje, nustatančioje šio straipsnio įgyvendinimo išsamias taisykles, nurodytos tvarkos.

III SKYRIUS

GYVŪNŲ SVEIKATAI KELIAMİ REIKALAVIMAI PATEIKIANT Į RINKĄ AKVAKULTŪROS GYVŪNUS IR JŲ PRODUKTUS

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

11 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis skyrius taikomas tik IV priedo II dalyje išvardytoms ligoms ir joms imlioms rūšims, jei nenurodyta kitaip.

2. Valstybės narės gali leisti moksliniais tikslais griežtai prižiūrint kompetentingai institucijai pateikti į rinką šio skyriaus nuostatų neatitinkančius akvakultūros gyvūnus ir jų produktus.

Kompetentinga institucija užtikrina, kad toks pateikimas į rinką paskirties vietoje arba tranzito vietose nekeltų pavojaus, susijusio su IV priedo II dalyje išvardytais ligomis, vandens gyvūnų sveikatos būklei.

Vandens gyvūnų negalima gabenti tarp valstybių narių, iš anksto nepranešus atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

12 straipsnis

Bendrieji reikalavimai pateikiant į rinką akvakultūros gyvūnus

1. Valstybės narės užtikrina, kad akvakultūros gyvūnų ir jų produktų pateikimas į rinką paskirties vietoje nekeltų pavojaus, susijusio su IV priedo II dalyje išvardytomis ligomis, vandens gyvūnų būklei.

2. Šiame skyriuje nustatomos išsamios akvakultūros gyvūnų judėjimo taisyklės, visų pirma taisyklės, susijusios su judėjimu tarp valstybių narių, zonų ir teritorinių vienetų, kurių sveikatos būklė nevienoda, kaip nurodyta III priedo A dalyje.

13 straipsnis

Su transportu susiję ligų prevencijai keliami reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad:

a) vežant akvakultūros gyvūnus būtų taikomos būtinos ligų prevencijos priemonės, kad vežant nepakistų gyvūnų sveikatos būklė ir kad sumažėtų ligų plitimo rizika;

ir

b) akvakultūros gyvūnų vežimo sąlygos nepakeistų jų sveikatos būklės ir nekeltų pavojaus paskirties vietos ir tam tikrais atvejais tranzito vietų sveikatos būklei.

Ši dalis taip pat taikoma IV priedo II dalyje neišvardytoms ligoms ir joms imlioms rūšims.

2. Valstybės narės užtikrina, kad vežant vanduo būtų keičiamas tokiose vietose ir tokiomis sąlygomis, kad nekeltų pavojaus:

a) vežamų akvakultūros gyvūnų sveikatos būklei;

b) vandens keitimo vietos bet kurių vandens gyvūnų sveikatos būklei;

ir

c) paskirties vietos vandens gyvūnų sveikatos būklei.

14 straipsnis

Gyvūnų sveikatos pažymėjimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad akvakultūros gyvūnų pateikimui į rinką būtų taikomas reikalavimas gauti gyvūnų sveikatos pažymėjimą, kai gyvūnai įvežami į valstybę narę, zoną ar teritorinį vienetą, pagal 49 ir 50 straipsnį paskelbtus neapimtais ligos arba reikalavimas taikyti priežiūrą ar likvidavimo programą pagal 44 straipsnio 1 arba 2 dalį:

a) auginimo ir išteklių atkūrimo tikslais;

ar

b) tolesniam perdirbimui prieš vartojant žmonėms, išskyrus atvejus, kai:

i) žuvų atveju – jos skerdziamos ir išdarinėjamos prieš išsiunčiant;

ii) moliuskų ir vėžiagyvių atveju – jie išsiunčiami kaip neperdirbti arba perdirbti produktai.

2. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad akvakultūros gyvūnų pateikimui į rinką būtų taikomas reikalavimas gauti gyvūnų sveikatos pažymėjimą, kai gyvūnus leidžiama išvežti iš zonos, kuriai taikomos kontrolės nuostatos, numatytos V skyriaus 3, 4, 5 ir 6 skirsniuose.

Ši dalis taip pat taikoma IV priedo II dalyje neišvardytoms ligoms ir joms imlioms rūšims.

3. Šioms judėjimo rūšims taikomas reikalavimas pranešti naudojant kompiuterinę sistemą, numatytą Direktyvos 90/425/EEB 20 straipsnio 1 dalyje:

a) akvakultūros gyvūnų judėjimui tarp valstybių narių, kuriose reikalaujama gyvūnų sveikatos pažymėjimo pagal šio straipsnio 1 ar 2 dalį;

ir

b) visam kitam gyvū akvakultūros gyvūnų judėjimui auginimo ar išteklių atkūrimo tikslais tarp valstybių narių, kuriose nereikalaujama gyvūnų sveikatos pažymėjimo pagal šią direktyvą.

4. Valstybės narės gali nuspręsti naudoti 3 dalyje numatytą kompiuterizuotą sistemą siekdamas sekti judėjimą, vykstantį tik jų teritorijoje.

2 SKIRSNIS

16 straipsnis

Akvakultūros gyvūnai, skirti auginimui ir išteklių atkūrimui**Akvakultūros gyvūnų, priklausančių konkrečiai ligai imlioms rūšims, įvežimas į ligos neapimtus plotus**

15 straipsnis

Bendrieji reikalavimai pateikiant į rinką akvakultūros gyvūnus auginimui ir išteklių atkūrimui

1. Nepažeidžiant V skyriuje pateiktų nuostatų, valstybės narės užtikrina, kad pateikti į rinką auginimui akvakultūros gyvūnai būtų:

a) klinikiniu požiūriu sveiki;

ir

b) nebūtų kilę iš ūkio ar moliuskų auginimo ploto, kuriame neišspręstas padidėjusio gaištamumo klausimas.

Ši dalis taip pat taikoma IV priedo II dalyje neišvardytoms ligoms ir joms imlioms rūšims.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies b punkto, valstybės narės gali leisti tokių rizikos įvertinimu pagrįstą pateikimą į rinką, jei gyvūnai yra iš ūkio arba moliuskų auginimo ploto dalies, kuri yra nepriklausoma nuo epidemiologinio vieneto, kuriame buvo pastebėtas padidėjęs gaištamumas.

3. Valstybės narės užtikrina, kad akvakultūros gyvūnai, numatyti sunaikinti ar paskersti pagal V skyriuje nustatytas ligų kontrolės priemonės, nebūtų pateikti į rinką auginimui ir išteklių atkūrimui.

4. Akvakultūros gyvūnus galima išleisti į laukinę gamtą arba į vartotojiškos žuvininkystės vandenį išteklių atkūrimo tikslais tik tuomet, kai jie:

a) atitinka 1 dalyje nurodytus reikalavimus;

ir

b) yra kilę iš ūkio ar moliuskų auginimo ploto, kurio sveikatos būklė, kaip nurodyta III priedo A dalyje, yra bent jau tokia pati, kaip vandenyje, į kuriuos jie turi būti paleisti.

Tačiau valstybės narės gali nuspręsti, kad akvakultūros gyvūnai turi būti kilę iš zonos ar teritorinio vieneto, kurie pagal 49 ir 50 straipsnius buvo paskelbti neapimtais ligos. Valstybės narės taip pat gali nuspręsti taikyti šią straipsnio dalį programoms, parengtoms ir taikomoms pagal 43 straipsnį.

1. Įvežant konkrečiai ligai imlių rūšių akvakultūros gyvūnus auginimui ar išteklių atkūrimui valstybėje narėje, zonoje ar teritoriniame vienete, kurie pagal 49 arba 50 straipsnius yra paskelbti neapimtais konkrečios ligos, šie gyvūnai turi būti kilę iš valstybės narės, zonos arba teritorinio vieneto, kurie taip pat yra paskelbti neapimtais ligos.

2. Kai įmanoma moksliškai pagrįsti, kad imlios rūšys tam tikrame gyvybės etape neplatina atitinkamos konkrečios ligos, 1 dalis tiems gyvybės etapams netaikoma.

Priimamas rūšių ir gyvybės etapų, kuriems taikoma pirma šios dalies pastraipa, sąrašas, kuris prireikus būtų iš dalies keičiamas 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka siekiant atsižvelgti į pokyčius mokslo ir technologijų srityje.

17 straipsnis

Gyvų akvakultūros gyvūnų iš ligas pernešančių rūšių įvežimas į ligos neapimtus plotus

1. Jei moksliniai duomenys arba praktinė patirtis įrodo, kad konkrečią ligą išplatino kitos rūšys nei IV priedo II dalyje išvardytos rūšys, veikdamos kaip ligą pernešančios rūšys, valstybės narės užtikrina, kad įvežant tokias ligą pernešančias rūšis į valstybę narę, zoną ar teritorinį vienetą, kurie pagal 49 arba 50 straipsnį buvo paskelbti neapimtais tos konkrečios ligos, auginimo ar išteklių atkūrimo tikslais, tokios ligą pernešančios rūšys būtų:

a) kilusios iš kitos valstybės narės, zonos ar teritorinio vieneto, kurie yra paskelbti neapimtais tos konkrečios ligos;

arba

b) laikomos karantine vandenyje, kuriame nėra atitinkamo patogeno, tinkamą laiko tarpą, jei atsižvelgiant į mokslinius duomenis ar praktinę patirtį to užtenka, kad konkrečios ligos platinimo rizika sumažėtų iki lygio, priimtino siekiant užkirsti kelią atitinkamos ligos platinimui.

2. Priimamas ligas pernešančių rūšių ir tokių rūšių gyvybės etapų, kuriems taikomas šis straipsnis, ir, tam tikrais atvejais, sąlygų, kurioms esant tos rūšys gali platinti ligą, sąrašas, kuris prireikus būtų iš dalies keičiamas 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, atsižvelgiant į pokyčius mokslo ir technologijų srityje.

3. Laukiant galimo rūšies įtraukimo į 2 dalyje nurodytą sąrašą, Komisija, laikydamosi 62 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos, gali nuspręsti valstybėms narėms leisti taikyti 1 dalyje numatytas nuostatas.

3 SKIRSNIS

Žmonėms vartoti skirti akvakultūros gyvūnai ir jų produktai

18 straipsnis

Akvakultūros gyvūnai ir jų produktai, pateikiami į rinką tolesniam perdirbimui prieš vartojant žmonėms

1. Valstybės narės užtikrina, kad akvakultūros gyvūnai, priklausantys rūšims, kurios yra imlios vienai arba kelioms iš IV priedo II dalyje išvardytų neegzotinių ligų, ir jų produktai galėtų būti pateikiami į rinką tolesniam perdirbimui valstybėje narėje, zonoje ar teritoriniame vienetuose, pagal 49 arba 50 straipsnį paskelbtuose neapimtais tų ligų, tik tuomet, jei:

- a) jie yra kilę iš kitos valstybės narės, zonos ar teritorinio vieneto, kurie taip pat yra paskelbti neapimtais atitinkamos ligos;
 - b) jie yra perdirbami leidimą turinčioje perdirbimo įmonėje ligoms plisti neleidžiančiomis sąlygomis;
 - c) žuvų atveju: jos skerdžiamos ir išdarinėjamos prieš išsiunčiant;
- arba
- d) moliuskų ir vėžiagyvių atveju: jie yra išsiunčiami kaip neperdirbti arba perdirbti produktai.

2. Valstybės narės užtikrina, kad gyvi akvakultūros gyvūnai, kurie priklauso rūšims, imlioms vienai arba kelioms iš IV priedo II dalyje išvardytų neegzotinių ligų, ir kurie yra pateikiami į rinką tolesniam perdirbimui valstybėje narėje, zonoje ar teritoriniame vienetuose, pagal 49 arba 50 straipsnį paskelbtuose neapimtais tų ligų, gali būti laikinai laikomi perdirbimo vietoje tik tuomet, jei:

- a) jie yra kilę iš kitos valstybės narės, zonos ar teritorinio vieneto, kurie taip pat yra paskelbti neapimtais atitinkamos ligos;

arba

- b) jie yra laikinai laikomi išsiuntimo centruose, valymo centruose ar panašiose įmonėse, kurios turi nuotekų tvarkymo sistemą, nuklenksminančią atitinkamus patogenus, arba kuriose nuotekoms yra taikomos kitos priemonės, sumažinančios ligų platinimo natūraliuose vandenyse riziką iki priimtino lygio.

19 straipsnis

Į rinką pateikiami žmonėms vartoti skirti neperdirbti akvakultūros gyvūnai ir jų produktai

1. Šis skirsnis netaikomas, jei akvakultūros gyvūnai, priklausantys rūšims, kurios yra imlios vienai arba kelioms iš IV priedo II dalyje išvardytų ligų, ar jų produktai neperdirbti pateikiami į rinką žmonėms vartoti, jei jie yra supakuoti į mažmeninei prekybai skirtas pakuotes, kurios atitinka Reglamente (EB) Nr. 853/2004 numatytas pakavimo ir ženklavimo etiketėmis nuostatas.

2. Kai gyvi moliuskai ir vėžiagyviai, priklausantys rūšims, kurios yra imlios vienai arba kelioms IV priedo II dalyje išvardytų ligų, yra laikinai paleidžiami į Bendrijos vandenį natūraliam apsisvalymui arba ivezami į išsiuntimo centrus, valymo centrus ar panašias įmones, jie turi atitikti 18 straipsnio 2 dalies nuostatas.

4 SKIRSNIS

Laukiniai vandens gyvūnai

20 straipsnis

Laukinių vandens gyvūnų paleidimas į valstybių narių, zonų ar teritorinių vienetų, kurie yra paskelbti neapimtais ligos, vandenį

1. Vienai arba kelioms iš IV priedo II dalyje išvardytų ligų imlioms rūšims priklausantys laukiniai vandens gyvūnai, kurie yra sugaunami valstybėje narėje, zonoje ar teritoriniame vienetuose, pagal 49 arba 50 straipsnį paskelbtuose neapimtais ligos, yra prižiūrint kompetentingai institucijai laikomi karantine tam tinkamose patalpose, kol ligų platinimo rizika sumažėja iki priimtino lygio, ir tik tuomet gali būti paleisti į ūkį ar moliuskų auginimo plotą, esantį valstybėje narėje, zonoje ar teritoriniame vienetuose, pagal 49 arba 50 straipsnį paskelbtuose neapimtais atitinkamos ligos.

2. Valstybės narės gali leisti taikyti tradicinę ekstensyvią lagūnos akvakultūros praktiką netaikant 1 dalyje nurodyto karantino, jeigu yra atliekamas rizikos įvertinimas, o rizika laikoma didesne nei tikėtina taikant 1 dalies nuostatas.

5 SKIRSNIS

Dekoratyviniai vandens gyvūnai

21 straipsnis

Dekoratyvinių vandens gyvūnų pateikimas į rinką

1. Valstybės narės užtikrina, kad dėl dekoratyvinių vandens gyvūnų pateikimo į rinką nekiltų pavojus, susijęs su IV priedo II dalyje išvardytais ligomis, vandens gyvūnų būklei.

2. Šis straipsnis taip pat taikomas ir IV priedo II dalyje neišvardytų ligų atvejais.

IV SKYRIUS

AKVAKULTŪROS GYVŪNŲ IR JŲ PRODUKTŲ ĮVEŽIMAS Į BENDRIJĄ IŠ TREČIŲJŲ ŠALIŲ

22 straipsnis

Bendrieji reikalavimai įvežant akvakultūros gyvūnus ir jų produktus iš trečiųjų šalių

Valstybės narės užtikrina, kad akvakultūros gyvūnai ir jų produktai į Bendriją būtų įvežami tik iš trečiųjų šalių ar jų dalių, kurios yra išvardytos sąraše, sudarytame ir atnaujiname 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

23 straipsnis

Trečiųjų šalių ir jų dalių, iš kurių yra leidžiama įvežti akvakultūros gyvūnus ir jų produktus, sąrašai

1. Trečioji šalis arba jos dalis į 22 straipsnyje nurodytą sąrašą yra įtraukiama tik tuomet, jei Bendrija įvertinusi nustatė, kad šios šalies arba jos dalies kompetentinga institucija gali deramai garantuoti, jog bus laikomasi Bendrijos teisės aktuose pateiktų atitinkamų gyvūnų sveikatos reikalavimų.

2. Komisija gali nuspręsti, ar reikia 58 straipsnio 2 dalyje nurodyto patikrinimo atliekant 1 dalyje numatytą trečiosios šalies arba jos dalies įvertinimą.

3. Sudarant arba atnaujinant 22 straipsnyje nurodytus sąrašus visų pirma atsižvelgiama:

- a) į trečiosios šalies teisės aktus;
- b) į trečiosios šalies kompetentingos institucijos ir jos kontrolės tarnybų struktūrą, šių tarnybų įgaliojimus, joms taikomą priežiūrą ir turimas priemones, įskaitant personalo pajėgumus, veiksmingai taikyti jų teisės aktus;
- c) į galiojančius vandens gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus Bendrijai skirtų gyvūnų akvakultūros gyvūnų produkcijai, produktams, apdorojimui, laikymui ir išsiuntimui;
- d) į garantijas, kurias trečiosios šalies kompetentinga institucija gali pateikti, kad laikomasi atitinkamų vandens gyvūnų sveikatos reikalavimų arba kad sudarytos lygiavertės sąlygos;

e) į patirtį prekiaujant trečiosios šalies gyvais akvakultūros gyvūnais ir importo kontrolės rezultatus;

f) į Bendrijos atlikto įvertinimo, ypač atitinkamos trečiosios šalies kompetentingos institucijos atlikto įvertinimo rezultatus, arba, jei Komisija prašo, trečiosios šalies kompetentingos institucijos atliktų patikrinimų ataskaitas;

g) į ūkiuose auginamų ir laukinių vandens gyvūnų sveikatos būklę trečiojoje šalyje, ypač atkreipiant dėmesį į egzotines gyvūnų ligas ir tuos bendros vandens gyvūnų sveikatos būklės toje šalyje aspektus, kurie gali kelti grėsmę Bendrijos vandens gyvūnų sveikatai;

h) į tai, kaip reguliariai, greitai ir tiksliai trečioji šalis pateikia informaciją apie infekcines arba užkrečiamas vandens gyvūnų ligas, ypač Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos (OIE) nurodytas ligas, ypač apie kurias būtina pranešti, jos teritorijoje;

ir

i) į trečiojoje šalyje galiojančias vandens gyvūnų ligų kontrolės ir prevencijos taisykles, įskaitant importo iš kitų šalių taisykles, ir jų įgyvendinimą.

4. Komisija viešai paskelbia visus pagal 22 straipsnį sudarytus arba atnaujintus sąrašus.

5. Pagal 22 straipsnį sudarytus sąrašus galima derinti su kitais sąrašais, sudarytais įgyvendinant gyvūnų ir visuomenės sveikatos tikslus.

24 straipsnis

Dokumentai

1. Įvežant į Bendriją visus akvakultūros gyvūnus ir jų produktus prie siuntų yra pridedamas gyvūnų sveikatos pažymėjimas.

2. Gyvūnų sveikatos pažymėjimu patvirtinama, kad siunta atitinka:

a) reikalavimus, kurie šia direktyva nustatyti tokioms prekėms;

ir

b) bet kurias specialias importo sąlygas, nustatytas pagal 25 straipsnio a punktą.

3. Dokumente gali būti nurodyta informacija, privaloma pagal kitas Bendrijos teisės aktų dėl gyvūnų ir visuomenės sveikatos nuostatas.

25 straipsnis

Išsamios taisyklės

Prireikus gali būti nustatytos išsamios šio skyriaus nuostatų taikymo taisyklės 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Šios taisyklės visų pirma gali būti taikomos:

- a) specialioms importo sąlygoms kiekvienai trečiajai šaliai, jų dalims arba trečiųjų šalių grupei;
 - b) trečiųjų šalių ir jų dalių klasifikavimo kriterijams atsižvelgiant į vandens gyvūnų ligas;
 - c) elektroninių dokumentų naudojimui;
 - d) gyvūnų sveikatos pažymėjimų ir kitų dokumentų pavyzdžiams sudaryti;
- ir
- e) tranzito procedūroms ir tranzito leidimų išdavimui.

V SKYRIUS

**PRANEŠIMAS APIE LIGAS IR MINIMALIOS VANDENS
GYVŪNŲ LIGŲ KONTROLĖS PRIEMONĖS**

1 SKIRSNIS

Pranešimas apie ligas

26 straipsnis

Pranešimas valstybės viduje

1. Valstybės narės užtikrina, kad:
 - a) jei yra priežasčių įtarti, jog atsirado kokia nors iš IV priedo II dalyje išvardytų vandens gyvūnų ligų, arba jei yra patvirtinama, jog tokia liga atsirado, apie tokį įtarimą ir (arba) patvirtinimą nedelsiant pranešama kompetentingai institucijai;

ir

 - b) jei padidėja akvakultūros gyvūnų gaištamumas, apie tai nedelsiant pranešama kompetentingai institucijai arba privačiam veterinarijos gydytojui, kad būtų atlikti tolesni tyrimai.
2. Valstybės narės užtikrina, kad pranešti 1 dalyje nurodytą informaciją yra įpareigojami:
 - a) vandens gyvūnų savininkas ir bet kuris juos prižiūrintis asmuo;
 - b) bet kuris asmuo, lydintis akvakultūros gyvūnus gabenimo metu;
 - c) veterinarijos gydytojai ir kiti vandens gyvūnų sveikatos paslaugų specialistai;

- d) oficialiai paskirti veterinarijos gydytojai, vyresnieji veterinarijos ar kitų oficialių ar privačių laboratorijų pareigūnai;

ir

- e) bet kuris kitas asmuo, profesiniu atžvilgiu susijęs su ligoms imlių rūšių vandens gyvūnais arba jų produktais.

27 straipsnis

**Pranešimas kitoms valstybėms narėms, Komisijai ir ELPA
valstybėms narėms**

Valstybės narės per 24 valandas praneša kitoms valstybėms narėms, Komisijai ir ELPA valstybėms narėms, jei buvo patvirtinta:

- a) IV priedo II dalyje išvardyta egzotinė liga;
- b) IV priedo II dalyje išvardyta neegzotinė liga, jei ji atsirado atitinkamoje valstybėje narėje, zonoje ar teritoriniame vienetu, kurie buvo paskelbti neapimtais šios ligos.

2 SKIRSNIS

**Įtarimas, kad esama sąrašė nurodytos ligos – Epizootinis
tyrimas**

28 straipsnis

Pradinės kontrolės priemonės

Valstybės narės užtikrina, kad, įtarus vienos iš IV priedo II dalyje išvardytų egzotinių ligų atsiradimą, arba, įtarus vienos iš IV priedo II dalyje išvardytų neegzotinių ligų atsiradimą valstybės narėse, zonose ar teritoriniuose vienetuose, kuriuose sveikatos būklė atitinka I arba III kategoriją, kaip nurodyta III priedo A dalyje, šiai atitinkamai ligai:

- a) imami atitinkami mėginiai ir tiriami pagal 57 straipsnį paskirtose laboratorijose;
- b) laukiant a punkte nurodytų tyrimų rezultatų:
 - i) ūkis arba moliuskų auginimo plotas, kuriame įtariama liga, yra oficialiai prižiūrimas ir jam taikomos atitinkamos kontrolės priemonės, skirtos užkirsti kelią ligos plitimui tarp kitų vandens gyvūnų;
 - ii) akvakultūros gyvūnų negalima išvežti iš įtariamo ūkio ar moliuskų auginimo ploto arba įvežti į jį, nebent kompetentingai institucijai leidus;
 - iii) pradedamas 29 straipsnyje numatytas epizootinis tyrimas.

29 straipsnis

Epizootinis tyrimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų atliekamas pagal 28 straipsnio b punkto iii papunktį pradėtas epizootinis tyrimas, jei 28 straipsnio a punkte numatytas tyrimas rodo, kad esama:

- a) IV priedo II dalyje išvardytos egzotinės ligos bet kurioje valstybėje narėje;

arba

- b) IV priedo II dalyje išvardytos neegzotinės ligos valstybėse narėse, zonose ar teritoriniuose vienetuose, kuriuose sveikatos būklė atitinka I arba III kategoriją, kaip nurodyta III priedo A dalyje, šiai atitinkamai ligai.

2. 1 dalyje nurodytas epizootinis tyrimas yra skirtas:

- a) nustatyti galimą užkrato kilmę ir užkrėtimo būdus;
- b) nustatyti, ar atitinkamu laikotarpiu prieš pranešant apie įtariamą ligą, kaip numatyta 26 straipsnio 1 dalyje, akvakultūros gyvūnai buvo išvežti iš ūkio arba moliuskų auginimo ploto;
- c) nustatyti, ar kiti ūkiai buvo užkrėsti.

3. Jei 1 dalyje numatytas epizootinis tyrimas parodo, kad liga galėjo pasiekti vieną arba daugiau ūkių, moliuskų auginimo plotų arba neuždarų vandenų, atitinkama valstybė narė užtikrina, kad šiuose ūkiuose, moliuskų auginimo plotuose arba neuždaruose vandenyse būtų taikomos 28 straipsnyje numatytos priemonės.

Didelių vandens baseinų plotų arba pakrantės plotų atvejais kompetentinga institucija gali nuspręsti 28 straipsnį taikyti mažesniai plotui, esančiam netoli nuo ūkio arba moliuskų auginimo ploto, kuris įtariamai užkrėstas, jei nusprendžiama, kad tokio mažesnio ploto pakanka užtikrinti, kad liga nebeplis.

4. Jei būtina, kaimyninių valstybių narių arba trečiųjų šalių kompetentingos institucijos informuojamos apie įtariamą ligą.

Tokiu atveju tų valstybių narių kompetentingos institucijos taiko šiame straipsnyje numatytas priemones savo teritorijoje.

30 straipsnis

Apribojimų panaikinimas

Kompetentinga institucija panaikina 28 straipsnio b punkte numatytus apribojimus, jei to paties straipsnio a punkte numatytų tyrimų rezultatai neparodo, kad esama ligos.

3 SKIRSNIS

Minimalios kontrolės priemonės, taikomos patvirtinus egzotinę akvakultūros gyvūnų ligą

31 straipsnis

Įvadinė nuostata

Šis skirsnis taikomas, jei patvirtinama, kad esama vienos iš IV priedo II dalyje išvardytų egzotinių akvakultūros gyvūnų ligų.

32 straipsnis

Bendrosios priemonės

Valstybės narės užtikrina, kad:

- a) ūkis arba moliuskų auginimo plotas būtų oficialiai paskelbtas užkrėstu;
- b) atsižvelgiant į atitinkamą ligą aplink užkrėstu paskelbtą ūkį arba moliuskų auginimo plotą yra izoliuojamas plotas su apsaugos bei priežiūros zonomis;
- c) izoliuotame plote nevykdomas joks išteklių atkūrimas ir akvakultūros gyvūnai nėra įvežami, perkeliama viduje, nebent leidus kompetentingai institucijai;
- ir
- d) įgyvendinamos kitos papildomos priemonės, būtinos siekiant užkirsti kelią tolesniam ligos plitimui.

33 straipsnis

Gyvūnų rinkimas arba gaudymas bei tolesnis perdirbimas

1. Prekybai tinkamo dydžio akvakultūros gyvūnai ir kurie neturi jokių klinikinių ligos simptomų, prižiūrint kompetentingai institucijai, gali būti renkami arba gaudomi žmonių vartojimui ar tolesniam perdirbimui.

2. Akvakultūros gyvūnai yra renkami arba gaudomi, pristatomi į išsiuntimo ir valymo centrus, toliau perdirbami ir kitaip ruošiami maisto grandinei tokiais sąlygomis, kad neplistų šią ligą sukeliantys patogenai.

3. Išsiuntimo centruose, valymo centruose ar panašiose įmonėse įrengiama nuotekų valymo sistema, nukenksminanti ligą sukeliančius patogenus, arba juose nuotekoms yra taikomos kitos tvarkymo priemonės, sumažinančios ligų plitimo natūraliuose vandenyse riziką iki priimtino lygio.

4. Tolesnis gyvūnų perdirbimas atliekamas leidimą turinčiose perdirbimo įmonėse.

34 straipsnis

Pašalinimas ir sunaikinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad negyvos žuvys ir vėžiagyviai, taip pat gyvos žuvys ir vėžiagyviai, turintys klinikinių ligos simptomų, prižiūrint kompetentingai institucijai būtų kuo greičiau pašalinami ir sunaikinami pagal 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1774/2002, nustatantį sveikatos taisyklės gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms ⁽¹⁾, ir pagal šios direktyvos 47 straipsnyje nurodytą nenumatytą atvejų planą.

2. Prekybai netinkamo dydžio akvakultūros gyvūnai ir kurie neturi klinikinių ligos simptomų, per tinkamą laiką atsižvelgiant į gamybos tipą ir šių gyvūnų keliamą ligos plitimo riziką prižiūrint kompetentingai institucijai yra pašalinami ir sunaikinami pagal Reglamento (EB) Nr. 1774/2002 nuostatas ir šios direktyvos 47 straipsnyje nurodytą nenumatytą atvejų planą.

35 straipsnis

Pūdymas

Jei įmanoma, užkrėsti ūkiai arba moliuskų auginimo plotai, pašalinus gyvūnus, deramą laiką yra pūdomi ir, jei tinka, išvalomi bei dezinfekuojami.

Ūkiuose arba moliuskų auginimo plotuose, kur auginami atitinkamai ligai neimlūs akvakultūros gyvūnai, sprendimai dėl pūdymo yra grindžiami rizikos įvertinimu.

36 straipsnis

Vandens gyvūnų apsauga

Valstybės narės imasi būtinų priemonių, siekdamos užkirsti kelią ligų plitimui tarp kitų vandens gyvūnų.

⁽¹⁾ OL L 273, 2002 10 10, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 208/2006 (OL L 36, 2006 2 8, p. 25).

37 straipsnis

Priemonių taikymo panaikinimas

Šiame skirsnyje numatomos priemonės taikomos iki tol, kol:

- įgyvendinamos šiame skirsnyje numatytos likvidavimo priemonės;
- atsižvelgiant į rastą ligą ir užkrėstos akvakultūros gamybos įmonės tipą izoliuotame plote paėmus mėginius ir atlikus ploto priežiūrą, tyrimų rezultatai tampa neigiami.

4 SKIRSNIS

Minimalios kontrolės priemonės, taikomos patvirtinus neegzotinę akvakultūros gyvūnų ligą

38 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Jei patvirtinama, kad valstybėje narėje, zonoje arba teritoriniame vienetuose, kurie nebuvo paskelbti apimtais šios ligos, esama vienos iš IV priedo II dalyje išvardytų neegzotinių ligų, atitinkama valstybė narė:

- taiko 3 skirsnyje numatytas priemones, kad atgautų tokį ligos neapimtos valstybės narės statusą,

arba

- parengia likvidavimo programą pagal 44 straipsnio 2 dalį.

2. Jei valstybė narė nusprendžia taikyti 3 skirsnyje numatytas priemones, nukrypstant nuo 34 straipsnio 2 dalies, ji gali leisti, kad klinikiniu požiūriu sveiki gyvūnai būtų išauginami iki į rinką pateikti tinkamo dydžio prieš juos skerdžiant žmonėms vartoti arba kad jie būtų iškelti į kitą užkrėstą zoną ar teritorinį vienetą. Tokiais atvejais imamasi priemonių siekiant sumažinti ligos plitimą ir, kiek įmanoma, užkirsti jam kelią.

3. Jei atitinkama valstybė narė nenori atgauti ligos neapimtos valstybės narės statuso, taikomas 39 straipsnis.

39 straipsnis

Izoliavimo priemonės

Jei patvirtinama, kad valstybėje narėje, zonoje arba teritoriniame vienetuose, kurie nebuvo paskelbti apimtais šios ligos, esama vienos iš IV priedo II dalyje išvardytų neegzotinių ligų, atitinkama valstybė narė imasi ligai izoliuoti būtinų priemonių.

Pagal šias priemones:

- a) ūkis arba moliuskų auginimo plotas paskelbiamas užkrėstu;
- b) atsižvelgiant į atitinkamą ligą aplink užkrėstu paskelbtą ūkį arba moliuskų auginimo plotą, yra izoliuojamas plotas su apsaugos ir priežiūros zonomis;
- c) akvakultūros gyvūnų judėjimas iš izoliuoto ploto yra apribojamas ir išvežami gali būti tik:
 - i) gyvūnai, įvežami į ūkius arba moliuskų auginimo plotus pagal 12 straipsnio 2 dalį;
 - arba
 - ii) gyvūnai, surinkti arba sugauti ir paskersti žmonėms vartoti pagal 33 straipsnio 1 dalį;
- d) prižiūrint kompetentingai institucijai pagal Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002 yra pašalinamos ir sunaikinamos negyvos žuvis ir vėžiagyviai; tai atliekama per tinkamą laiką, nustatytą atsižvelgiant į gamybos tipą ir šių negyvų gyvūnų keliamą tolesnio ligos plitimo riziką.

5 SKIRSNIS

Minimalios kontrolės priemonės, patvirtinus, kad laukiniai vandens gyvūnai užkrėsti viena iš IV priedo II dalyje išvardytų ligų

40 straipsnis

IV priedo II dalyje išvardytų ligų kontrolė tarp laukinių vandens gyvūnų

1. Jei laukiniai vandens gyvūnai yra užkrečiami ar įtariami užsikrėtę viena iš IV priedo II dalyje išvardytų egzotinių ligų, atitinkama valstybė narė stebi padėtį ir imasi būtinų priemonių, kad sumažintų bei kuo skubiau užkirstų kelią tolesniam ligos plitimui.
2. Jei laukiniai vandens gyvūnai yra užkrečiami ar įtariami užsikrėtę viena iš IV priedo II dalyje išvardytų neegzotinių ligų valstybėje narėje, zonoje arba teritoriniame vienetė, kurie buvo paskelbti neapimtais tos ligos, atitinkama valstybė narė stebi padėtį ir imasi būtinų priemonių, kad sumažintų bei kuo skubiau užkirstų kelią tolesniam ligos plitimui.

3. Valstybės narės 62 straipsnio 1 dalyje nurodytame komitete praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms, kokių priemonių jos ėmėsi pagal 1 ir 2 dalis.

6 SKIRSNIS

Naujų ligų kontrolės priemonės

41 straipsnis

Naujos ligos

1. Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių, siekdamos kontroliuoti naujos ligos raidą ir užkirsti kelią jos plitimui, jei ta nauja liga gali pakenkti vandens gyvūnų sveikatai.
2. Jei apie naują ligą sukaupiti duomenys parodo, kad liga gali epidemiologiškai paveikti kitą valstybę narę, atitinkama valstybė narė apie tai informuoja valstybės nares, Komisiją ir ELPA valstybės nares.
3. Per keturias savaites nuo informacijos pateikimo kitoms valstybėms narėms, Komisijai ir ELPA valstybėms narėms pagal 2 dalį apie atvejį pranešama 62 straipsnio 1 dalyje nurodytam komitetui. Priemonės, kurių valstybė narė imasi pagal šio straipsnio 1 dalį, gali būti pratęsiamos, iš dalies keičiamos arba panaikinamos 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.
4. Atitinkamais atvejais IV priedo II dalyje pateiktas sąrašas iš dalies keičiamas 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, siekiant jį įtraukti atitinkamą naują ligą ar naują užkrėstą rūšį, imlią tame priede jau išvardyti ligai.

7 SKIRSNIS

Alternatyvios priemonės ir nacionalinės nuostatos

42 straipsnis

IV priedo II dalyje išvardytoms ligoms skirtų ad hoc epidemiologinių priemonių patvirtinimo tvarka

62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali būti priimtas sprendimas, kuriuo leidžiama ribotą laikotarpį įgyvendinti *ad hoc* priemonės epidemiologinę padėtį atitinkančiomis sąlygomis, jei:

- a) šiame skyriuje nurodytos priemonės yra netinkamos konkrečiai epidemiologinei padėčiai;
- arba
- b) liga toliau plinta nepaisant pagal šį skyrių taikomų priemonių.

43 straipsnis

Nuostatos, skirtos apriboti IV priedo II dalyje neišvardytų ligų poveikį

1. Jei kokia nors IV priedo II dalyje neišvardyta liga kelia didelę riziką valstybės narės akvakultūros ar laukinių vandens gyvūnų sveikatos būklei, atitinkama valstybė narė gali imtis priemonių siekiant užkirsti kelią šios ligos atsiradimui arba ją kontroliuoti.

Valstybės narės užtikrina, kad šios priemonės neviršytų deramų ir būtinų veiksmų, skirtų užkirsti kelią ligos atsiradimui arba ją kontroliuoti.

2. Valstybės narės praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodytas priemones, kurios gali paveikti prekybą tarp valstybių narių. Tos priemonės taikomos tik gavus patvirtinimą 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. 2 dalyje nurodytas patvirtinimas suteikiamas tik tuomet, jei nustatyti apribojimus Bendrijos vidaus prekybai yra būtina siekiant užkirsti kelią ligos atsiradimui arba ją kontroliuoti, ir atsižvelgiama į II, III, IV ir V skyriuose nustatytas nuostatas.

VI SKYRIUS

KONTROLĖS PROGRAMOS IR VAKINACIJA

1 SKIRSNIS

Priežiūros ir likvidavimo programos

44 straipsnis

Priežiūros ir likvidavimo programų sudarymas bei patvirtinimas

1. Jei valstybė narė, apie kurią nėra žinių, kad ji užkrėsta, bet kuri nebuvo paskelbta neapimta (III kategorija, kaip nurodyta III priedo A dalyje) vienos ar daugiau IV priedo II dalyje išvardytų neegzotinių ligų, parengia priežiūros programą, siekdama būti paskelbta vienos ar daugiau tokių ligų neapimta valstybe narė, ji pateikia tokią programą tvirtinimui 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Tokios programos gali taip pat būti iš dalies keičiamos arba užbaigiamos laikantis tokios pat tvarkos.

Konkretūs reikalavimai dėl priežiūros, mėginių ėmimo ir diagnostikos numatyti 49 straipsnio 3 dalyje.

Tačiau jei šioje dalyje nurodyta programa skirta atskiriems teritoriniams vienetams ar zonoms, kurie sudaro mažiau nei 75 % valstybės narės teritorijos, ir jei tą zoną ar teritorinį vienetą sudaro vandens baseinas, nesiribojantis nei su kita valstybe narė, nei

trečiąja šalimi, tokia programa tvirtinama, iš dalies keičiama arba nutraukiama 50 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2. Jei valstybė narė, apie kurią esama žinių, kad ji užkrėsta, (V kategorija, kaip nurodyta III priedo A dalyje) vienos ar daugiau IV priedo II dalyje išvardytų neegzotinių ligų, parengia vienos ar daugiau šių ligų likvidavimo programą, ji pateikia tokią programą tvirtinimui 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Tokios programos gali taip pat būti iš dalies keičiamos arba užbaigiamos laikantis tokios pat tvarkos.

3. Pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis patvirtintų programų apžvalga pateikiama Bendrijos lygiu 51 straipsnyje nurodyta tvarka.

4. Nuo šiame straipsnyje nurodytų programų patvirtinimo datos programose nurodytoms teritorijoms taikomi 14 straipsnyje, III skyriaus 2, 3, 4 ir 5 skirsniuose, V skyriaus 2 skirsnyje ir 38 straipsnio 1 dalyje nurodyti reikalavimai ir priemonės dėl teritorijų, kurios paskelbtos neapimtomis ligų.

45 straipsnis

Programų turinys

Programos patvirtinamos tik tada, jei jose pateikiama bent tokia informacija:

- a) ligos epidemiologinės padėties prieš pradėdant vykdyti programą apibūdinimas;
 - b) numatytų programos išlaidų ir numatomos naudos analizė;
 - c) numanoma programos trukmė ir iki programos pabaigos pasiektinas tikslas;
- ir
- d) geografinės ir administracinės teritorijos, kurioje turi būti taikoma programa, apibūdinimas ir nustatymas.

46 straipsnis

Programų taikymo laikotarpis

1. Programos taikomos, kol:
 - a) įvykdomi V priedo reikalavimai ir paskelbiama, kad valstybė narė, zona arba teritorinis vienetas nėra apimti atitinkamos ligos;

arba

 - b) valstybės narės kompetentinga institucija arba Komisija nutraukia programą, visų pirma, jei ši nebeatitinka savo tikslo.

2. Jei programa nutraukiama kaip numatyta 1 dalies b punkte, atitinkama valstybė narė nuo programos nutraukimo dienos taiko 39 straipsnyje nurodytas izoliavimo priemones.

2 SKIRSNIS

Nenumatytų atvejų planas kovojant su naujomis ir egzotinėmis ligomis

47 straipsnis

Nenumatytų atvejų planas kovojant su naujomis ir egzotinėmis ligomis

1. Kiekviena valstybė narė parengia nenumatytų atvejų planą, kuriame nurodomos būtinos nacionalinės priemonės siekiant išlaikyti aukštą žinių apie ligas ir pasirėngimą joms lygį, kad būtų galima užtikrinti aplinkos apsaugą.

2. Nenumatytų atvejų plane:

- kompetentingai institucijai suteikiami įgaliojimai ir galimybė pasinaudoti visomis priemonėmis, įranga, personalu ir kita atitinkama medžiaga, būtina siekiant greitai ir veiksmingai susidoroti su ligos protrūkiu;
- užtikrinamas koordinavimas ir suderinamumas su kaimyninėmis valstybėmis narėmis bei skatinamas bendradarbiavimas su kaimyninėmis trečiosiomis šalimis;

ir

- jei tinka, tiksliai nurodomi vakcinai keliami reikalavimai ir vakcinavimo sąlygos, kurios laikomos būtinomis neatidėliotino vakcinavimo atveju.

3. Rengdamos nenumatytų atvejų planus valstybės narės laikosi VII priede nustatytų kriterijų ir reikalavimų.

4. Valstybės narės nenumatytų atvejų planus pateikia patvirtinti 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Kiekviena valstybė narė kas penkerius metus atnaujiną nenumatytų atvejų planą ir pateikia jį patvirtinti minėta tvarka.

5. Nenumatytų atvejų planas įgyvendinamas IV priedo II dalyje išvardytų naujų arba egzotinių ligų protrūkio atveju.

3 SKIRSNIS

Vakcinacija

48 straipsnis

Vakcinacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad vakcinacija nuo IV priedo II dalyje išvardytų egzotinių ligų būtų uždrausta, išskyrus tuos atvejus, kai tokia vakcinacija yra patvirtinama pagal 41, 42 arba 47 straipsnį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad vakcinacija nuo IV priedo II dalyje išvardytų neegzotinių ligų būtų uždrausta šių ligų neapimtomis paskelbtose teritorijos dalyse pagal 49 arba 50 straipsnį arba dalyse, kuriose taikoma pagal 44 straipsnio 1 dalį patvirtinta priežiūros programa.

Valstybės narės gali leisti, kad būtų vykdoma tokia vakcinacija atskirose jų teritorijos dalyse, kurios nėra paskelbtos šių ligų neapimtomis, arba kai vakcinacija yra pagal 44 straipsnio 2 dalį patvirtintos likvidavimo programos dalis.

3. Valstybės narės užtikrina, kad būtų naudojama tik pagal Direktyvą 2001/82/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 726/2004 autorizuota vakcina.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos moksliniams tyrimams, kurie atliekami siekiant sukurti ir išbandyti vakcinas kontroliuojamomis sąlygomis.

Valstybės narės užtikrina, kad tokių mokslinių tyrimų metu būtų taikomos atitinkamos priemonės siekiant apsaugoti kitus vandens gyvūnus nuo bet kokio neigiamo mokslinių tyrimų metu vykdomo vakcinavimo poveikio.

VII SKYRIUS

LIGOS NEAPIMTOS TERITORIJOS STATUSAS

49 straipsnis

Ligos neapimta valstybė narė

1. 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka paskelbiama, kad valstybė narė yra neapimta vienos ar daugiau IV priedo II dalyje išvardytų neegzotinių ligų, jei laikomasi šio straipsnio 2 dalies, ir:

- jos teritorijoje nėra nė vienos atitinkamai ligai (-oms) imlios rūšies;

arba

- žinoma, kad patogenas nesugeba išgyventi nei valstybės narės teritorijoje, nei jos vandens ištekliuose;

arba

- valstybė narė atitinka V priedo I dalyje nustatytas sąlygas.

2. Jei kaimyninės valstybės narės ar bendri kaimyninių valstybių narių vandens baseinai nėra paskelbti neapimtais ligų, valstybė narė savo teritorijoje sukuria atitinkamas apsaugos zonas. Apsaugos zonos ribos turi būti tokios, kad ligos neapimta valstybė narė būtų apsaugota nuo pasyvaus ligos atsiradimo.

3. Konkretūs reikalavimai dėl priežiūros, apsaugos zonų, mėginių ėmimo ir diagnostinių metodų, kuriais naudojasi valstybė narė tam, kad pagal šį straipsnį galėtų paskelbti esanti ligos neapimta valstybė narė, nustatomi 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

50 straipsnis

Ligos neapimta zona arba teritorinis vienetas

1. Valstybė narė gali paskelbti, kad jos teritorijoje esanti zona arba teritorinis vienetas yra neapimti vienos arba kelių iš IV priedo II dalyje išvardytų neegzotinių ligų, jei:

a) zonoje ar teritoriniame viename arba, jei tinka, jų vandens ištekliuose nėra nė vienos atitinkamai ligai (-oms) imlios rūšies;

arba

b) žinoma, kad patogenas nesugeba išgyventi nei zonoje, nei teritoriniame viename, jei tinka, jų vandens ištekliuose;

arba

c) zonoje arba teritoriniame viename laikomasi V priedo II dalyje nustatytų sąlygų.

2. Valstybė narė pateikia 1 dalyje nurodytą deklaraciją Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniui komitetui laikydamasi šios tvarkos:

a) deklaracija pateikiama kartu su įrodymais, kurių forma turi būti nustatoma laikantis 62 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos; elektroninio ryšio priemonėmis ji yra prieinama Komisijai ir valstybėms narėms laikantis 59 straipsnio reikalavimų;

b) Komisija įtraukia pranešimą apie deklaraciją į 62 straipsnio 1 dalyje nurodyto komiteto kito posėdžio darbotvarkę siekiant informuoti. Deklaracija įsigalioja praėjus 60 dienų nuo posėdžio dienos;

c) per šį laikotarpį Komisija arba valstybės narės deklaraciją pateikusios valstybės narės gali prašyti paaiškinti patvirtinančius įrodymus ar pateikti apie juos papildomos informacijos;

d) jei bent viena valstybė narė arba Komisija per b punkte nurodytą laikotarpį pateikia rašytines pastabas, kuriose išreiškiamas rimtas objektyvus susirūpinimas dėl patvirtinančių įrodymų, Komisija ir atitinkamos valstybės narės kartu išnagrinėja pateiktus įrodymus, siekdamos išspręsti susirūpinimą keliančius klausimus. Tokiu atveju b punkte nurodytas laikotarpis gali būti pratęstas 30 dienų. Tokios pastabos pateikiamos deklaruojančiai valstybei narei ir Komisijai;

e) jei 2 dalies d punkte nurodytam arbitražui nepavyksta išspręsti klausimo, Komisija gali nuspręsti atlikti patikrinimą vietoje pagal 58 straipsnį, kad patikrintų, ar pateikta deklaracija atitinka 1 dalyje nustatytus kriterijus, išskyrus tuos atvejus, kai deklaraciją pateikusi valstybė narė ją atsiima;

f) prireikus atsižvelgiant į pasiektus rezultatus, 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka priimamas sprendimas, kuriuo laikinai sustabdomas pačios valstybės narės atitinkamai zonai ar teritoriniam vienetai suteiktas ligos neapimtos teritorijos statusas.

3. Jei pirmoje pastraipoje nurodyta (-os) zona (-os) arba teritorinis (-iai) vienetas (-ai) sudaro daugiau nei 75 % valstybės narės teritorijos, arba juos sudaro bendras su kita valstybe nare arba trečiąja šalimi vandens baseinas, 2 dalyje nurodyta tvarka pakeičiama 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

4. Konkretūs reikalavimai dėl priežiūros, mėginių ėmimo ir diagnostinių metodų, kuriais naudojasi valstybė narė tam, kad įgytų statusą, jog ji nėra ligos apimta pagal šį straipsnį, nustatomi 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

51 straipsnis

Ligos neapimtų valstybių narių, zonų arba teritorinių vienetų sąrašai

1. Kiekviena valstybė narė sudaro ir prižiūri nuolat atnaujinamą pagal 50 straipsnio 2 dalį ligos neapimtomis paskelbtų zonų ir teritorinių vienetų sąrašą. Tokie sąrašai skelbiami viešai.

2. Komisija parengia ir atnaujinama pagal 49 straipsnį arba 50 straipsnio 3 dalį ligos neapimtomis paskelbtų valstybių narių, zonų arba teritorinių vienetų sąrašą, kurį ji paskelbia viešai.

52 straipsnis

Ligos neapimtos teritorijos statuso išlaikymas

Valstybė narė, kuri pagal 49 straipsnį yra paskelbta vienos ar daugiau IV priedo II dalyje išvardytų neegzotinių ligų neapimta valstybe, gali nutraukti kryptingą padėties priežiūrą ir išlaikyti ligos neapimtos valstybės statusą, jei egzistuoja atitinkamos ligos klinikiniams požymiams išryškėti palankios sąlygos ir įgyvendinamos šios direktyvos atitinkamos nuostatos.

Tačiau tose ligos neapimtosiose valstybių narių zonose ar teritoriniuose vienetuose, kurios nėra paskelbtos ligos neapimtomis, ir visais atvejais, kai nėra atitinkamos ligos klinikiniais požymiais išryškėti palankių sąlygų, kryptinga padėties priežiūra turi būti tęsiama pagal 49 straipsnio 3 dalyje arba atitinkamai 50 straipsnio 4 dalyje pateiktus metodus, bet taip, kad atitiktų esančią riziką.

53 straipsnis

Ligos neapimtos teritorijos statuso laikinas sustabdymas ir atstatymas

1. Jei valstybė narė turi pagrindo manyti, kad buvo pažeistos kokios nors sąlygos, leidžiančios išlaikyti jos, jos zonos ar teritorinio vieneto ligos neapimtos teritorijos statusą, tokia valstybė narė nedelsdama sustabdo prekybą ligai imliomis rūšimis ir ligų pernešančiomis rūšimis su kitomis valstybėmis narėmis, zonomis ar teritoriniais vienetais, kuriuose sveikatos būklė atitinkamos ligos atžvilgiu yra geresnė, kaip nustatyta III priedo A dalyje, ir taiko V skyriaus 2 ir 4 skirsnį nuostatas.

2. Jei 29 straipsnio 1 dalyje numatyto epizootinio tyrimo metu paaiškėja, kad įtariamo pažeidimo nėra, valstybei narei, zonai arba teritoriniam vienetai atstatomas ligos neapimtos teritorijos statusas.

3. Jei epizootinis tyrimas patvirtina didelę tikimybę, jog esama infekcijos, ligos neapimtos valstybės narės, zonos arba teritorinio vieneto statusas yra atšaukiamas laikantis tos tvarkos, pagal kurią buvo suteiktas toks statusas. Prieš atstatant ligos neapimtos teritorijos statusą, įvykdomi V priede nustatyti reikalavimai.

VIII SKYRIUS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS IR LABORATORIJOS

54 straipsnis

Bendri įsipareigojimai

1. Kiekviena valstybė narė siekdama šioje direktyvoje numatytų tikslų paskiria kompetentingas institucijas ir apie tai informuoja Komisiją.

Kompetentingos institucijos dirba ir atlieka savo pareigas pagal Reglamentą (EB) Nr. 882/2004.

2. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad siekiant šioje direktyvoje numatytų tikslų jos paskirtos kompetentingos institucijos ir kitos akvakultūros, vandens gyvūnų ir akvakultūros kilmės maisto ir pašarų reglamentavime dalyvaujančios valdžios institucijos veiksmingai ir nuolat bendradarbiautų, laisvai keisdamosi su šios direktyvos įgyvendinimu susijusia informacija.

Tiek, kiek reikia, informacija keičiasi ir įvairių valstybių narių kompetentingos institucijos.

3. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad kompetentingos institucijos galėtų pasinaudoti atitinkamomis laboratorijų paslaugomis ir pažangiausiomis rizikos analizės bei epidemiologijos technologijomis ir kad kompetentingos institucijos ir laboratorijos laisvai keistųsi visa su šios direktyvos įgyvendinimu susijusia informacija.

55 straipsnis

Bendrijos kontrolinės laboratorijos

1. Bendrijos kontrolinės laboratorijos šioje direktyvoje nurodytoms vandens gyvūnų ligoms tirti skiriamos 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, kurios laikantis nustatomas ir skyrimo laikotarpis.

2. Bendrijos kontrolinės laboratorijos vandens gyvūnų ligoms tirti atitinka VI priedo I dalyje nurodytas funkcijas ir pareigas.

3. Ne vėliau kaip iki 1 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos Komisija peržiūri, kokios laboratorijos buvo paskirtos Bendrijos kontrolinėmis laboratorijomis, atsižvelgdama į tai, ar jos atitinka 2 dalyje nurodytas funkcijas ir pareigas.

56 straipsnis

Nacionalinės kontrolinės laboratorijos

1. Valstybės narės pasirūpina, kad kiekvienai 55 straipsnyje nurodytai Bendrijos kontrolinei laboratorijai būtų priskirta nacionalinė kontrolinė laboratorija.

Valstybės narės gali paskirti laboratoriją, esančią kitoje valstybėje narėje arba ELPA valstybėje narėje, o viena laboratorija gali būti daugiau nei vienos valstybės narės nacionaline kontroline laboratorija.

2. Valstybės narės kiekvienos paskirtos nacionalinės kontrolinės laboratorijos pavadinimą ir adresą praneša Komisijai, atitinkamai Bendrijos kontrolinei laboratorijai ir kitoms atitinkamoms valstybėms narėms bei informuoja apie visus jų pasikeitimus.

3. Nacionalinė kontrolinė laboratorija palaiko ryšį su atitinkama 55 straipsnyje numatyta Bendrijos kontroline laboratorija.

4. Siekiant pagal šios direktyvos reikalavimus visoje valstybės narės teritorijoje užtikrinti veiksmingas diagnostikos paslaugas, nacionalinė kontrolinė laboratorija bendradarbiauja su visomis pagal 57 straipsnį paskirtomis laboratorijomis, esančiomis tos valstybės narės teritorijoje.

5. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena jų teritorijoje esanti nacionalinė kontrolinė laboratorija būtų tinkamai įrengta ir turėtų reikiamą tinkamai apmokytą personalą, kad galėtų atlikti pagal šią direktyvą privalomus laboratorinius tyrimus bei vykdyti VI priedo II dalyje nurodytas funkcijas ir pareigas.

57 straipsnis

Diagnostikos paslaugos ir metodai

Valstybės narės užtikrina, kad:

- a) šios direktyvos tikslais laboratoriniai tyrimai būtų atliekami kompetentingos institucijos tuo tikslu paskirtose laboratorijose;
- b) laboratoriniai tyrimai įtariant IV priedo II dalyje išvardytą ligą ir siekiant patvirtinti jos buvimą, būtų atliekami naudojantis diagnostikos metodais, kurie turi būti nustatyti 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka;

ir

- c) pagal šį straipsnį paskirtos diagnostikos paslaugų laboratorijos vykdytų VI priedo III dalyje nustatytas funkcijas ir pareigas.

IX SKYRIUS

PATIKRINIMAI, ELEKTRONINIS VALDYMAS IR SANKCIJOS

58 straipsnis

Bendrijos patikrinimai ir auditas

1. Komisijos ekspertai bendradarbiaudami su valstybių narių kompetentingomis institucijomis gali atlikti patikrinimus vietoje, įskaitant auditą tiek, kiek tai būtina vienodam šios direktyvos taikymui.

Valstybės narės, kurių teritorijoje atliekami tokie patikrinimai ir auditai, suteikia ekspertams visapusišką pagalbą, kad jie galėtų vykdyti savo pareigas.

Komisija informuoja kompetentingą instituciją apie visus tokių patikrinimų ir auditų rezultatus.

2. Komisijos ekspertai, bendradarbiaudami su atitinkamų trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis, taip pat gali atlikti patikrinimus vietoje trečiosiose šalyse, įskaitant auditus, siekdami patikrinti, ar laikomasi Bendrijos taisyklių dėl vandens gyvūnų sveikatos ar joms lygiavėrių nuostatų.

3. Jei Komisijos patikrinimo metu nustatomas rimtas pavojus gyvūnų sveikatai, atitinkama valstybė narė nedelsdama imasi visų būtinų priemonių gyvūnų sveikatai apsaugoti.

Jei tokių priemonių neįsiimama arba jos laikomos nepakankamos, gyvūnų sveikatai apsaugoti būtinos priemonės patvirtinamos 62 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka ir apie tai pranešama atitinkamai valstybei narei.

59 straipsnis

Elektroninis valdymas

1. Valstybės narės ne vėliau kaip iki 2008 m. rugpjūčio 1 d. užtikrina, kad būtų baigtos visos procedūros ir visi formalumai tam, kad elektroninėmis priemonėmis būtų galima gauti 6 straipsnyje, 50 straipsnio 2 dalyje, 51 straipsnio 1 dalyje ir 56 straipsnio 2 dalyje numatytą informaciją.

2. Komisija 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka priima išsamias taisykles dėl 1 dalies įgyvendinimo, siekdama palengvinti valstybių narių informacijos sistemų sąveiką ir procedūrų atlikimą elektroninėmis priemonėmis.

60 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų pažeidus nacionalines nuostatas, priimtas pagal šią direktyvą, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Numatytos sankcijos privalo būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės informuoja Komisiją apie tokias nuostatas ne vėliau kaip iki 65 straipsnio 1 dalyje nurodytos dienos ir nedelsdamos praneša jai apie vėlesnius tokių nuostatų pakeitimus.

X SKYRIUS

PAKEITIMAI, IŠSAMIOS TAISYKLĖS IR KOMITETO PROCEDŪRA

61 straipsnis

Pakeitimai ir išsamios taisyklės

1. 50 straipsnio 2 dalis gali būti iš dalies keičiama 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2. Šios direktyvos priedai gali būti iš dalies keičiami 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Šios direktyvos įgyvendinimo priemonės patvirtinamos 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

62 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas (toliau – Komitetas).

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra 15 dienų.

4. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

XI SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

63 straipsnis

Panaikinimas

1. Direktyvos 91/67/EEB, 93/53/EEB ir 95/70/EB panaikiamos nuo 2008 m. rugpjūčio 1 d.

2. Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir aiškinamos pagal VIII priede pateiktą koreliacijos lentelę.

3. Tačiau šios direktyvos tikslais toliau taikomas Komisijos sprendimas 2004/453/EB, kol pagal šios direktyvos 43 straipsnį bus priimtos būtinos nuostatos, kurios turi būti priimamos ne vėliau kaip per 3 metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

64 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

Pereinamojo laikotarpio nuostatos gali būti priimtose 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka ketverių metų laikotarpiui nuo 2006 m. gruodžio 14 d.

65 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip iki 2008 m. gegužės 1 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2008 m. gruodžio 14 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos apie tai informuoja Komisiją.

Valstybės narės tas nuostatas taiko nuo 2008 m. rugpjūčio 1 d.

Patvirtindamos šias priemones valstybės narės daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

66 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

67 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva yra skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 2006 m. spalio 24 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. KORKEAOJA

I PRIEDAS

SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

Be 3 straipsnyje pateikiamų sąvokų apibrėžimų, vartojami šie techniniai sąvokų apibrėžimai:

- a) teritorinis vienetas – vienas ar daugiau ūkių, turinčių bendrą biologinės saugos sistemą, kuriuose esančios vandens gyvūnų populiacijos sveikatos būklė aiškiai apibrėžta konkrečios ligos atžvilgiu;
- b) bendra biologinės saugos sistema – tai reiškia, kad taikomos tokios pat vandens gyvūnų priežiūros, ligos prevencijos ir ligos kontrolės priemonės;
- c) izoliuotas plotas – teritorija aplink užkrėstą ūkį arba moliuskų auginimo plotą, kuriame, siekiant užkirsti kelią ligos plitimui, taikomos ligos kontrolės priemonės;
- d) liga – klinikinė arba neklinikinė infekcija, kurios vienas ar daugiau etiologinių veiksnių yra vandens gyvūnuose;
- e) ligos neapimtos zonos arba teritoriniai vienetai – zonos arba teritoriniai vienetai, kurie pagal 49 arba 50 straipsnį yra paskelbti neapimtais ligos;
- f) nauja liga – naujai nustatyta rimta liga, kurios priežastis gali būti nustatyta arba gali būti dar nenustatyta, kuri gali paplisti konkrečioje populiacijoje arba tarp įvairių populiacijų prekiaujant vandens gyvūnais ir (arba) jų produktais. Tai taip pat reiškia, kad išvardyta liga aptikta naujose užkrėstose rūšyse, kurios dar neįtrauktos į IV priedo II dalį kaip ligai imlios rūšys;
- g) epidemiologinis vienetas – vandens gyvūnų grupė, kuriai gresia maždaug tokia pati rizika patirti ligos sukėlėjo poveikį apibrėžtoje vietovėje. Tokia rizika gali atsirasti todėl, kad jų vandens ekosistema yra bendra, arba todėl, kad dėl ūkio valdymo praktikos ligos sukėlėjas gali iš vienos gyvūnų grupės greitai paplisti į kitą;
- h) pūdyimas – ligos valdymo tikslais vykdoma operacija, kurios metu iš ūkio pašalinami susirūpinimą keliančiai ligai imlūs akvakultūros gyvūnai arba tokie gyvūnai, apie kuriuos žinoma, kad jie gali pernešti ligos sukėlėją, ir, jei įmanoma, pašalinamas užkrėstas vanduo;
- i) tolesnis perdirbimas – akvakultūros gyvūnų perdirbimas prieš pateikiant juos žmonėms vartoti, atliekamas naudojantis įvairiomis priemonėmis ir įvairiais metodais, darančiais įtaką jų anatomiciniam vientisumui, t. y. kraujo nuleidimas, išskrodimas, galvos nukirtimas, supjaustymas gabalais ir išpjaustymas, po kurio lieka atliekos arba šalutiniai produktai, galintys sukelti ligos išplitimo riziką;
- j) padidėjęs gaištamumas – nepaaiškinamas gaištamumas, pastebimai viršijantis įprastomis sąlygomis normaliu konkrečiam ūkiui arba konkrečiam moliuskų auginimo plotui laikomą gaištamumą. Kokį gaištamumą galima laikyti padidėjusiu nustato ūkininkas kartu su kompetentinga institucija;
- k) infekcija – besidauginančio ar kitaip besivystančio, ar išoriškai nepasireiškiančio ligos sukėlėjo buvimas užkrėstuose gyvūnuose arba ant jų;
- l) infekuota zona arba teritorinis vienetas – zona arba teritorinis vienetas, kuriame aptikta infekcija;
- m) karantinas – grupės vandens gyvūnų laikymas izoliacijoje, saugant juos nuo tiesioginio ir netiesioginio kontakto su kitais vandens gyvūnais, siekiant juos stebėti nurodytą laikotarpį ir prireikus tirti bei gydyti, įskaitant ir tinkamą nuotekų išvalymą;
- n) ligai imlios rūšys – rūšys, kurių imlumas ligos sukėlėjo infekcijai įrodytas praktikoje arba naudojant eksperimentinę infekciją, imituojančią natūralius būdus;

- o) ligas pernešanti rūšis – rūšis, kuri neimli ligai, bet gali platinti infekciją pernešdama patogenus nuo vieno užkrėsto gyvūno kitam;
 - p) zona – konkreči geografinė teritorija su vienodomis hidrologinėmis sistemomis, kurią sudaro dalis vandens baseino nuo jo ištakų iki natūralios arba dirbtinės užtvankos, neleidžiančios vandens gyvūnams iš žemutinės baseino dalies migruoti į viršų, visas vandens baseinas nuo jo ištakų iki žiočių, arba daugiau nei vienas vandens baseinas, įskaitant jų žiotis, per kurias susidaro vandens baseinų epidemiologinės sąsajos.
-

II PRIEDAS

Informacija, kurią būtina pateikti oficialiame akvakultūros gamybos įmonių ir leidimus turinčių perdirbimo įmonių registre

I DALIS

Leidimus turinčios akvakultūros gamybos įmonės

1. Kaip numatyta 6 straipsnyje, kompetentinga institucija registre apie kiekvieną akvakultūros gamybos įmonę pateikia bent tokią informaciją:
 - a) akvakultūros gamybos įmonės pavadinimą, adresą ir kontaktinius duomenis (telefono, fakso numerius, el. pašto adresą);
 - b) suteikto leidimo registracijos numerį ir informaciją apie jį (t. y. konkrečių leidimų datas, atpažinimo kodus arba numerius, konkrečias gamybos sąlygas, kitą su leidimu (-ais) susijusią informaciją);
 - c) ūkio geografinę poziciją, apibrėžtą naudojantis atitinkama visų ūkio vietovių koordinatų sistema (jei įmanoma, naudojantis GIS koordinatėmis);
 - d) tikslą, rūšį (t. y. auginamos kultūros rūšį, infrastruktūrą, pvz., su žeme susijusią infrastruktūrą, jūrinius narvus, tvenkinius) ir maksimalią gamybos apimtį, jei ji yra normuojama;
 - e) žemyninių ūkių, siuntimo centrų ir valymo centrų atveju: duomenis apie ūkio vandens tiekimo sistemą ir nuotekas;
 - f) ūkyje auginamų akvakultūros gyvūnų rūšis (įvairias rūšis auginantys ūkiai ar dekoratyvines rūšis auginantys ūkiai bent jau nurodo, ar apie kurią nors iš auginamų rūšių yra žinoma, kad ji yra imli IV priedo II dalyje išvardytoms ligoms arba kad ji yra tokių ligų pernešėja);
 - g) naujausią informaciją apie sveikatos būklę (t. y. ar (valstybėje narėje, zonoje arba teritoriniame vienetuose) ūkis nėra apimtas ligos, ar ūkis dalyvauja programoje dėl tokios būklės įgijimo, ar ūkis paskelbtas infekuotu IV priede nurodyta liga).
2. Jei leidimas suteikiamas moliuskų auginimo plotui remiantis 4 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, pateikiant šios dalies 1 punkto a papunktyje reikalaujamą informaciją nurodomos visos moliuskų auginimo plote veikiančios akvakultūros gamybos įmonės. Pateikiant šios dalies 1 punkto b–g papunkčiuose reikalaujamus duomenis nurodomi duomenys moliuskų auginimo plotų lygiu.

II DALIS

Leidimus turinčios perdirbimo įmonės

Kaip numatyta 6 straipsnyje, kompetentinga institucija registre apie kiekvieną leidimą turinčią perdirbimo įmonę pateikia bent tokią informaciją:

- a) leidimą turinčios perdirbimo įmonės pavadinimą, adresą ir kontaktinius duomenis (telefono, fakso numerius, el. pašto adresą);
 - b) suteikto leidimo registracijos numerį ir informaciją apie jį (t. y. konkrečių leidimų datas, atpažinimo kodus arba numerius, konkrečias gamybos sąlygas, kitą su leidimu (-ais) susijusią informaciją);
 - c) perdirbimo įmonės geografinę poziciją, apibrėžtą naudojantis atitinkama visų ūkio vietovių koordinatų sistema (jei įmanoma, naudojantis GIS koordinatėmis);
 - d) duomenis apie leidimą turinčios perdirbimo įmonės nuotekų valymo sistemas;
 - e) leidimą turinčioje perdirbimo įmonėje perdirbamų akvakultūros gyvūnų rūšis.
-

III PRIEDAS

A DALIS

Akvakultūros zonų ar teritorinių vienetų sveikatos būklė, į kurią reikia atsižvelgti taikant 12 straipsnį

Akvakultūros gyvūnai auginimui ir išteklių atkūrimui

Kategorija	Sveikatos būklė	Galima įvežti gyvūnus iš	Sveikatos pažymėjimas		Galima išsiųsti gyvūnus į
			Įvežimas	Išsiuntimas	
I	Ligos neapimta (49 arba 50 str.)	Tik I kategorijos	TAIP	NE, kai išsiunčiama į III arba V kategoriją TAIP, kai išsiunčiama į I, II arba IV kategorijas	Visų kategorijų
II	Priežiūros programa (44 str. 1 dalis)	Tik I kategorijos	TAIP	NE	III ir V kategorijas
III	Nenustatyta (nėra žinių, kad būtų užkrėsta, bet netai- koma programa siekiant ligos neapimtos teritorijos statuso)	I, II arba III kategorijų	NE	NE	III ir V kategorijas
IV	Likvidavimo programa (44 str. 2 dalis)	Tik I kategorijos	TAIP	TAIP	Tik V kategoriją
V	Užkrėsta (39 str.)	Visų kategorijų	NE	TAIP	Tik V kategoriją

B DALIS

Ūkių ir molių auginimo plotų rekomenduojama priežiūra ir tikrinimai

Auginamos rūšys	Sveikatos būklė, kaip nurodyta A dalyje	Rizikos laipsnis	Priežiūra	Rekomenduojamas patikrinimų, kuriuos vykdo kompetentingos institucijos, dažnumas (7 straipsnis)	Rekomenduojamas patikrinimų, kuriuos vykdo kompetentingos vandens gyvūnų sveikatos priežiūros tarnybos, dažnumas (10 straipsnis)	Konkretūs reikalavimai dėl patikrinimų, mėginių ėmimo ir priežiūros, būtinų siekiant išlaikyti esamą sveikatos būklę	Pastabos
Nėra rūšių, imlių IV priede išvardytoms ligoms	I kategorija Paskelbta neapimta ligos pagal 49 straipsnio 1 dalies a arba b punktus arba pagal 50 straipsnio 1 dalies a arba b punktus	Maža	Pasyvi	1 kartą per 4 metus	1 kartą per 4 metus	Konkretūs reikalavimai dėl ligos neapimtos teritorijos statuso išlaikymo pagal 52 straipsnį	Rekomenduojamas patikrinimų dažnumas nepažeidžia konkrečių reikalavimų, nurodytų kiekvienai sveikatos būklei.
Vienai ar daugiau IV priede išvardytų ligų imlios rūšys	I kategorija Paskelbta neapimta ligos pagal 49 straipsnio 1 dalies c punktą arba pagal 50 straipsnio 1 dalies c punktą	Didelė	Aktyvi, kryptinga arba pasyvi	1 kartą per metus	1 kartą per metus		Tačiau, kai įmanoma, šiuos patikrinimus ir mėginių ėmimus reikėtų derinti su patikrinimais, kurių reikalaujama pagal 7 ir 10 straipsnius.
		Vidutinė		1 kartą per 2 metus	1 kartą per 2 metus		
		Maža		1 kartą per 4 metus	1 kartą per 2 metus		
	II kategorija Nepaskelbta ligos neapimta, bet taikoma priežiūros programa, patvirtinta pagal 44 straipsnio 1 dalį	Didelė	Kryptinga	1 kartą per metus	1 kartą per metus	Konkretūs reikalavimai pagal 44 straipsnio 1 dalį	Kompetentingos institucijos vykdomų patikrinimų tikslas yra patikrinti, ar laikomasi direktyvos, ir vykdyti priežiūrą pagal 7 straipsnį.
		Vidutinė		1 kartą per 2 metus	1 kartą per 2 metus		
		Maža		1 kartą per 4 metus	1 kartą per 2 metus		
	III kategorija Nėra žinių, kad būtų užkrėsta, bet nėra taikoma priežiūros programa siekiant ligos neapimtos teritorijos statuso	Didelė	Aktyvi	1 kartą per metus	3 kartą per metus		Kompetentingų vandens gyvūnų sveikatos priežiūros tarnybų vykdomų patikrinimų tikslas yra patikrinti gyvūnų sveikatos būklę, konsultuoti akvakultūros gamybos įmonių valdytojus vandens gyvūnų sveikatos klausimais ir prirėkus imtis būtinų veterinarinių priemonių.
		Vidutinė		1 kartą per metus	2 kartą per metus		
		Maža		1 kartą per 2 metus	1 kartą per metus		
	IV kategorija Žinoma, kad užkrėsta, bet taikoma likvidavimo programa, patvirtinta pagal 44 straipsnio 2 dalį	Didelė	Kryptinga	1 kartą per metus	1 kartą per metus	Konkretūs reikalavimai pagal 44 straipsnio 2 dalį	
		Vidutinė		1 kartą per 2 metus	1 kartą per 2 metus		
		Maža		1 kartą per 4 metus	1 kartą per 2 metus		
	V kategorija Žinoma, kad užkrėsta. Taikomos minimalios kontrolės priemonės, kaip numatyta V skyriuje	Didelė	Pasyvi	1 kartą per 4 metus	1 kartą per metus	Konkretūs reikalavimai pagal V skyrių	
		Vidutinė		1 kartą per 4 metus	1 kartą per 2 metus		
		Maža		1 kartą per 4 metus	1 kartą per 4 metus		

Rizikos laipsniai

Didele rizika pasižymintis ūkis arba moliuskų auginimo plotas yra tas, kuriame:

- a) yra didelė rizika, kad liga gali paplisti į kitus ūkius arba tarp laukinių gyvūnų išteklių, arba kad ūkis gali užsikrėsti nuo kitų ūkių arba laukinių gyvūnų išteklių;
- b) ūkininkaujama tokiomis sąlygomis, kurios gali padidinti ligos protrūkio riziką (didelė biomasė, bloga vandens kokybė), atsižvelgiant į auginamas rūšis;
- c) parduodami gyvi vandens gyvūnai tolesniam auginimui ūkiuose arba siekiant atkurti išteklius.

Vidutine rizika pasižymintis ūkis arba moliuskų auginimo plotas yra tas, kuriame:

- a) yra vidutinė rizika, kad ligos gali paplisti į kitus ūkius arba tarp laukinių gyvūnų išteklių, arba kad ūkis gali užsikrėsti liga nuo kitų ūkių ar laukinių gyvūnų išteklių;
- b) ūkininkaujama tokiomis sąlygomis, kurios nebūtinai padidintų ligos protrūkio riziką (vidutinė biomasė ir vandens kokybė), atsižvelgiant į auginamas rūšis;
- c) gyvi vandens gyvūnai parduodami daugiausia žmonėms vartoti.

Maža rizika pasižymintis ūkis arba moliuskų auginimo plotas yra tas, kuriame:

- a) yra maža rizika, kad liga gali paplisti į kitus ūkius arba tarp laukinių gyvūnų išteklių, arba kad ūkis gali užsikrėsti liga nuo kitų ūkių ar laukinių gyvūnų išteklių;
- b) ūkininkaujama tokiomis sąlygomis, kurios nepadidintų ligos protrūkio rizikos (maža biomasė, gera vandens kokybė), atsižvelgiant į auginamas rūšis;
- c) gyvi vandens gyvūnai parduodami tik žmonėms vartoti.

Sveikatos priežiūros tipai

Pasyvi priežiūra reiškia, kad privaloma nedelsiant pranešti apie nurodytų ligų pasireiškimą arba įtariamą jų pasireiškimą, arba apie padidėjusį gaištamumą. Tokiais atvejais privaloma atlikti tyrimą pagal V skyriaus 2 skirsnį.

Aktyvi priežiūra reiškia, kad:

- a) kompetentinga institucija arba kitos kompetentingos sveikatos priežiūros tarnybos pirmosios vardu atlieka įprastinį patikrinimą;
- b) tikrinama, ar ūkio arba moliuskų auginimo ploto akvakultūros gyvūnai neserga kokia nors klinicine liga;
- c) įtarus sąraše esančios ligos pasireiškimą arba tikrinimo metu pastebėjus padidėjusį gaištamumą, imami diagnostiniai mėginiai;
- d) privaloma nedelsiant pranešti apie nurodytų ligų pasireiškimą arba įtariamą jų pasireiškimą arba apie padidėjusį gaištamumą.

Kryptinga priežiūra reiškia, kad:

- a) kompetentinga institucija arba kitos kompetentingos sveikatos priežiūros tarnybos pirmosios vardu atlieka įprastinį patikrinimą;
- b) turi būti imami nurodyti akvakultūros gyvūnų mėginiai ir tiriami naudojantis nurodytais metodais dėl konkretaus (-ių) patogeno (-ų);
- c) privaloma nedelsiant pranešti apie nurodytų ligų pasireiškimą arba įtariamą jų pasireiškimą arba apie padidėjusį gaištamumą.

IV PRIEDAS

Ligų įtraukimas į sąrašą

I DALIS

Ligų įtraukimo į sąrašą kriterijai

- A. Egzotinės ligos atitinka 1 punkte ir 2 arba 3 punkte nurodytus kriterijus.
1. Liga yra egzotinė Bendrijoje, kai ji nėra būdinga Bendrijos akvakultūrai, ir patogenas nėra aptiktas Bendrijos vandenyse.
 2. Pasireiškusi Bendrijoje, ji gali turėti didelės ekonominės įtakos: Bendrijos akvakultūra gali patirti gamybos nuostolių arba gali sumažėti prekybos akvakultūros gyvūnais ir jų produktais galimybės.
 3. Pasireiškusi Bendrijoje, ji gali turėti žalingos įtakos aplinkai, konkrečiai – laukinių vandens gyvūnų rūšių populiacijoms, kurios pagal Bendrijos teisę arba tarptautines nuostatas laikomos saugotinu turtu.
- B. Neegzotinės ligos atitinka šiuos 1, 4, 5, 6, 7 ir 2 arba 3 punktuose nurodytus kriterijus.
1. Kelios valstybės narės arba kelių valstybių narių regionai nėra apimti konkrečios ligos.
 2. Pasireiškusi valstybėje narėje, kuri nėra apimta ligos, ji gali turėti didelės ekonominės įtakos: gali būti patirti gamybos nuostoliai, metinės išlaidos dėl ligos ir jos kontroliavimo viršytų 5 % ligai imlios akvakultūros gyvūnų rūšių produkcijos vertės regione, arba gali būti apribotos tarptautinės prekybos akvakultūros gyvūnais ir jų produktais galimybės.
 3. Liga, pasireiškusi ligos neapimtoje valstybėje narėje, turėjo žalingos įtakos aplinkai, konkrečiai – laukinių vandens gyvūnų rūšių populiacijoms, kurios pagal Bendrijos teisę arba tarptautines nuostatas laikomos saugotinu turtu.
 4. Nesiimant griežtų kontrolės priemonių ir prekybos apribojimų, ligą sunku kontroliuoti ir izoliuoti ūkio arba moliuskų auginimo ploto lygiu.
 5. Liga gali būti kontroliuojama valstybės narės lygiu; patirtis rodo, kad gali būti sukurtos ir išlaikomos ligos neapimtos zonos arba teritoriniai vienetai ir kad tai yra ekonomiškai.
 6. Pateikiant akvakultūros gyvūnus į rinką, tikėtina rizika, kad liga paplis anksčiau neinfekuotoje teritorijoje.
 7. Egzistuoja patikimi ir paprasti infekuotų vandens gyvūnų tyrimai. Tyrimai turi būti konkretūs ir tikslūs, o tyrimo metodai – suderinti Bendrijos lygiu.

II DALIS

Į sąrašą įtrauktos ligos

EGZOTINĖS LIGOS		
	LIGA	LIGAI IMLIOS RŪŠYS
ŽUVYS	Epizootinė hematopoetinė nekrozė	Vaivorykštinis upėtakis (<i>Oncorhynchus mykiss</i>) ir paprastasis ešerys (<i>Perca fluviatilis</i>)
	Epizootinis ulkeratyvinis sindromas	Gentys: <i>Catla</i> , <i>Channa</i> , <i>Labeo</i> , <i>Mastacembelus</i> , <i>Mugil</i> , <i>Puntius</i> ir <i>Trichogaster</i>
MOLIUSKAI	<i>Bonamia exitiosa</i> infekcija	Australijos purvo austrė (<i>Ostrea angasi</i>) ir Čilės plokščioji austrė (<i>O. chilensis</i>)
	Perkinozės infekcija (<i>Perkinsus marinus</i>)	Didžioji austrė (<i>Crassostrea gigas</i>) ir amerikinė austrė (<i>C. virginica</i>)
	<i>Microcytos mackini</i> infekcija	Didžioji austrė (<i>Crassostrea gigas</i>), amerikinė austrė (<i>C. virginica</i>), Ramiojo vandenyno plokščioji austrė (<i>Ostrea conchaphila</i>) ir europinė plokščioji austrė (<i>O. edulis</i>)
VĖŽIAGYVIAI	<i>Taura</i> sindromas	Šiaurinė baltoji krevetė (<i>Penaeus setiferus</i>), Vidurio Amerikos mėlynoji krevetė (<i>P. stylirostris</i>) ir Vidurio Amerikos krevetė (<i>P. vannamei</i>)
	Geltongalvių (<i>Yellowhead</i>) liga	Actekinė krevetė (<i>Penaeus aztecus</i>), šiaurinė rožinė krevetė (<i>P. duorarum</i>), japoninė krevetė (<i>P. japonicus</i>), didžioji tigrinė krevetė (<i>P. monodon</i>), šiaurinė baltoji krevetė (<i>P. setiferus</i>), Vidurio Amerikos mėlynoji krevetė (<i>P. stylirostris</i>) ir Vidurio Amerikos krevetė (<i>P. vannamei</i>)
NEEGZOTINĖS LIGOS		
	LIGA	LIGAI IMLIOS RŪŠYS
ŽUVYS	Karpių pavasarinė viremija (SVC)	Margasis plačiakaktis (<i>Aristichthys nobilis</i>), sidabrinis karosas (<i>Carassius auratus</i>), auksinis (paprastasis) karosas (<i>C. carassius</i>), baltasis amūras (<i>Ctenopharyngodon idellus</i>), karpis (<i>Cyprinus carpio</i>), baltasis plačiakaktis (<i>Hypophthalmichthys molitrix</i>), paprastasis šamas (<i>Silurus glanis</i>) ir lynas (<i>Tinca tinca</i>)
	Virusinė hemoraginė septicemija (VHS)	Paprastosios silkės (<i>Clupea spp.</i>), sykas (<i>Coregonus sp.</i>), europinė lydeka (<i>Esox lucius</i>), juodadėmė menkė (<i>Gadus aeglefinus</i>), didžiaigalvė menkė (<i>G. macrocephalus</i>), Atlanto menkė (<i>G. morhua</i>), rytinės lašišos (<i>Oncorhynchus spp.</i>), vaivorykštinis upėtakis (<i>O. mykiss</i>), vėgėlė (<i>Onos mustelus</i>), paprastasis šlakys (<i>Salmo trutta</i>), paprastasis otas (<i>Scophthalmus maximus</i>), atlantinis šprotas (<i>Sprattus sprattus</i>) ir europinis kiršlys (<i>Thymallus thymallus</i>)
	Infekcinė hematopoetinė nekrozė (IHN)	Keta (<i>Oncorhynchus keta</i>), didžioji lašiša (<i>O. kisutch</i>), japoninė lašiša (<i>O. masou</i>), vaivorykštinis upėtakis (<i>O. mykiss</i>), raudonoji lašiša (<i>O. nerka</i>), rausvoji lašiša (<i>O. rhodurus</i>), karališkoji lašiša (<i>O. tshawytscha</i>) ir Atlanto lašiša (<i>Salmo salar</i>)
	Koi herpeso viruso (KHV) infekcija	Karpis (<i>Cyprinus carpio</i>).
	Infekcinė lašių anemija (ISA)	Vaivorykštinis upėtakis (<i>Oncorhynchus mykiss</i>), Atlanto lašiša (<i>Salmo salar</i>) ir paprastasis šlakys (<i>S. trutta</i>).
MOLIUSKAI	Marteiliozės (<i>Marteilia refringens</i>) infekcija	Australijos purvo austrė (<i>Ostrea angasi</i>), Čilės plokščioji austrė (<i>O. chilensis</i>), europinė plokščioji austrė (<i>O. edulis</i>), Argentinos austrė (<i>O. puelchana</i>), valgomoji midija (<i>Mytilus edulis</i>) ir Viduržemio midija (<i>M. galloprovincialis</i>)
	Bonamiozės (<i>Bonamia ostreae</i>) infekcija	Australijos purvo austrė (<i>Ostrea angasi</i>), Čilės plokščioji austrė (<i>O. chilensis</i>), Ramiojo vandenyno plokščioji austrė (<i>O. conchaphila</i>), <i>O. denselammellosa</i> , europinė plokščioji austrė (<i>O. edulis</i>) ir Argentinos austrė (<i>O. puelchana</i>).
VĖŽIAGYVIAI	Baltmė (vitiligas)	Visi dešimtkojai vėžiagyviai (<i>Decapoda</i> būrys).

V PRIEDAS

Valstybės narės, zonos arba teritorinio vieneto paskelbimui ligos neapimta teritorija keliami reikalavimai**I DALIS****Ligos neapimta valstybė narė**

1. Remiantis istorinėmis prielastimis

1.1. Valstybė narė, kurioje yra ligai imlių rūšių, tačiau kurioje konkreti liga nebuvo pasireikšusi mažiausiai 10 metų iki paraiškos gauti ligos neapimtos valstybės narės statusą, nepaisant to, kad egzistuoja klinikiniais ligos požymiais išryškėti palankios sąlygos, gali būti laikoma neapimta ligos, jei:

- a) mažiausiai 10 metų iki paraiškos gauti ligos neapimtos valstybės narės statusą datos nuolat buvo taikomos pagrindinės biologinės saugos priemonių sąlygos;
- b) nenustatyta, kad infekcija yra užsikrėtusios laukinių gyvūnų populiacijos;
- c) efektyviai įgyvendinamos prekybos ir importo sąlygos siekiant užkirsti galimybes ligai pasireikšti valstybėje narėje.

Valstybė narė, pageidaujanti, kad ji būtų paskelbta ligos neapimta teritorija iki 2008 m. lapkričio 1 d. turi pateikti prašymą pagal 49 straipsnį. Po šios dienos ligos neapimtos valstybės narės statusas gali būti suteiktas tik pagal I.2 dalį.

1.2. 1.1 punkto a papunktyje nurodytoms pagrindinėms biologinės saugos priemonėms keliami minimalūs reikalavimai yra šie:

- a) apie ligą, taip pat apie įtariamą jos pasireiškimą privaloma pranešti kompetentingai institucijai;
- b) visoje valstybės narės teritorijoje veikia ankstyvojo aptikimo sistema, suteikianti galimybę kompetentingai institucijai imtis efektyvaus ligos tyrimo ir pranešimų apie tai pateikimo, ypač užtikrinant, kad:
 - i) būtų greitai aptinkami bet kurie įtarimus dėl ligos patvirtinantys klinikiniai požymiai, pirmieji naujos ligos požymiai arba nustatomas nepaaiškinamas gaištamumas ūkiuose, moliuskų auginimo plotuose ir laukinėje gamtoje;
 - ii) informacija apie tokią situaciją būtų greitai perduodama kompetentingai institucijai siekiant kiek galima greičiau pradėti diagnostinį tyrimą.

1.3. 1.2 punkto b papunktyje nurodytai ankstyvojo aptikimo sistemai turi būti taikomi bent šie reikalavimai:

- a) akvakultūros įmonėse dirbantys asmenys arba akvakultūros gyvūnų perdirbime dalyvaujantys darbuotojai privalo gerai žinoti požymius, rodančius, kad esama ligos, o veterinarijos gydytojai arba vandens gyvūnų sveikatos specialistai turi būti mokomi atpažinti neįprastos ligos protrūkį ir apie tai pranešti;
- b) turi būti veterinarijos gydytojų arba vandens gyvūnų sveikatos specialistų, išmokytų atpažinti neįprastos ligos protrūkį ir apie tai pranešti;
- c) kompetentingoms institucijoms turi būti suteikiama teisė pasinaudoti laboratorijomis, turinčiomis įrangą, kuria galima diagnozuoti ir atpažinti į sąrašą įtrauktas ir naujas ligas.

2. Remiantis kryptinga priežiūra

Valstybė narė, kurioje paskutinį kartą klinikinis ligos pasireiškimas buvo nustatytas per 10 metų iki paraiškos gauti ligos neapimtos valstybės narės statusą datos, arba kurioje iki kryptingos priežiūros pradžios nebuvo žinoma, ar esama infekcijos, nes, pavyzdžiui, nebuvo sąlygų, leidžiančių pasireikšti klinikiniam ligos požymiams, gali būti laikoma neapimta konkrečios ligos, jei:

a) valstybė narė tenkina pagrindines 1.2 punkte nurodytas ligos kontrolės sąlygas;

ir

b) kryptinga priežiūra naudojant pagal 49 straipsnio 3 dalį nustatytus metodus buvo vykdoma ne mažiau kaip dvejus metus, ir ligos sukėlėjas nebuvo rastas nei ligai imlias rūšis auginančiame ūkyje ar moliuskų auginimo plote.

Jei atskirose valstybės narės dalyse yra nedaug ūkių ar moliuskų auginimo plotų, ir todėl kryptingos priežiūros tose dalyse metu negalima gauti pakankamai epidemiologinių duomenų, tačiau tose dalyse yra ligai imlios laukinės populiacijos, joms taip pat turi būti taikoma kryptinga priežiūra.

II DALIS

Ligos neapimta zona arba teritorinis vienetas

1. Zonos

1.1. Zoną gali sudaryti:

a) visas vandens baseinas nuo jo ištakų iki žiočių;

arba

b) dalis vandens baseino nuo jo ištakų iki natūralios arba dirbtinės užtvankos, neleidžiančios vandens gyvūnams iš žemutinės baseino dalies migruoti į viršų;

arba

c) daugiau nei vienas vandens baseinas, įskaitant jų žiotis, per kurias susidaro vandens baseinų epidemiologinės sąsajos.

Geografinės zonos ribos aiškiai nurodomos žemėlapyje.

1.2. Jei zona apima daugiau nei vienos valstybės narės teritoriją, ji gali būti paskelbta neapimta ligos tik tada, kai 1.3, 1.4 ir 1.5 punkte nurodytos sąlygos yra tenkinamos visoje tokios zonos teritorijoje. Tokiu atveju kiekviena atitinkama valstybė narė pateikia prašymą dėl jos teritorijoje esančios zonos dalies paskelbimo ligos neapimta teritorija.

1.3. Zona, kurioje yra ligai imlių rūšių, tačiau kurioje nebuvo pastebėta konkrečios ligos protrūkio mažiausiai 10 metų laikotarpį iki paraiškos gauti ligos neapimtos zonos statusą datos nepaisant to, kad egzistuoja palankios sąlygos klinikiniam ligos požymiams pasireikšti, gali būti laikoma neapimta ligos, jei ji tenkina *mutatis mutandis* 1.1 dalyje nustatytus reikalavimus.

Valstybė narė, pageidaujanti, kad ji būtų paskelbta ligos neapimta teritorija, kaip tai nurodyta šiame punkte, iki 2008 m. lapkričio 1 d. turi pranešti apie savo ketinimus pagal 50 straipsnio 2 dalį. Po šios dienos ligos neapimtos valstybės narės statusas gali būti suteiktas tik pagal 1.2 dalį.

1.4. Zona, kurioje paskutinį kartą klinikinis ligos pasireiškimas buvo nustatytas per 10 metų laikotarpį iki paraiškos gauti ligos neapimtos zonos statusą datos arba kurioje iki kryptingos priežiūros pradžios nebuvo nustatyta, ar esama infekcijos, nes, pavyzdžiui, nebuvo sąlygų, leidžiančių pasireikšti klinikiniam ligos požymiams, gali būti laikoma neapimta ligos, jei ji tenkina *mutatis mutandis* 1.2 dalies reikalavimus.

1.5. Todėl turi būti sukurta atitinkama apsaugos zona, kurioje būtų vykdoma stebėsenos programa. Apsaugos zonos turi atriboti ligos neapimtą zoną taip, kad ji taptų apsaugota nuo pasyvaus ligos atsiradimo.

2. Teritoriniai vienetai, sudaryti iš vieno ar daugiau ūkių arba moliuskų auginimo plotų, kurių sveikatos būklė konkrečios ligos atžvilgiu priklauso nuo sveikatos būklės aplinkui esančių natūralių vandenų ligos atžvilgiu

2.1. Teritorinį vieneta gali sudaryti vienas ar daugiau ūkių, ūkių grupė ar ūkių „klasteris“ arba moliuskų auginimo plotas, kurie dėl savo geografinės padėties ir nuotolio nuo kitų ūkių grupių ar ūkių „klasterių“ arba moliuskų auginimo plotų gali būti laikomi vienu epidemiologiniu vienetu, jei visi teritoriniame vienete esantys ūkiai priklauso bendrai biologinės saugos sistemai. Geografinės teritorinio vieneto ribos aiškiai nurodomos žemėlapyje.

2.2. Zona, kurioje yra ligai imlių rūšių, tačiau kurioje nebuvo pastebėta konkrečios ligos protrūkio mažiausiai 10 metų laikotarpį iki paraiškos gauti ligos neapimtos zonos statusą datos nepaisant to, kad egzistuoja palankios sąlygos klinikiniam ligos požymiams pasireikšti, gali būti laikoma neapimta ligos, jei ji tenkina *mutatis mutandis* šio priedo I.1 dalies reikalavimus.

Valstybės narės, norinčios pasinaudoti šia nuostata, iki 2008 m. lapkričio 1 d. turi pranešti apie savo ketinimus pagal 50 straipsnio 2 dalį. Po šios dienos ligos neapimtos valstybės narės statusas gali būti suteiktas tik pagal I.2 dalį.

2.3. Teritorinis vienetas, kuriame paskutinį kartą klinikinis ligos pasireiškimas buvo nustatytas per 10 metų laikotarpį iki paraiškos gauti ligos neapimto teritorinio vieneto statusą datos arba kuriame ar aplinkiniuose vandenyse iki kryptingos priežiūros pradžios nebuvo nustatyta, ar esama infekcijos, nes, pavyzdžiui, nebuvo sąlygų, leidžiančių pasireikšti klinikiniam ligos požymiams, gali būti laikomas neapimtas ligos, jei jis tenkina *mutatis mutandis* I.2 dalyje nustatytus reikalavimus.

2.4. Kiekvienam ūkiui arba moliuskų auginimo plotui taikomos papildomos kompetentingos institucijos nustatytos priemonės, jei tai laikoma būtina siekiant užkirsti kelią ligų atsiradimui. Tokiomis priemonėmis galima numatyti apsaugos zonos aplink teritorinį vieneta, kurioje vykdoma stebėsenos programa, sukūrimą ir papildomos apsaugos nuo galimų patogenų nešiotojų arba pernešėjų, sukūrimą.

3. Teritoriniai vienetai, sudaryti iš vieno ar daugiau atskirų ūkių, kurių sveikatos būklė ligos atžvilgiu nepriklauso nuo aplinkui esančių natūralių vandenų sveikatos būklės ligos atžvilgiu

3.1. Teritorinį vieneta gali sudaryti:

- a) atskiras ūkis, kuris gali būti laikomas vienu epidemiologiniu vienetu, nes jam nedaro įtakos aplinkiniuose vandenyse esančių gyvūnų sveikatos būklė;

arba

- b) daugiau nei vienas ūkis, kai kiekvienas teritoriniame vienete esantis ūkis atitinka 3.1 punkto a papunkčio ir 3.2–3.6 punktų kriterijus, tačiau dėl intensyvaus gyvūnų judėjimo tarp ūkių jie turi būti laikomi vienu epidemiologiniu vienetu, ir kai visi ūkiai priklauso tai pačiai biologinės saugos sistemai.

3.2. Teritoriniam vienetai vanduo tiekiamas:

- a) naudojant vandens valymo sistemą, nukenksminančią atitinkamus patogenus siekiant sumažinti ligos atsiradimo riziką iki priimtino lygio;

arba

- b) tiesiai iš šulinio, gręžinio arba šaltinio. Jei toks vandens telkinys yra už ūkio teritorijos, vanduo turi būti vamzdiniais pateikiamas tiesiai į ūkį.

3.3. Turi būti natūrali arba dirbtinė apsauga, neleidžianti vandens gyvūnams iš aplinkui esančių vandentakių patekti į teritoriniame vienete esantį ūkį.

3.4. Tam tikrais atvejais teritorinis vienetas turi būti apsaugotas nuo potvynių ir vandens išsiskverbimo iš aplinkinių vandentakių.

3.5. Teritorinis vienetas turi atitikti *mutatis mutandis* I.2 dalyje nustatytus reikalavimus.

- 3.6. Teritoriniam vienetai taikomos papildomos kompetentingos institucijos nustatytos priemonės, jei laikoma, kad jos yra būtinos siekiant užkirsti kelią ligų atsiradimui. Tokiomis priemonėmis galima numatyti papildomos apsaugos nuo galimų patogenų nešiotojų arba pernešėjų nustatymą.
- 3.7. Su 3.2 punkto a papunkčiu susijusios igyvendinimo priemonės nustatomos 62 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.
4. Specialios nuostatos dėl atskirų ūkių, kurie pradeda arba atnaujiną savo veiklą
- 4.1. Naujas ūkis, kuris tenkina šios dalies 3.1 punkto a papunkčio ir 3.2–3.6 punktų reikalavimus, tačiau kuris pradeda savo veiklą su akvakultūros gyvūnais iš teritorinio vieneto, kuris paskelbtas neapimtu ligos, gali būti laikomas neapimtu ligos neatlikus privalomo mėginių ėmimo.
- 4.2. Ūkis, atnaujinantis savo veiklą su akvakultūros gyvūnais iš teritorinio vieneto, kuris paskelbtas neapimtu ligos, ir tenkinantis 3.1 punkto a papunkčio ir 3.2–3.6 punktų reikalavimus, gali būti laikomas neapimtu ligos neatlikus privalomo mėginių ėmimo, jei:
- a) sveikatos istorija paskutiniuosius ketverius ūkio veiklos metus yra žinoma kompetentingai institucijai; tačiau, jei ūkis veikė mažiau nei ketverius metus, bus atsižvelgiama tik į faktinį jo veiklos laikotarpį;
 - b) ūkiui nebuvo taikomos su gyvūnų sveikata susijusios priemonės dėl IV priedo II dalyje išvardytų ligų ir ūkyje tokių ligų anksčiau nebuvo;
 - c) prieš įvežant akvakultūros gyvūnus, jų ikrus ar kiaušialąstes, ūkis yra išvalomas, dezinfekuojamas ir, jei reikia, paliekamas pūdymui.
-

VI PRIEDAS

Laboratorių funkcijos ir pareigos**I DALIS****Bendrijos kontrolinės laboratorijos**

1. Tam, kad laboratorijos būtų paskirtos Bendrijos kontrolinėmis laboratorijomis pagal 55 straipsnį, jos turi atitikti toliau nurodytus reikalavimus. Jos turi:
 - a) turėti tinkamai kvalifikuotus darbuotojus, tinkamai parengtus jų kompetencijos srityje naudotis diagnostiniais ir analitiniais metodais, taip pat darbuotojus, parengtus veikti kritinėse situacijose Bendrijoje;
 - b) turėti įrangą ir produktus, kurie būtų reikalingi vykdant jiems priskirtas užduotis;
 - c) turėti tinkamą administracinę infrastruktūrą;
 - d) užtikrinti, kad darbuotojai saugos tam tikrų subjektų, rezultatų ar pranešimų slaptumą;
 - e) turėti pakankamai žinių apie tarptautinius standartus ir metodus;
 - f) prireikus galėti pateikti naujausią sąrašą turimų pavyzdinių medžiagų ir reagentų ir naujausią tokių medžiagų ir reagentų gamintojų ir tiekėjų sąrašą;
 - g) atsižvelgti į nacionaliniu ir Bendrijos lygiu vykdomus mokslinius tyrimus.
2. Tačiau Komisija gali skirti tik tokias laboratorijas, kurios dirba ir yra įvertintos bei akredituotos pagal toliau nurodytus Europos standartus, atsižvelgiant į šioje direktyvoje nurodytus skirtingiems tyrimo metodams taikomus kriterijus:
 - a) EN ISO/IEC 17025 „Tyrimų ir kalibravimo laboratorijų kompetencijai keliami bendrieji reikalavimai“;
 - b) EN 45002 „Bendrieji tyrimų laboratorijų vertinimo kriterijai“;
 - c) EN 45003 „Kalibravimo ir bandymų laboratorijų akreditavimo sistemos. Bendrieji funkcionavimui ir pripažinimui keliami reikalavimai“.
3. 2 punkte nurodytas tyrimų laboratorijų akreditavimas ir vertinimas gali būti atliekamas dėl atskirų tyrimų arba dėl tyrimų grupių.
4. Bendrijos kontrolinės laboratorijos, atsakingos už vieną ar kelias ligas, gali pasinaudoti kitų valstybių narių arba ELPA valstybių narių laboratorijų gebėjimais ir pajėgumais, jei tokios laboratorijos atitinka šio priedo 1, 2 ir 3 punktuose nustatytus reikalavimus. Informacija apie bet kokią ketinimą pasinaudoti tokiu bendradarbiavimu turi būti pridėta prie informacijos, kuria grindžiamas laboratorijos paskyrimas pagal 55 straipsnio 1 dalį. Tačiau Bendrijos kontrolinė laboratorija lieka valstybių narių nacionalinių kontrolinių laboratorijų ir Komisijos kontaktiniu punktu.
5. Bendrijos kontrolinės laboratorijos:
 - a) konsultuodamosi su Komisija koordinuoja valstybėse narėse naudojamus metodus atitinkamoms ligoms diagnozuoti, konkrečiai:
 - i) nustato, saugo patogeną ir tam tikrais atvejais tiekia patogenų štamus sudarydamos palankesnes sąlygas diagnostinių paslaugų tiekimui Bendrijoje;
 - ii) tam, kad būtų suvienodinti kiekvienoje valstybėje narėje atliekami tyrimai ir naudojami reagentai, nacionalinėms kontrolinėms laboratorijoms tiekia standartinius serumus ir kitus pavyzdinius reagentus, jei reikia atlikti serologinius tyrimus;

- iii) tam, kad būtų pateikiama informacija apie Bendrijoje naudojamus diagnozės metodus ir atliktų tyrimų rezultatus, kartu su valstybių narių paskirtomis nacionalinėmis kontrolinėmis laboratorijomis Bendrijos lygiu organizuoja periodiškai atliekamus diagnostinių procedūrų lyginamuosius tyrimus (žiedinės reakcijos tyrimus);
- iv) saugo atitinkamų ligų patogenų ir kitų susijusių patogenų ekspertizės duomenis, kad būtų galima greitai nustatyti diferencinę diagnozę;
- b) aktyviai padeda diagnozuoti atitinkamos ligos protrėkius valstybėse narėse priimdamos patogenų izoliatus, kad patvirtintų diagnozę, pateiktą apibūdinimą bei atliktų epizootinius tyrimus;
- c) sudaro palankesnes sąlygas laboratorinės diagnostikos ekspertų mokymui ar perkvalifikavimui, kad būtų galima suderinti Bendrijos diagnostavimo metodus;
- d) bendradarbiauja gyvūnų ligų, patenkančių į jų kompetencijos sritį, diagnostavimo metodų srityje su kompetentingomis trečiųjų šalių, kuriose yra paplitusios tokios ligos, laboratorijomis;
- e) bendradarbiauja su atitinkamomis OIE kontrolinėmis laboratorijomis dėl IV priedo II dalyje išvardytų egzotinių ligų, už kurias jos yra atsakingos;
- f) lygina ir perduoda informaciją apie egzotines ir endemines ligas, kurios gali atsirasti Bendrijos akvakultūroje.

II DALIS

Nacionalinės kontrolinės laboratorijos

1. Nacionalinės kontrolinės laboratorijos, paskirtos pagal 56 straipsnį, yra atsakingos už diagnostikos standartų ir metodų derinimą savo atsakomybės srityje atitinkamoje valstybėje narėje. Šios nacionalinės kontrolinės laboratorijos turi:
 - a) kompetentingai institucijai nedelsdamos pranešti, jei turi įtarimų dėl susirgimų IV priede nurodytomis ligomis;
 - b) konsultuodamosi su atitinkama Bendrijos kontroline laboratorija derinti valstybių narių naudojamus atitinkamų ligų, už kurias jos yra atsakingos, diagnostavimo metodus;
 - c) aktyviai padėti diagnozuoti atitinkamos ligos protrėkius priimdamos patogenų izoliatus, kad patvirtintų diagnozę, pateiktą apibūdinimą bei atliktų epizootinius tyrimus;
 - d) sudaryti palankesnes sąlygas laboratorinės diagnostikos specialistų mokymui ar perkvalifikavimui, kad būtų galima suderinti Bendrijos diagnostavimo metodus;
 - e) užtikrinti visų egzotinių ligų, išvardytų IV priedo II dalyje, ir tame priede išvardytų neegzotinių ligų protrėkių teigiamų rezultatų patvirtinimą;
 - f) tam, kad būtų pateikta informacija apie valstybėse narėse naudojamus diagnozės metodus ir atliktų tyrimų rezultatus, nacionaliniu lygiu kartu su valstybių narių paskirtomis nacionalinėmis etaloninėmis laboratorijomis, kaip nurodyta 57 straipsnyje, periodiškai organizuoti diagnostinių procedūrų lyginamuosius tyrimus (žiedinės reakcijos tyrimus);
 - g) bendradarbiauti su 55 straipsnyje nurodyta Bendrijos kontroline laboratorija ir dalyvauti Bendrijos kontrolinių laboratorijų rengiamuose lyginamuosiuose tyrimuose;
 - h) užtikrinti nuolatinį ir atvirą dialogą su savo nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis;
 - i) dirbti ir būti vertinamomis bei akredituojamomis pagal toliau nurodytus Europos standartus, atsižvelgiant į šioje direktyvoje nustatytus skirtingiems tyrimo metodams taikomus kriterijus:
 - i) EN ISO/IEC 17025 „Tyrimų ir kalibravimo laboratorijų kompetencijai keliami bendrieji reikalavimai“;
 - ii) EN 45002 „Bendrieji tyrimų laboratorijų vertinimo kriterijai“;
 - iii) EN 45003 „Kalibravimo ir bandymų laboratorijų akreditavimo sistemos. Bendrieji funkcionavimui ir pripažinimui keliami reikalavimai“.

2. 1 punkto i papunktyje nurodytas tyrimų laboratorijų akreditavimas ir vertinimas gali būti atliekamas dėl atskirų tyrimų arba dėl tyrimų grupių.
3. Valstybės narės gali paskirti nacionalines kontrolines laboratorijas, kurios neatitinka šios dalies 1 punkto i papunkčio i dalyje nurodytų reikalavimų, jei dirbti pagal EN ISO/IEC 17025 praktikoje yra sudėtinga, o laboratorija dirba pagal kokybės užtikrinimo principus, atitinkančius ISO 9001 gaires.
4. Valstybės narės gali leisti nacionalinei kontrolinei laboratorijai, esančiai jų teritorijoje, naudotis kitų pagal 57 straipsnį paskirtų laboratorijų gebėjimais ir pajėgumais vienos arba daugiau ligų, už kurias jos atsakingos, atžvilgiu, jei šios laboratorijos atitinka atitinkamus šios dalies reikalavimus. Tačiau nacionalinė kontrolinė laboratorija lieka centrinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir Bendrijos kontrolinės laboratorijos kontaktiniu punktu.

III DALIS

Paskirtosios laboratorijos valstybėse narėse

1. Valstybės narės kompetentinga institucija skiria diagnostinėms paslaugoms teikti pagal 57 straipsnį skiria tik tas laboratorijas, kurios atitinka toliau nurodytus reikalavimus. Jos turi:
 - a) kompetentingai valdžios institucijai nedelsdamos pranešti, jei turi įtarimų dėl susirgimų IV priede nurodytomis ligomis;
 - b) dalyvauti nacionalinės kontrolinės laboratorijos rengiamuose diagnostinių metodų palyginamuosiuose tyrimuose (žiedinės reakcijos tyrimuose);
 - c) dirbti ir būti vertinamomis bei akredituojamomis pagal toliau nurodytus Europos standartus, atsižvelgiant į šioje direktyvoje nustatytus skirtingiems tyrimo metodams taikomus kriterijus:
 - i) EN ISO/IEC 17025 „Tyrimų ir kalibravimo laboratorijų kompetencijai keliami bendrieji reikalavimai“;
 - ii) EN 45002 „Bendrieji tyrimų laboratorijų vertinimo kriterijai“;
 - iii) EN 45003 „Kalibravimo ir bandymų laboratorijų akreditavimo sistemos. Bendrieji funkcionavimui ir pripažinimui keliami reikalavimai“.
2. 1 straipsnio c dalyje nurodytas tyrimų laboratorijų akreditavimas ir vertinimas gali būti atliekamas dėl atskirų tyrimų arba dėl tyrimų grupių.
3. Valstybės narės gali paskirti laboratorijas, kurios neatitinka šios dalies 1 punkto c papunkčio i dalyje nurodytų reikalavimų, jei dirbti pagal EN ISO/IEC 17025 praktikoje yra sudėtinga, ir laboratorija dirba pagal kokybės užtikrinimo principus, atitinkančius ISO 9001 gaires.
4. Kompetentinga institucija atšaukia paskyrimą, jei nebesilaikoma šiame priede nurodytų sąlygų.

VII PRIEDAS

NENUMATYTŲ ATVEJŲ PLANŲ RENGIMO KRITERIJAI IR REIKALAVIMAI

Valstybės narės užtikrina, kad nenumatytų atvejų planai atitiktų mažiausiai šiuos reikalavimus:

1. Užtikrinamas nenumatytų atvejų planams įgyvendinti reikalingų teisinių įgaliojimų suteikimas ir greitas bei sėkmingas ligos likvidavimo programos įgyvendinimas.
2. Užtikrinama prieiga prie neatidėliotinos pagalbos fondų, biudžeto lėšų ir finansinių išteklių, kad būtų aprėpti visi kovos su IV priedo II dalyje išvardytomis egzotinėmis ligomis aspektai.
3. Siekiant užtikrinti greitą ir veiksmingą sprendimų dėl kovos su egzotinėmis ligomis, išvardytomis IV priede, arba naujomis ligomis priėmimo procesą, nustatoma pavaldumo tvarka. Centrinė sprendimų priėmimo įstaiga yra atsakinga už bendrą kontrolės strategijų valdymą.
4. Valstybėms narėms pateikiami išsamūs planai, kad jos galėtų nedelsdamos įsteigti vietinius ligų kontrolės centrus egzotinių ligų, išvardytų IV priedo II dalyje, arba naujų ligų protrūkio atveju ir vietos lygiu įgyvendinti ligos kontrolės ir aplinkos apsaugos priemones.
5. Valstybės narės turi užtikrinti kompetentingų institucijų ir kompetentingų aplinkos apsaugos institucijų bei įstaigų bendradarbiavimą tam, kad veiksmai, susiję su veterinarine ir aplinkos sauga, būtų tinkamai koordinuojami.
6. Turi būti suteikti derami ištekliai, kad būtų užtikrintas greitas ir veiksmingas programos vykdymas, be kita ko, užtikrinant deramus personalo, įrangos ir laboratorijos pajėgumus.
7. Turi būti parengtas atnaujintas veiksmų vadovas, kuriame būtų išsamiai, visapusiškai ir praktiškai aprašyti visi veiksmai, procedūros, nurodymai ir kontrolės priemonės, kurių reikėtų imtis susidūrus su IV priedo II dalyje išvardytomis egzotinėmis ligomis arba naujomis ligomis.
8. Tam tikrais atvejais turi būti parengti išsamūs neatidėliotino vakcinavimo planai.
9. Personalas turi būti nuolatos mokomas atpažinti klinikinius požymius, atlikti epidemiologinius tyrimus ir kontroliuoti epizootines ligas, dalyvauti realiu laiku vykstančiose pavojaus pratybose bei turi būti mokomas bendravimo igūdžių, kad rengtų nuolatinės supažindinimo su liga programas, skirtas valdžios institucijoms, ūkininkams ir veterinarijos gydytojams.
10. Turi būti parengti nenumatytų atvejų planai atsižvelgiant į išteklius, kurių reikia kontroliuoti dideliame skaičiui protrūkių per trumpą laiką.
11. Nepažeidžiant Reglamente (EB) Nr. 1774/2002 nustatytų veterinarijos reikalavimų, nenumatytų atvejų planai turi būti rengiami siekiant užtikrinti, kad ligos protrūkio atveju bet koks masinis vandens gyvūnų skerdenų ar atliekų šalinimas būtų atliekamas nekeliant pavojaus gyvūnų ir žmonių sveikatai bei taikant procesus ar metodus, kurie leidžia išvengti žalos aplinkai, visų pirma:
 - i) keliant mažiausią pavojų dirvožemiui, orui, paviršiniam ir požeminiam vandeniui, augalams ir gyvūnams;
 - ii) sukeliant mažiausius nepatogumus dėl triukšmo ar kvapų;
 - iii) darant mažiausią žalingą poveikį gamtai ar lankytinoms vietovėms.
12. Tokiuose planuose turi būti nurodytos atitinkamos vietos ir už gyvūnų skerdenų ar atliekų šalinimą ligos protrūkio atveju atsakingos įmonės, kaip nurodyta Reglamente (EB) Nr. 1774/2002.

VIII PRIEDAS

KORELIACIJOS LENTELĖ

Ši direktyva	Panaikintos direktyvos		
	91/67/EEB	93/53/EEB	95/70/EB
1 straipsnio 1 dalies a punktas	1 straipsnio pirma pastraipa	—	—
1 straipsnio 1 dalies b punktas	—	—	—
1 straipsnio 1 dalies c punktas	—	1 straipsnis	1 straipsnis
1 straipsnio 2 dalis	—	20 straipsnio 2 dalis	12 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 1 dalis	—	—	—
2 straipsnio 2 dalis	—	—	—
2 straipsnio 3 dalis	1 straipsnio antra pastraipa	—	—
3 straipsnis	2 straipsnis	2 straipsnis	2 straipsnis
4 straipsnis	—	—	—
5 straipsnis	—	—	—
6 straipsnis	—	—	—
7 straipsnis	—	—	—
8 straipsnio 1 dalis	—	3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 2 dalis
8 straipsnio 2 dalis	—	—	—
8 straipsnio 3 dalis	—	—	—
8 straipsnio 4 dalis	—	—	—
9 straipsnis	—	—	—
10 straipsnis	—	—	4 straipsnis
11 straipsnis	—	—	—
12 straipsnis	—	—	—
13 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio pirma pastraipa	—	—
13 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio antra pastraipa	—	—
14 straipsnio 1 dalies a punktas	7 straipsnio 1 dalis 8 straipsnio 1 dalis	—	—
14 straipsnio 1 dalies b punktas	—	—	—
14 straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 1 dalis	—	—
14 straipsnio 3 dalis	16 straipsnio 1 dalis	—	—
14 straipsnio 4 dalis	—	—	—
15 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalis	—	—
15 straipsnio 2 dalis	—	—	—
15 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 1 dalies b punktas ir 2 dalis	—	—
15 straipsnio 4 dalis	—	—	—

Ši direktyva	Panaikintos direktyvos		
	91/67/EEB	93/53/EEB	95/70/EB
16 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 dalies a punkto pirmas sakinys 7 straipsnio 1 dalies b punktas 8 straipsnio 1 dalies a punktas 8 straipsnio 1 dalies b punktas	—	—
16 straipsnio 2 dalis	—	—	—
17 straipsnis	—	—	—
18 straipsnio 1 dalis	9 straipsnis	—	—
18 straipsnio 2 dalis	—	—	—
19 straipsnio 1 dalis	—	—	—
19 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 2 dalis	—	—
20 straipsnis	14 straipsnio 3 dalis	—	—
21 straipsnis	—	—	—
22 straipsnis	19 straipsnio 1 dalis	—	—
23 straipsnio 1 dalis	—	—	—
23 straipsnio 2 dalis	22 straipsnis	—	—
23 straipsnio 3 dalis	19 straipsnio 2 dalis	—	—
23 straipsnio 4 dalis	19 straipsnio 3 dalis	—	—
23 straipsnio 5 dalis	—	—	—
24 straipsnis	21 straipsnis	—	—
25 straipsnio a punktas	20 straipsnis	—	—
25 straipsnio b punktas	—	—	—
25 straipsnio c punktas	—	—	—
25 straipsnio d punktas	21 straipsnio 2 dalis	—	—
25 straipsnio e punktas	—	—	—
26 straipsnis	—	4 straipsnis	5 straipsnio 1 dalis
27 straipsnis	—	—	5 straipsnio 5 dalis
28 straipsnio a punktas	—	5 straipsnio 1 dalis 10 straipsnio 1 dalies a punktas	5 straipsnio 2 dalies a punktas
28 straipsnio b punktas	—	5 straipsnio 2 dalies b punktas 10 straipsnio 1 dalies c punktas	5 straipsnio 2 dalies b punktas
29 straipsnio 1 dalis	—	5 straipsnio 2 dalies h punktas 6 straipsnio a dalies septinta įtrauka 8 straipsnio 1 dalis 9 straipsnio 1 dalies pirmas sakinys 10 straipsnio 1 dalies b punktas	4 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos trečia įtrauka 5 straipsnio 4 dalies pirma ir ketvirta pastraipos

Ši direktyva	Panaikintos direktyvos		
	91/67/EEB	93/53/EEB	95/70/EB
29 straipsnio 2 dalis	—	5 straipsnio 2 dalies i punktas	5 straipsnio 4 dalies antra ir ketvirta pastraipos
29 straipsnio 3 dalis	—	6 straipsnio b punktas 6 straipsnio d punktas 8 straipsnio 2 dalis 8 straipsnio 3 dalis 9 straipsnio 2 dalis	—
29 straipsnio 4 dalis	—	5 straipsnio 2 dalies i punkto antra įtrauka	—
30 straipsnis	—	5 straipsnio 4 dalis	5 straipsnio 3 dalis
31 straipsnis	—	—	—
32 straipsnis	—	5 straipsnio 2 dalis, 6 straipsnis	4 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos antra įtrauka, 5 straipsnio 2 dalies b punktas, 5 straipsnio 4 dalies trečia ir ketvirta pastraipos
33 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 3 dalis	6 straipsnio a punkto ketvirta įtrauka	—
33 straipsnio 2 dalis	—	6 straipsnio a punkto ketvirta įtrauka	—
33 straipsnio 3 dalis	—	—	—
33 straipsnio 4 dalis	—	—	—
34 straipsnio 1 dalis	—	5 straipsnio 2 dalies c punktas 6 straipsnio a punkto pirma ir trečia įtraukos	—
34 straipsnio 2 dalis	—	6 straipsnio a punkto ketvirta įtrauka	—
35 straipsnis	—	6 straipsnio a punkto antra, penkta ir šešta įtraukos	—
36 straipsnis	—	—	—
37 straipsnio a punktas	—	—	—
37 straipsnio b punktas	—	—	5 straipsnio 3 dalis
38 straipsnio 1 dalis	—	9 straipsnio 1 dalies antras sakiny	—
38 straipsnio 2 dalis	—	9 straipsnio 3 dalis	—
38 straipsnio 3 dalis	—	—	—
39 straipsnio a punktas	—	10 straipsnio 1 dalies c punktas	4 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos pirma įtrauka
39 straipsnio b punktas	—	—	—
39 straipsnio c punktas	—	10 straipsnio 1 dalies c punktas	—
39 straipsnio d punktas	—	—	—
40 straipsnis	—	7 straipsnis	—

Ši direktyva	Panaikintos direktyvos		
	91/67/EEB	93/53/EEB	95/70/EB
41 straipsnis	—	—	—
42 straipsnis	—	—	—
43 straipsnis	—	—	—
44 straipsnio 1 dalis	10 straipsnis	10 straipsnio 2 dalis	—
44 straipsnio 2 dalis	10 straipsnis	10 straipsnio 2 dalis	—
45 straipsnis	10 straipsnio 1 dalis	—	—
46 straipsnis	—	—	—
47 straipsnis	—	6 straipsnio a punkto pirma įtrauka 15 straipsnis	—
48 straipsnio 1 dalis	—	14 straipsnio 1 dalis	—
48 straipsnio 2 dalis	—	14 straipsnio 1 dalis	—
48 straipsnio 3 dalis	—	—	—
48 straipsnio 4 dalis	—	—	—
49 straipsnio 1 dalis	5 straipsnio 1 dalis	—	—
49 straipsnio 2 dalis	—	—	—
49 straipsnio 3 dalis	15 straipsnis	—	—
50 straipsnio 1 dalis	5 straipsnio 1 dalis 6 straipsnio 1 dalis	—	—
50 straipsnio 2 dalis	—	—	—
50 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 1 dalis	—	—
50 straipsnio 4 dalis	15 straipsnis	—	—
51 straipsnio 1 dalis	—	—	—
51 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio 2 dalis	—	—
52 straipsnis	—	—	—
53 straipsnio 1 dalis	—	—	—
53 straipsnio 2 dalis	—	—	—
53 straipsnio 3 dalis	—	9 straipsnio 1 dalies antras sakinys	—
54 straipsnio 1 dalis	—	—	—
54 straipsnio 2 dalis	—	6 straipsnio d punktas 8 straipsnio 3 dalis	—
54 straipsnio 3 dalis	—	—	—
55 straipsnio 1 dalis	—	13 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 dalis
55 straipsnio 2 dalis	—	13 straipsnio 2 dalis	7 straipsnio 2 dalis
55 straipsnio 3 dalis	—	—	—
56 straipsnio 1 dalis	—	12 straipsnio 1 dalis 12 straipsnio 4 dalis	6 straipsnio 2 dalis 6 straipsnio 3 dalis
56 straipsnio 2 dalis	—	—	—
56 straipsnio 3 dalis	—	12 straipsnio 6 dalis	6 straipsnio 5 dalis
56 straipsnio 4 dalis	—	—	—
56 straipsnio 5 dalis	—	12 straipsnio 1 dalis 12 straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 2 dalis

Ši direktyva	Panaikintos direktyvos		
	91/67/EEB	93/53/EEB	95/70/EB
57 straipsnio a punktas	—	11 straipsnio 2 dalis	—
57 straipsnio b punktas	—	11 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalis
57 straipsnio c punktas	—	—	—
58 straipsnio 1 dalis	17 straipsnis	16 straipsnis	8 straipsnis
58 straipsnio 2 dalis	22 straipsnis	—	—
58 straipsnio 3 dalis	17 straipsnis	—	—
59 straipsnis	—	—	—
60 straipsnis	—	—	—
61 straipsnio 1 dalis	—	—	—
61 straipsnio 2 dalis	25 straipsnis	18 straipsnis	9 straipsnis
61 straipsnio 3 dalis	9 straipsnio 3 dalis 17 straipsnio 2 dalis	18a straipsnis	4 straipsnio 2 dalis 5 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa 8 straipsnio 4 dalis
62 straipsnis	26 straipsnis 27 straipsnis	19 straipsnis	10 straipsnis
63 straipsnis	—	—	—
64 straipsnis	—	—	—
65 straipsnis	29 straipsnis	20 straipsnis	12 straipsnis
66 straipsnis	—	—	13 straipsnis
67 straipsnis	30 straipsnis	21 straipsnis	14 straipsnis

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

TARYBA

TARYBOS SPRENDIMAS

2006 m. spalio 24 d.

iš dalies keičiantis Sprendimą 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje

(2006/782/EB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimu 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje ⁽³⁾ yra numatoma galimybė valstybėms narėms gauti Bendrijos finansinę pagalbą tam tikroms gyvūnų ligoms likviduoti. Šiuo metu tame sprendime taip pat numatyta galimybė suteikti Bendrijos finansinę pagalbą salmonidėms būdingų infekcinės lašišų anemijos (ILA) ir infekcinės hematopoetinės nekrozės (IHN) likvidavimui.
- (2) ILA ir IHN ligų kontrolės veiksams Bendrijos finansinę pagalbą gali būti teikiama tik pagal 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2792/1999, nustatantį išsamias Bendrijos struktūrinės paramos žuvininkystės sektoriui taisykles ir tvarką ⁽⁴⁾.
- (3) Atsižvelgiant į 2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyvos 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl vandens

gyvūnų tam tikrų ligų prevencijos ir kontrolės ⁽⁵⁾ priėmimą, reikia iš dalies pakeisti Sprendimą 90/424/EEB tam, kad Bendrijos finansinė pagalba taip pat būtų teikiama valstybių narių vykdomoms likvidavimo priemonėms siekiant įveikti kitas akvakultūros gyvūnų ligas, kai laikomasi Bendrijos gyvūnų sveikatos kontrolės nuostatų.

- (4) Pagal 2006 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1198/2006 dėl Europos žuvininkystės fondo ⁽⁶⁾ valstybės narės gali gauti finansinę pagalbą savo nacionaliniam žuvininkystės ir akvakultūros sektoriui remti. To reglamento 32 straipsniu leidžiama valstybėms narėms skirti lėšų akvakultūros ligų likvidavimui pagal Sprendimo 90/424/EEB sąlygas.
- (5) Lėšos akvakultūros gyvūnų ligų likvidavimui turėtų būti skiriamos iš veiklos programų, sudarytų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1198/2006; veiklos programų biudžetas nustatomas programavimo laikotarpio pradžioje.
- (6) Skiriant Bendrijos finansinę pagalbą akvakultūros gyvūnų ligų kontroliavimo tikslais, turėtų būti atliekamas patikrinimas, ar laikomasi Direktyvoje 2006/88/EB nustatytų kontrolės nuostatų, pagal tokią pačią tvarką, kaip ir sausumos gyvūnų tam tikrų ligų atvejais, patikrinimo ir kontrolės tvarkos.
- (7) Todėl Sprendime 90/424/EEB nustatytą tvarką dėl finansinės pagalbos reikėtų taip pat taikyti ir pasinaudojimui finansine pagalba kontroliuoti akvakultūros gyvūnų ligas pagal Reglamentą (EB) Nr. 1198/2006.
- (8) Reikėtų, kad šis sprendimas būtų pradėtas taikyti tuo pat metu kaip ir Direktyva 2006/88/EB.

(1) 2006 m. balandžio 27 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

(2) OL C 88, 2006 4 11, p. 13. Pagal neprivalomą konsultaciją pareikšta nuomonė.

(3) OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/53/EB (OL L 29, 2006 2 2, p. 37).

(4) OL L 337, 1999 12 30, p. 10. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 485/2005 (OL L 81, 2005 3 30, p. 1).

⁽⁵⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 14 p.

⁽⁶⁾ OL L 223, 2006 8 15, p. 1.

- (9) Todėl Sprendimas 90/424/EEB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimas 90/424/EEB iš dalies keičiamas taip:

- 1) 3 straipsnio 1 dalis papildoma šiomis įtraukomis:

- „— epizootinė hematopoetinė žuvų nekrozė (EHN),
- epizootinis ulkeratyvinis žuvų sindromas (EUS),
- bonamiozės infekcija (*Bonamia exitiosa* infekcija),
- perkinozės infekcija (*Perkinsus marinus* infekcija),
- *microcytos mackini* infekcija,
- vėžiagyvių Taura sindromas,
- vėžiagyvių *Yellowhead* liga.“;

- 2) įterpiamas šis straipsnis:

„3b straipsnis

Valstybės narės gali skirti lėšas iš veiklos programų, sudarytų remiantis 2006 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1198/2006 dėl Europos žuvininkystės fondo (*) 17 straipsniu, šio sprendimo 3 straipsnio 1 dalyje nurodytoms akvakultūros gyvūnų egzotinėms ligoms likviduoti pagal šio sprendimo 3 straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse nustatytą tvarką, su sąlyga, kad laikomasi 2006 m. spalio 24 d. Direktyvos 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl vandens gyvūnų tam tikrų ligų prevencijos ir kontrolės (**) V skyriaus 3 skirsnyje nustatytų būtiniausių kontrolės ir likvidavimo priemonių.

(*) OL L 223, 2006 8 15, p. 1.

(**) OL L 328, 2006 11 24, p. 14.“;

- 3) 5 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Laikantis 41 straipsnyje nustatytos tvarkos, 3 straipsnio 1 dalyje pateiktas sąrašas, atsižvelgiant į padėties raidą, gali būti papildytas kitomis ligomis, apie kurias būtina pranešti pagal 1982 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvą 82/894/EEB dėl pranešimo apie gyvūnų ligas Bendrijoje (*), ir tomis ligomis, kuriomis gali užsikrėsti akvakultūros gyvūnai. Sąrašas gali būti iš dalies keičiamas arba trumpinamas,

atsižvelgiant į pažangą, pasiektą naudojantis Bendrijos lygiu nustatytais priemonėmis tam tikroms ligoms kontroliuoti.

(*) OL L 378, 1982 12 31, p. 58. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 2004/216/EB (OL L 67, 2004 3 5, p. 27).“;

- 4) 24 straipsnis papildomas šia dalimi:

„13. Valstybės narės gali skirti lėšas iš veiklos programų, sudarytų remiantis Reglamento (EB) Nr. 1198/2006 17 straipsniu priede nurodytoms akvakultūros gyvūnų ligoms likviduoti.

Lėšos skiriamos pagal šiame straipsnyje nustatytą tvarką, atsižvelgiant į šiuos patikslinimus:

- a) pagalbos norma atitinka Reglamente (EB) Nr. 1198/2006 nustatytą normą;
- b) šio straipsnio 8 ir 9 dalys netaikomos.

Liga likviduojama vadovaujantis Direktyvos 2006/88/EB* 38 straipsnio 1 dalimi arba pagal ligos likvidavimo programą, kuri yra sudaryta, patvirtinta ir vykdoma remiantis tos direktyvos 44 straipsnio 2 dalimi.“;

- 5) priede pateikta I grupė papildoma šiomis įtraukomis:

- „— karpių pavasarinė viremija (SVC),
- virusinė hemoraginė septicemija (VHS),
- koi herpes viruso infekcija (KHV),
- bonamiozės infekcija (*Bonamia ostreae* infekcija),
- marteiliozės infekcija (*Marteilia refringens* infekcija),
- vėžiagyvių baltmė (vitiligas).“

2 straipsnis

Šis sprendimas taikomas nuo 2008 m. rugpjūčio 1 d.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 2006 m. spalio 24 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. KORKEAOJA

(Aktai, priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties VI antraštine dalimi)

TARYBOS PAMATINIS SPRENDIMAS 2006/783/TVR

2006 m. spalio 6 d.

dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo nutarimams konfiskuoti

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 31 straipsnio 1 dalies a punktą ir 34 straipsnio 2 dalies b punktą,

atsižvelgdama į Danijos Karalystės iniciatyvą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 1999 m. spalio 15 ir 16 d. Tampereje susirinkusi Europos Vadovų Taryba pabrėžė, kad tarpusavio pripažinimo principas turėtų tapti teismų bendradarbiavimo Sąjungoje civilinėse ir baudžiamosiose bylose kertiniu akmeniu.
- (2) Pagal Tampere Europos Vadovų Tarybos išvadų 51 punktą, pinigų plovimas yra organizuoto nusikalstamumo pagrindas ir turėtų būti pašalintas iš visur, kur tik jis atsiranda. Europos Vadovų Taryba yra pasiryžusi užtikrinti, kad būtų imamasi konkrečių priemonių nusikaltamam būdu gautoms pajamoms surasti, išaldyti, areštuoti ir konfiskuoti. Šiuo tikslu Europos Vadovų Taryba išvadų 55 punkte ragina tarpusavyje derinti baudžiamosios teisės materialines ir procesines normas dėl pinigų plovimo (pavyzdžiui, dėl lėšų suradimo, išaldymo ir konfiskavimo).
- (3) Visos valstybės narės ratifikavo Europos Tarybos 1990 m. lapkričio 8 d. konvenciją dėl pinigų išplovimo ir nusikalstamam būdu įgytų pajamų paieškos, arešto bei konfiskavimo (1990 m. Konvencija). Konvencija įpareigoja ją pasirašiusias šalis pripažinti ir vykdyti kitos šalies priimtą nutarimą konfiskuoti arba pateikti prašymą savo kompetentingoms institucijoms, kad būtų gautas nutarimas konfiskuoti ir, jei toks nutarimas priimamas, jį įvykdyti. Šalis

gali atmesti prašymus konfiskuoti, *inter alia*, jeigu nusikaltimas, su kuriuo susijęs prašymas, nebūtų laikomas nusikaltimu pagal prašomosios šalies įstatymus arba jeigu prašomosios šalies įstatymai nenumato konfiskacijos už tokios rūšies nusikaltimą, su kuriuo susijęs prašymas.

- (4) 2000 m. lapkričio 30 d. Taryba priėmė priemonių, skirtų įgyvendinti sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principą, programą, teikdama pirmenybę (6 ir 7 priemonės) dokumento dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo įrodymų ir turto išaldymui priėmimui. Be to, pagal programos 3.3 punktą tikslas yra remiantis tarpusavio pripažinimo principu valstybėje narėje patobulinti priimto kitoje valstybėje narėje nutarimo konfiskuoti įgyvendinimą, *inter alia*, siekiant restitucijos nukentėjusiam nuo nusikaltimo, atsižvelgiant į tai, kad egzistuoja 1999 m. Konvencija. Siekiant įgyvendinti šį tikslą, šis pamatinis sprendimas jo taikymo srityje mažina atsisakymo vykdyti pagrindų skaičių ir tarp valstybių narių uždraudžia bet kokią nutarimų konfiskuoti transformavimo į nacionalinius nutarimus konfiskuoti sistemą.
- (5) Tarybos pamatiniame sprendime 2001/500/TVR ⁽³⁾ išdėstytos nuostatos dėl pinigų plovimo, nusikaltimo priemonių ir nusikalstamam būdu įgytų pajamų nustatymo, paieškos, išaldymo, areštavimo ir konfiskavimo. Pagal tą pamatinį sprendimą valstybės narės taip pat turi pareigą nedaryti ar nesilaikyti išlygų dėl 1990 m. Konvencijos 2 straipsnio, jei už nusikaltimą baudžiama laisvės atėmimo bausme arba įkalimu, kurio ilgiausias terminas – daugiau nei vieneri metai.
- (6) Galiausiai 2003 m. liepos 22 d. Taryba priėmė Pamatinį sprendimą 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ OL C 184, 2002 8 2, p. 8.

⁽²⁾ Nuomonė pareikšta 2002 m. lapkričio 20 d. (OL C 25 E, 2004 1 29, p. 205).

⁽³⁾ OL L 182, 2001 7 5, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 196, 2003 8 2, p. 45.

- (7) Pagrindinis organizuoto nusikalstamumo motyvas yra finansinė nauda. Todėl bet koks tokio nusikalstamumo prevencijos ir kovos su juo bandymas, kad būtų efektyvus, turėtų būti sutelktas į nusikalstamu būdu įgytų pajamų suradimą, išaldymą, areštavimą ir konfiskavimą. Europos Sąjungoje nepakanka vien tik užtikrinti laikinų teisinių priemonių, kaip antai išaldymas ir areštas, tarpusavio pripažinimą; veiksminga ekonominių nusikaltimų kontrolė taip pat reikalauja nutarimų konfiskuoti nusikalstamu būdu įgytas pajamas tarpusavio pripažinimo.
- (8) Šio pamatinio sprendimo tikslas yra palengvinti bendradarbiavimą tarp valstybių narių dėl nutarimų konfiskuoti turtą tarpusavio pripažinimo ir vykdymo tokiu būdu, kad valstybės narės būtų įpareigosotos pripažinti ir vykdyti savo teritorijoje kitos valstybės narės kompetentingo teismo baudžiamosiose bylose priimtus nutarimus konfiskuoti. Šis pamatinis sprendimas yra susijęs su 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2005/212/TVR dėl su nusikaltimais susijusių pajamų, priemonių ir turto konfiskavimo ⁽¹⁾. To pamatinio sprendimo tikslas yra užtikrinti, kad visos valstybės narės turėtų veiksmingas taisykles, reguliuojančias nusikalstamu būdu įgytų pajamų konfiskavimą, *inter alia*, susijusias su įrodinėjimo našta dėl asmens, nuteisto už su organizuotu nusikalstamumu susijusį nusikaltimą, turimo turto šaltinio.
- (9) Tarpusavio pripažinimo principu ir skubiu teisminių sprendimų vykdymu grindžiamas valstybių narių bendradarbiavimas suponuoja pasitikėjimą, kad nutartys, kurios turi būti pripažįstamos ir vykdomos, bus visada priimanamos laikantis teisėtumo, subsidiarumo ir proporcingumo principų. Tai taip pat suponuoja, kad turėtų būti išsaugomos šalims arba *bona fide* suinteresuotoms trečiosioms šalims suteiktos teisės. Šiame kontekste reikia skirti pakankamą dėmesį juridinių ar fizinių asmenų sėkmingų nesąžiningų reikalavimų prevencijai.
- (10) Tinkamas šio pamatinio sprendimo praktinis veikimas suponuoja artimą ryšių palaikymą tarp dalyvaujančių kompetentingų nacionalinių institucijų, pirmiausia – nutarimo konfiskuoti vykdymo vienu metu daugiau nei vienoje valstybėje narėje atvejais.
- (11) Šiame pamatiniame sprendime naudojamos sąvokos „pajamos“ ir „priemonės“ yra pakankamai plačiai apibrėžtos, kad apimtų nusikaltimo dalyką, kai to reikia.
- (12) Kai yra abejonių dėl turto, kuris yra nutarimo konfiskuoti dalykas, buvimo vietos, valstybės narės siekdamas nustatyti tikrąją tokio turto buvimo vietą turėtų naudoti visas turimas priemones, įskaitant visas turimas informacijos sistemas.
- (13) Šis pamatinis sprendimas gerbia pagrindines teises ir laisvės principų, pripažintų Europos Sąjungos sutarties 6 straipsniu ir atspindimų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, pirmiausia jos VI skyriuje. Jokia šio pamatinio sprendimo nuostata negali būti aiškinama kaip draudžianti atsisakyti konfiskuoti turtą, dėl kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, kai yra objektyvių priežasčių manyti, kad nutarimas konfiskuoti yra priimtas siekiant patraukti asmenį baudžiamojon atsakomybėn ar jį bausti dėl jo lyties, rasės, religijos, etninės kilmės, pilietybės, kalbos, politinių įsitikinimų ar seksualinės orientacijos arba manyti, kad to asmens padėtis gali būti dėl tų priežasčių pabloginta.
- (14) Šis pamatinis sprendimas neužkerta kelio bet kuriai valstybei narei taikyti savo konstitucines normas, susijusias su tinkamu procesu, asociacijos laisve, spaudos laisve ir išraiškos laisve kitose žiniasklaidos priemonėse.
- (15) Šis pamatinis sprendimas nereguliuoja turto grąžinimo teisėtam savininkui.
- (16) Šis pamatinis sprendimas neriboja tikslų, kuriems valstybės narės gali naudoti sumas, gautas jį taikant.
- (17) Šis pamatinis sprendimas neatleidžia valstybių narių nuo pareigos užtikrinti teisėtą tvarką ir vidaus saugumą pagal Europos Sąjungos sutarties 33 straipsnį.

PRIĖMĖ ŠĮ PAMATINĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Tikslas

1. Šio pamatinio sprendimo tikslas yra nustatyti taisykles, pagal kurias valstybė narė pripažįsta ir savo teritorijoje vykdo kitos valstybės narės kompetentingo teismo baudžiamosiose bylose priimtą nutarimą konfiskuoti.

2. Šis pamatinis sprendimas nepakeičia pareigos gerbti pagrindines laisves ir pagrindinius teisės principus, įtvirtintus Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje, ir neturi įtakos bet kokioms teisminių institucijų pareigoms šioje srityje.

⁽¹⁾ OL L 68, 2005 3 15, p. 49.

2 straipsnis

Apibrėžimai

Šiame pamatiniame sprendime:

- a) priimančioji valstybė – valstybė narė, kurioje teismas baudžiamajame procese priėmė nutarimą konfiskuoti;
- b) vykdančioji valstybė – valstybė narė, kuriai nutarimas konfiskuoti buvo perduotas vykdyti;
- c) nutarimas konfiskuoti – galutinė bausmė ar priemonė, kurios pasekmė yra galutinis turto atėmimas, teismo priimta proce-se, susijusiame su nusikaltimu arba nusikaltimais;
- d) turtas – bet kuris turtas, materialus arba nematerialus, kilno-jamasis arba nekilnojamasis, bei teisiniai dokumentai ir aktai, patvirtinantys nuosavybės teisę arba interesą į tokį turtą, kurį priimančiosios valstybės teismas pripažino:
 - i) pajamomis, įgytomis padarius nusikaltimą, arba lygia-verčiu visai nusikalstamu būdu įgytų pajamų vertei ar jos daliai,
 - arba
 - ii) tokio nusikaltimo padarymo įrankiais,
 - arba
 - iii) konfiskuotinu dėl išplėstų konfiskavimo galių, nurodytų Pamatinio sprendimo 2005/212/TVR 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse, taikymo priimančiojoje valstybėje,
 - arba
 - iv) konfiskuotinu pagal bet kurias kitas nuostatas, susiju-sias su išplėstomis konfiskavimo galiomis pagal pri-imančiosios valstybės teisę;
- e) pajamos – bet kokia ekonominė nauda, gauta iš nusikalti-mų. Jos gali būti bet kokios turto formos;
- f) priemonės – bet koks turtas, visas arba iš dalies kuriuo nors būdu panaudotas arba planuotas panaudoti nusikaltimo arba nusikaltimų padarymui;
- g) „kultūros objektai, sudarantys dalį nacionalinio kultūros paveldo“ apibrėžiami pagal 1993 m. kovo 15 d. Tarybos direktyvos 93/7/EEB dėl neteisėtai iš valstybės narės teritorij-os išvežtų kultūros objektų grąžinimo ⁽¹⁾ 1 straipsnio 1 dalį;

(1) OL L 74, 1993 3 27, p. 74. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/38/EB (OL L 187, 2001 7 10, p. 43).

- h) kai baudžiamasis procesas, kurio metu priimamas nutarimas konfiskuoti, apima ir pirminį nusikaltimą, ir pinigų plovimą, nusikaltimas, paminėtas 8 straipsnio 2 dalies f punkte, reiškia pirminį nusikaltimą.

3 straipsnis

Kompetentingų institucijų nustatymas

1. Kiekviena valstybė narė praneša Tarybos Generaliniam sekretariatui, kokia institucija ar institucijos pagal jos teisę yra kompetingos pagal šį pamatinį sprendimą, kai ta valstybė narė yra:

— priimančioji valstybė

arba

— vykdančioji valstybė.

2. Nepaisant 4 straipsnio 1 ir 2 dalių kiekviena valstybė narė gali paskirti, jei tai būtina dėl jos vidinės sistemos organizavimo, vieną ar daugiau centrinių institucijų atsakingomis už nutarimų konfiskuoti administracinį perdavimą ir gavimą bei pagalbą kom-petentingoms institucijoms.

3. Tarybos Generalinio sekretoriato gauta informacija turi būti prieinama visoms valstybėms narėms ir Komisijai.

4 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti perdavimas

1. Nutarimas konfiskuoti kartu su liudijimu, kaip numatyta 2 dalyje, kurio standartinė forma yra pateikta priede, jei nutari-mas konfiskuoti susijęs su pinigų suma, gali būti perduotas vals-tybės narės kompetentingai institucijai, jeigu priimančiosios valstybės kompetentinga institucija turi pagrįstas priežastis many-ti, kad toje kitoje valstybėje fizinis ar juridinis asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti, turi turto ar pajamų.

Jei nutarimas konfiskuoti susijęs su konkrečiu turto vienetu, tai nutarimas konfiskuoti ir liudijimas gali būti perduodami valsty-bės narės kompetentingai institucijai, jei priimančiosios valsty-bės kompetentinga institucija turi pagrįstas priežastis manyti, kad toje kitoje valstybėje yra nutarime konfiskuoti nurodytas turtas.

Jeigu nėra pagrįstų priežasčių, leidžiančių priimančiajai valstybei nustatyti valstybę narę, kuriai gali būti siunčiamas nutarimas kon-fiskuoti, tuomet nutarimas konfiskuoti gali būti perduodamas tos valstybės narės kompetentingai institucijai, kurioje fizinis ar juri-dinis asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti, paprastai gyvena arba atitinkamai turi registruotą savo buveinę.

2. Nutarimą konfiskuoti ar jo patvirtintą kopiją kartu su liudijimu priimančiosios valstybės kompetentinga institucija tiesiogiai perduoda vykdančiosios valstybės institucijai, kuri yra kompetentinga jį vykdyti bet kokių būdu, leidžiančiu tai užfiksuoti rašytiniu būdu tokiomis sąlygomis, kad vykdančioji valstybė galėtų nustatyti autentiškumą. Nutarimo konfiskuoti originalas ar patvirtinta jo kopija ir liudijimo originalas perduodami vykdančiajai valstybei, jei ji to reikalauja. Visas oficialus susižinojimas vyksta tarp minėtų kompetentingų institucijų tiesiogiai.

3. Liudijimą pasirašo ir jo turinį patvirtina priimančiosios valstybės kompetentinga institucija.

4. Jei kompetentinga vykdyti nutarimą konfiskuoti institucija nėra žinoma priimančiosios valstybės kompetentingai institucijai, pastaroji atlieka visus būtinus užklausimus, įskaitant per kontaktinius asmenis Europos teismų tinkle, kad gautų informaciją iš vykdančiosios valstybės.

5. Kai nutarimą konfiskuoti gauna vykdančiosios valstybės institucija, neturinti jurisdikcijos jį pripažinti ir imtis reikiamų priemonių jį vykdyti, ji *ex officio* perduoda tą nutarimą institucijai, kompetentingai jį vykdyti, ir apie tai praneša priimančiosios valstybės kompetentingai institucijai.

5 straipsnis

Nutarimo konfiskuoti perdavimas vienai ar daugiau vykdančiųjų valstybių

1. Nutarimas konfiskuoti pagal 4 straipsnį gali būti perduodamas tik vienai vykdančiajai valstybei vienu metu, išskyrus kai tai daroma pagal 2 ir 3 dalis.

2. Nutarimas konfiskuoti, susijęs su konkrečiais turto vienetais, gali būti perduodamas daugiau nei vienai vykdančiajai valstybei tuo pačiu metu tokiomis atvejais, kai:

- priimančiosios valstybės kompetentinga institucija turi pagrįstas priežastis manyti, kad skirtingi nutarime konfiskuoti nurodyti turto vienetai yra skirtingose vykdančiose valstybėse,

arba

- nutarime konfiskuoti nurodyto konkretaus turto vieneto konfiskavimas apima veiksmus daugiau nei vienoje vykdančiojoje valstybėje,

arba

- priimančiosios valstybės kompetentinga institucija turi pagrįstas priežastis manyti, kad nutarime konfiskuoti nurodytas turto vienetas yra vienoje iš dviejų ar daugiau nurodytų vykdančiųjų valstybių.

3. Nutarimas konfiskuoti, susijęs su pinigų suma, gali būti perduotas daugiau nei vienai vykdančiajai valstybei tuo pačiu metu, kai priimančiosios valstybės kompetentinga institucija mano, kad tam yra specialus poreikis, pavyzdžiui, kai:

- atitinkamas turtas nebuvo išaldytas pagal Tarybos pamatinį sprendimą 2003/577/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo turto ar įrodymų išaldymui,

arba

- tikėtina, kad turto, kuris gali būti konfiskuotas priimančiojoje valstybėje ir bet kurioje vykdančiojoje valstybėje, neužteks padengti visą sumą, nurodytą nutarime konfiskuoti.

6 straipsnis

Nusikaltimai

1. Jei veikos, dėl kurių priimami nutarimai konfiskuoti, yra vienas ar daugiau iš toliau nurodytų nusikaltimų, kaip nustatyta priimančiosios valstybės teisėje, ir priimančiojoje valstybėje yra baudžiamos laisvės atėmimu, kurio ilgiausias terminas mažiausiai 3 metai, nutarimas konfiskuoti yra vykdytinas netikrinant veikos dvigubo baudžiamumo:

- dalyvavimas nusikalstamame susivienijime,
- terorizmas,
- prekyba žmonėmis,
- seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija,
- neteisėta prekyba narkotinėmis ir psichotropinėmis medžiagomis,
- neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis,
- korupcija,
- sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą, kuris turi poveikį Europos Bendrijų finansiniams interesams, kaip apibrėžta 1995 m. liepos 26 d. Konvencijoje dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos,
- nusikalstamu būdu įgytų pajamų plovimas,
- valiutos, įskaitant eurą, padirbinėjimas,
- nusikaltimai informatikai,
- nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančiomis gyvūnų ir nykstančiomis augalų rūšimis bei veislėmis,
- padėjimas neteisėtai atvykti į šalį ir joje apsigyventi,
- nužudymas, sunkus kūno sužalojimas,
- neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais,

- žmogaus pagrobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ir įkaitų ėmimas,
- rasizmas ir ksenofobija,
- organizuotas arba ginkluotas apiplėšimas,
- neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarines vertybes ir meno kūrinius,
- apgaulė,
- reketavimas ir turto prievartavimas,
- gaminių klastojimas ir piratavimas,
- administracinių dokumentų suklastojimas ir prekyba jais,
- mokėjimo priemonių klastojimas,
- neteisėta prekyba hormoninėmis medžiagomis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis,
- neteisėta prekyba branduolinėmis ar radioaktyviomis medžiagomis,
- prekyba vogtomis transporto priemonėmis,
- išžaginimas,
- padegimas,
- Tarptautinio baudžiamojo teismo jurisdikcijai priklausantys nusikaltimai,
- neteisėtas orlaivių ar laivų užgrobimas,
- diversija.

2. Taryba gali bet kada nuspręsti papildyti 1 dalyje pateiktą sąrašą kitomis nusikaltimų kategorijomis, spręsdama vieningai ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu ES sutarties 39 straipsnio 1 dalyje nustatytais sąlygomis. Taryba, atsižvelgdama į Komisijos pagal 22 straipsnį pateiktą pranešimą, svarsto, ar šis sąrašas turėtų būti išplėstas arba iš dalies pakeistas.

3. Jei nusikaltimui netaikoma 1 dalis, vykdančioji valstybė gali nutarimo konfiskuoti pripažinimą ir vykdymą sieti su sąlyga, kad veikos, dėl kurių priimtas nutarimas konfiskuoti yra laikomos nusikaltimu dėl kurio galimas konfiskavimas pagal vykdančiosios valstybės teisę, kokie bebūtų nusikaltimo sudėties elementai ar kaip jis bebūtų apibūdintas pagal priimančiosios valstybės teisę.

7 straipsnis

Pripažinimas ir vykdymas

1. Kompetentingos institucijos vykdančiojoje valstybėje, nereikalaujamos papildomų formalumų, pripažįsta nutarimą konfiskuoti, perduotą pagal 4 ir 5 straipsnius, ir nedelsdamos imasi visų būtinų priemonių jam vykdyti, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos nusprendžia remtis vienu iš 8 straipsnyje

nurodytų nepripažinimo ar nevykdymo pagrindų, arba vienu iš 10 straipsnyje nurodytų vykdymo atidėjimo pagrindų.

2. Jei prašymas konfiskuoti susijęs su konkrečiu turto vienetu, kompetentingos institucijos priimančiojoje valstybėje ir vykdančiojoje valstybėje gali, jei taip numatyta šių valstybių teisėje, susitarti, kad konfiskacija vykdančiojoje valstybėje gali būti reikalaujama sumokėti pinigų sumą, atitinkančią turto vertę, formos.

3. Jei nutarimas konfiskuoti susijęs su pinigų suma, tai vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos, jei mokėjimas negaunamas, gali remdamosi 1 dalimi nutarimo konfiskuoti vykdymą nukreipti į bet kokią tam tikslui tinkamą turto vienetą.

4. Jei nutarimas konfiskuoti susijęs su pinigų suma, tai vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos, jei būtina, konvertuoja konfiskuotiną sumą į vykdančiosios valstybės valiutą pagal keitimo kursą, buvusį tuo metu, kai buvo priimtas nutarimas konfiskuoti.

5. Kiekviena valstybė narė Tarybos Generaliniam sekretoriaui deponuotame pareiškime gali nurodyti, kad jos kompetentingos institucijos nepripažins ir nevykdys nutarimų konfiskuoti toms aplinkybėms, jeigu turtą konfiskuoti buvo nutarta pagal išplėstas konfiskavimo galias, nurodytas 2 straipsnio d punkto iv papunktyje. Bet kuris toks pareiškimas gali būti atsiimtas bet kuriuo metu.

8 straipsnis

Nepripažinimo ar nevykdymo priežastys

1. Vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija gali atsisakyti pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti, jeigu 4 straipsnyje nurodytas liudijimas nepateiktas, nepilnas ar akivaizdžiai neatitinka nutarimo.

2. Vykdančiosios valstybės kompetentinga teisminė institucija, kaip tai apibrėžta tos valstybės teisėje, tai pat gali atsisakyti pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti, jeigu nustatyta, kad:

- a) nutarimo konfiskuoti vykdymas prieštarauja *ne bis in idem* principui;
- b) vienu iš 6 straipsnio 3 dalyje nurodytų atvejų nutarimas konfiskuoti susijęs su veika, kuri nesudaro nusikaltimo, už kurį numatytas turto konfiskavimas pagal vykdančiosios valstybės teisę; tačiau mokesčių ar rinkliavų, muitų ar valiutos keitimo atveju atsisakyti vykdyti nutarimą konfiskuoti negalima remiantis tuo, kad vykdančiosios valstybės teisė netaiko tokių pačių mokesčių ar rinkliavų arba neturi tokių pačių taisyklių dėl mokesčių ar rinkliavų, muitų ir valiutos keitimo, kokios yra priimančiosios valstybės teisėje;

- c) pagal vykdančiosios valstybės teisę yra privilegija ar imunitetas, kuris draudžia vykdyti vidaus nutarimą konfiskuoti tokią turtą;
- d) bet kurios suinteresuotos šalies, įskaitant *bona fide* trečiąsias šalis, teisės pagal vykdančiosios valstybės teisę neleidžia vykdyti nutarimo konfiskuoti, įskaitant atvejus, kai tai yra teisių gynimo priemonių taikymo pagal 9 straipsnį pasekmė;
- e) pagal liudijimą, nurodytą 4 straipsnio 2 dalyje, asmuo nedalyvavo pats ar nebuvo atstovaujamas gynėjo procese, kuriame priimtas nutarimas konfiskuoti, išskyrus atvejus, kai liudijime nurodyta, kad asmuo asmeniškai ar per savo pagal nacionalinę teisę kompetentingą atstovą buvo informuotas apie procesą pagal priimančiosios valstybės teisę, arba asmuo nurodė, kad jis neginčija nutarimo konfiskuoti;
- f) nutarimas konfiskuoti grindžiamas baudžiamuoju procesu dėl nusikaltimų, kurie:
- pagal vykdančiosios valstybės teisę laikomi visiškai ar iš dalies įvykdytais jos teritorijoje ar ekvivalentiškoje jos teritorijai vietoje
- arba
- buvo įvykdyti už priimančiosios valstybės teritorijos ribų ir vykdančiosios valstybės teisė draudžia imtis teisinių procesinių veiksmų dėl tokių nusikaltimų, kurie įvykdyti už tos valstybės teritorijos ribų;
- g) tos institucijos manymu, nutarimas konfiskuoti buvo priimtas tokiomis aplinkybėmis, kad turtą konfiskuoti buvo nutarta pagal išplėstas konfiskavimo galias, nurodytas 2 straipsnio d punkto iv papunktyje;
- h) nutarimo konfiskuoti vykdymas yra negalimas dėl senaties vykdančiojoje valstybėje, su sąlyga, kad veikos patenka į tos valstybės jurisdikciją pagal jos baudžiamąją teisę.

3. Jeigu vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija mano, kad:

- nutarimas konfiskuoti buvo priimtas tokiomis aplinkybėmis, kad turtą konfiskuoti buvo nutarta pagal išplėstas konfiskavimo galias, paminėtas 2 straipsnio d punkto iii papunktyje,

ir

- nutarimas konfiskuoti nepatenka į vykdančiosios valstybės pagal Pamatinio sprendimo 2005/212/TVR 3 straipsnio 2 dalį priimtą pasirinkimą,

tai ji vykdo nutarimą konfiskuoti bent tokia apimtimi, kuri yra artimiausia numatyta panašiose vidaus bylose pagal nacionalinę teisę.

4. Vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos skiria ypatingą dėmesį konsultavimuisi visomis tinkamomis priemonėmis su priimančiosios valstybės kompetentingomis institucijomis prieš nusprendžiamas nepripažinti ar nevykdyti nutarimo konfiskuoti pagal 2 dalį ar apriboti vykdymą pagal 3 dalį. Konsultuotis privaloma, kai tikėtina, kad sprendimas bus pagrįstas:

- 1 dalimi

arba

- 2 dalies a, e, f ar g punktais,

arba

- 2 dalies d punktu, ir kai informacija nepateikiama pagal 9 straipsnio 3 dalį,

arba

- 3 dalimi.

5. Tuo atveju, kai nutarimo konfiskuoti neįmanoma įvykdyti dėl to, kad konfiskuotinas turtas jau yra konfiskuotas, dingęs, sunaikintas, jo negalima rasti liudijime nurodytoje vietoje ar turto buvimo vieta liudijime nenurodyta pakankamai tiksliai, net ir po konsultacijos su priimančiąja valstybe, apie tai nedelsiant pranešama priimančiosios valstybės kompetentingai institucijai.

9 straipsnis

Teisių gynimo priemonės vykdančiojoje valstybėje nukreiptos prieš pripažinimą ir vykdymą

1. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad bet kuri suinteresuota šalis, įskaitant *bona fide* trečiuosius asmenis, turėtų teisių gynimo priemonių prieš nutarimo konfiskuoti pripažinimą ir vykdymą pagal 7 straipsnį, kad apsaugotų savo teises. Skundas pateikiamas vykdančiosios valstybės teismui pagal tos valstybės teisę. Skundas pagal vykdančiosios valstybės teisę gali turėti stabdantį poveikį.

2. Materialios priežastys išduoti nutarimą konfiskuoti negali būti ginčijamos vykdančiosios valstybės teisme.

3. Jei teismui vykdančiojoje valstybėje pateikiamas skundas, apie tai informuojama priimančiosios valstybės kompetentinga institucija.

10 straipsnis

Vykdyto atidėjimas

1. Vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija gali atidėti pagal 4 ir 5 straipsnius perduoto nutarimo konfiskuoti vykdymą:

a) jeigu nutarimo konfiskuoti, susijusio su pinigų suma, atveju ji mano, kad yra rizika, jog visa iš jo vykdymo gauta suma viršys nutarime konfiskuoti nurodytą sumą dėl to, kad nutarimas konfiskuoti vienu metu vykdomas daugiau nei vienoje valstybėje narėje,

arba

b) 9 straipsnyje nurodytų teisių gynimo priemonių atvejais,

arba

c) jei nutarimo konfiskuoti vykdymas galėtų pakenkti vykstančiam baudžiamajam tyrimui ar procesui – tam laikui, kuris jai atrodo pagrįstas,

arba

d) tais atvejais, kai manoma esant reikalinga išversti nutarimą konfiskuoti ar jo dalis vykdančiosios valstybės sąskaita – tam laikui, kuris būtinas gauti vertimą,

arba

e) tais atvejais, kai turtas jau yra konfiskavimo proceso dalykas vykdančiojoje valstybėje.

2. Vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija atidėjimo laikotarpiu imasi visų priemonių, kurių ji analogiškoje vidaus byloje imtųsi apsaugoti, kad turtas ir toliau būtų prieinamas nutarimo konfiskuoti vykdymui.

3. Atidėjimo pagal 1 dalies a punktą atveju vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija apie tai nedelsdama informuoja priimančiosios valstybės kompetentingą instituciją bet koku būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą, o priimančiosios valstybės kompetentinga institucija laikosi pareigų, nurodytų 14 straipsnio 3 dalyje.

4. 1 dalies b, c, d ir e punktuose nurodytais atvejais vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija nedelsiant pateikia pranešimą priimančiosios valstybės kompetentingai institucijai apie atidėjimą, įskaitant atidėjimo priežastis ir, jei galima, numatomą atidėjimo trukmę bet koku būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą.

Išnykus atidėjimo pagrindui, vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija nedelsdama imasi reikiamų priemonių įvykdyti nutarimą konfiskuoti ir apie tai praneša priimančiosios valstybės kompetentingai institucijai bet koku būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą.

11 straipsnis

Keli nutarimai konfiskuoti

Jei vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos nagrinėja:

— du ar daugiau nutarimų konfiskuoti, susijusių su pinigų suma, kurie buvo priimti to paties fizinio ar juridinio asmens

atžvilgiu, ir tas asmuo neturi pakankamai lėšų vykdančiojoje valstybėje, kad būtų galima įvykdyti visus nutarimus,

arba

— du ar daugiau nutarimų konfiskuoti, susijusių su tuo pačiu konkrečiu turto vienetu,

tai vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija sprendimą dėl to, kurie nutarimai konfiskuoti turėtų būti vykdomi, priima pagal vykdančiosios valstybės teisę, tinkamai atsižvelgdama į visas aplinkybes, kurios gali apimti išaldytų lėšų naudojimą, santykinį nusikaltimo sunkumą ir jo įvykdymo vietą, atitinkamų nutarimų datas ir jų perdavimo datas.

12 straipsnis

Vykdymui taikoma teisė

1. Nepažeidžiant 3 dalies, nutarimo konfiskuoti vykdymui taikoma vykdančiosios valstybės teisė ir tik jos institucijos turi kompetenciją spręsti dėl vykdymo tvarkos ir nustatyti visas su tuo susijusias priemones.

2. Tais atvejais, kai asmuo gali pateikti įrodymų apie dalinį ar visišką konfiskavimą bet kurioje valstybėje, vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija bet kuriomis tinkamomis priemonėmis konsultuojasi su priimančiosios valstybės kompetentinga institucija. Bet kokia sumos dalis, pajamų konfiskavimo atveju pagal nutarimą konfiskuoti išieškota bet kurioje valstybėje, išskyrus vykdančiąją valstybę, visiškai atskaitoma iš sumos, kuri turi būti konfiskuota vykdančiojoje valstybėje.

3. Nutarimas konfiskuoti priimtas juridinio asmens atžvilgiu vykdomas, net jeigu vykdančioji valstybė nepripažįsta juridinių asmenų baudžiamosios atsakomybės principo.

4. Vykdančioji valstybė neturi teisės taikyti jokių nutarimui konfiskuoti, perduotam pagal 4 ir 5 straipsnius, alternatyvių priemonių, įskaitant laisvės atėmimo sankcijas ar kitas asmens laisvę suvaržančias priemones, nebent priimančioji valstybė su tuo sutinka.

13 straipsnis

Amnestija, malonė, nutarimo konfiskuoti peržiūrėjimas

1. Amnestiją ir malonę gali suteikti ir priimančioji valstybė, ir vykdančioji valstybė.

2. Tik priimančioji valstybė gali spręsti dėl bet kokio prašymo peržiūrėti nutarimą konfiskuoti.

14 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti perdavimo pasekmės

1. Nutarimo konfiskuoti perdavimas vienai ar daugiau vykdančiųjų valstybių pagal 4 ir 5 straipsnius neapriboja priimančiosios valstybės teisės pačiai vykdyti nutarimą konfiskuoti.

2. Jeigu nutarimas konfiskuoti, susijęs su pinigų suma, perduodamas vienai ar daugiau vykdančiųjų valstybių, tai jį vykdančios valstybės teisės pačiai vykdyti nutarimą konfiskuoti.

3. Priimančiosios valstybės kompetentinga institucija nedelsdama atitinkamai informuoja vykdančiosios valstybės kompetentingą instituciją bet koku būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą:

- a) jei ji mano, kad yra rizika, jog įvykdymas viršys maksimalią sumą, pavyzdžiui, vykdančiosios valstybės pagal 10 straipsnio 3 dalį jai pateiktos informacijos pagrindu. Jeigu taikomas 10 straipsnio 1 dalies a punktas, tai priimančiosios valstybės kompetentinga institucija kaip įmanoma greičiau informuoja vykdančiosios valstybės kompetentingą instituciją, ar minėta rizika išnyko;
- b) jei priimančiojoje valstybėje ar kitoje vykdančiojoje valstybėje buvo įvykdytas visas ar dalis nutarimo konfiskuoti. Turi būti nurodoma suma, kurios atžvilgiu nutarimas konfiskuoti dar nebuvo įvykdytas;
- c) jei po nutarimo konfiskuoti perdavimo pagal 4 ir 5 straipsnius priimančiosios valstybės kompetentinga institucija gauna bet kokią pinigų sumą, kurią asmuo savanoriškai sumokėjo pagal nutarimą konfiskuoti. Taikoma 12 straipsnio 2 dalis.

15 straipsnis

Vykdomo nutraukimas

Priimančiosios valstybės kompetentinga institucija nedelsdama informuoja vykdančiosios valstybės kompetentingą instituciją bet kuriuo būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą, apie bet kurį sprendimą ar priemonę, dėl kurios nutarimas tampa nevykdytinu ar atsiimamas iš vykdančiosios valstybės dėl bet kurios kitos priežasties. Vykdančioji valstybė nutraukia nutarimo vykdymą, kai tik apie tokį sprendimą ar priemonę ją informuoja priimančiosios valstybės kompetentinga institucija.

16 straipsnis

Disponavimas konfiskuotu turtu

1. Pinigais, kurie gaunami vykdančiosios valstybės konfiskuoti, vykdančioji valstybė disponuoja taip:

- a) jei suma, gauta vykdančiosios valstybės konfiskuoti yra mažesnė nei 10 000 EUR ar šios sumos ekvivalentas, tai suma atitenka vykdančiajai valstybei;

- b) visais kitais atvejais, 50 % sumos, kuri buvo gauta vykdančiosios valstybės konfiskuoti, vykdančioji valstybė perduoda priimančiajai valstybei.

2. Kitu turtu nei pinigai, kuris buvo gautas vykdančiosios valstybės konfiskuoti, disponuojama vienu iš šių būdų, kaip nusprendžia vykdančioji valstybė:

- a) turtas gali būti parduotas. Tokiu atveju, pajamomis iš pardavimo disponuojama pagal 1 dalį;
- b) turtas gali būti perduotas priimančiajai valstybei. Jei nutarimas konfiskuoti apima pinigų sumą, tai turtas gali būti perduodamas priimančiajai valstybei, tik kai ji sutinka;
- c) kai negalima pritaikyti a ir b punkto, turtu galima disponuoti kitu būdu pagal vykdančiosios valstybės teisę.

3. Nepaisant 2 dalies, vykdančioji valstybė neprivalo parduoti ar grąžinti konkrečių nutarime konfiskuoti nurodytų daiktų, kurie yra kultūros objektai, sudarantys dalį nacionalinio paveldo.

4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalys taikomos, jeigu priimančioji ir vykdančioji valstybės nesusitaria kitaip.

17 straipsnis

Informavimas apie vykdymo rezultatus

Vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija nedelsdama informuoja priimančiosios valstybės kompetentingą instituciją bet kuriuo būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą:

- a) apie nutarimo konfiskuoti perdavimą kompetentingai institucijai pagal 4 straipsnio 5 dalį;
- b) apie bet kokią sprendimą nepripažinti nutarimo konfiskuoti, kartu nurodydama sprendimo priežastis;
- c) apie dalinį ar visišką nutarimo konfiskuoti neįvykdymą dėl priežasčių, paminėtų 11 straipsnyje, 12 straipsnio 1 ir 2 dalyse ar 13 straipsnio 1 dalyje;
- d) tuoj pat, kai baigiamas nutarimo vykdymas;
- e) apie alternatyvių priemonių taikymą pagal 12 straipsnio 4 dalį.

18 straipsnis

Žalos atlyginimas

1. Nepažeidžiant 9 straipsnio 2 dalies, tais atvejais, kai vykdančioji valstybė pagal savo teisę yra atsakinga už perduoto jai pagal 4 ir 5 straipsnius nutarimo konfiskuoti vykdymu vienai iš 9 straipsnyje minėtų suinteresuotų šalių padarytą žalą, priimančioji valstybė vykdančiajai valstybei atlygina bet kurias sumas, sumokėtas kaip žalos atlyginimas, kylantis dėl atsakomybės minėtai šaliai, išskyrus jei ta žala ar jos dalis buvo padaryta išimtinai dėl vykdančiosios valstybės veiksmų ir tiek, koks tos žalos dydis.
2. Šio straipsnio 1 dalis neriboja valstybių narių teisės, reglamentuojančios fizinių ar juridinių asmenų reikalavimus atlyginti žalą.

19 straipsnis

Kalbos

1. Liudijimas išverčiamas į vykdančiosios valstybės oficialiąją kalbą arba vieną iš jos oficialiųjų kalbų.
2. Kiekviena valstybė narė šio pamatinio sprendimo priėmimo metu arba vėliau Tarybos Generaliniam sekretoriatui deponuotame pareiškime gali nurodyti, kad ji priims vertimą į vieną ar daugiau kitų Europos Bendrijų institucijų oficialiųjų kalbų.

20 straipsnis

Išlaidos

1. Nepažeidžiant 16 straipsnio, valstybės narės negali viena iš kitos reikalauti atlyginti išlaidas, patirtas taikant šį patatinį sprendimą.
2. Kai vykdančioji valstybė patyrė išlaidas, kurias mano esant didelėmis ar išimtinėmis, ji gali pasiūlyti priimančiajai valstybei pasidalyti išlaidas. Priimančioji valstybė atsižvelgia į tokį pasiūlymą vadovaudamasi vykdančiosios valstybės pateiktais išsamiais duomenimis.

21 straipsnis

Ryšys su kitais susitarimais

Šis patatinis susitarimas neturi įtakos dvišalių ar daugiašalių susitarimų tarp valstybių narių taikymui tiek, kiek tokie susitarimai

padeda labiau supaprastinti ar palengvinti nutarimų konfiskuoti vykdymo procedūras.

22 straipsnis

Igyvendinimas

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad užtikrintų šio pamatinio sprendimo įgyvendinimą iki 2008 m. lapkričio 24 d.
2. Valstybės narės Tarybos Generaliniam sekretoriatui ir Komisijai praneša nuostatų, perkeliančių į jų nacionalinę teisę įpareigojimus, kylančius iš šio pamatinio sprendimo, tekstą. Remdamasi pranešimu, paruoštu naudojant šią Komisijos informaciją, Taryba ne vėliau kaip 2009 m. lapkričio 24 d. įvertina, koku mastu valstybės narės ėmėsi priemonių, būtinų šiam pamatiniam sprendimui įgyvendinti.
3. Tarybos Generalinis sekretoriatas valstybėms narėms ir Komisijai praneša apie pareiškimus, padarytus pagal 7 straipsnio 5 dalį ir 19 straipsnio 2 dalį.
4. Valstybė narė, kuri patyrė pasikartojančių sunkumų ar kitos valstybės narės neveikimą tarpusavyje pripažįstant ir vykdam nutarimus konfiskuoti, ir to nepavyko išspręsti abipusių konsultacijų būdu, gali informuoti Tarybą, kad būtų valstybės narės lygyje įvertintas šio pamatinio sprendimo įgyvendinimas.
5. Valstybės narės, veikiančios kaip vykdančiosios valstybės, kalendorinių metų pradžioje informuoja Tarybą ir Komisiją apie atvejų, kada buvo taikomas 17 straipsnio b punktas, skaičių ir pateikia to priežasčių santrauką.

Per 2013 m. lapkričio 24 d. Komisija paruošia pranešimą vadovaudamasi gauta informacija, nurodydama iniciatyvas, kurias mano esant tinkamomis.

23 straipsnis

Išsigaliojimas

Šis patatinis sprendimas išsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Liuksemburge, 2006 m. spalio 6 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
K. RAJAMÄKI

PRIEDAS

LIUDIJIMAS

nurodytas Tarybos pamatinio sprendimo 2006/783/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo
nutarimams konfiskuoti 4 straipsnyje

a) Priimančioji valstybė ir vykdančioji valstybė:

Priimančioji valstybė:

Vykdančioji valstybė:

b) Teismas, priėmęs nutarimą konfiskuoti:

Oficialus pavadinimas:

Adresas:

.....

Bylos nuoroda:

Tel. (šalies kodas) (vietos/miesto kodas):

Faksas (šalies kodas) (vietos/miesto kodas):

El. paštas (jei yra):

Kalbos, kuriomis galima susižinoti su teismu:

.....

Duomenys apie informaciją teikiantį asmenį (-is), į kurį (kuriuos) galima kreiptis papildomos informacijos siekiant įvykdyti nutarimą konfiskuoti arba, kai tai taikytina, siekiant koordinuoti dviem ar daugiau vykdančiųjų valstybių perduotą nutarimą konfiskuoti, arba siekiant priimančiajai valstybei perduoti nutarimą įvykdžius gautus pinigus ar turtą (vardas, pavardė, titulas/rangas, tel., faks., ir, jei yra, el. pašto adresas):

.....

.....

.....

- c) Institucija, kompetentinga priimančiojoje valstybėje įvykdyti nutarimą konfiskuoti (jeigu tai yra ne b punkte nurodytas teismas):

Oficialus pavadinimas:

.....

Adresas:

.....

Tel. (šalies kodas) (vietos/miesto kodas):

Faksas (šalies kodas) (vietos/miesto kodas):

El. paštas (jei yra):

.....

Kalbos, kuriomis galima susižinoti su institucija, turinčia kompetenciją įvykdyti:

.....

.....

Duomenys apie informaciją teikiantį asmenį (-is), į kurį (kuriuos) galima kreiptis papildomos informacijos siekiant įvykdyti nutarimą konfiskuoti arba, kai tai taikytina, siekiant koordinuoti dviem ar daugiau vykdančiųjų valstybių perduotą nutarimą konfiskuoti, arba siekiant priimančiajai valstybei perduoti nutarimą įvykdžius gautus pinigus ar turtą (vardas, pavardė, titulas/rangas, tel., faks., ir, jei yra, el. pašto adresas):

.....

.....

- d) Jeigu paskirta centrinė institucija, atsakinga už nutarimų konfiskuoti administracinį perdavimą ir gavimą priimančiojoje valstybėje:

Centrinės institucijos pavadinimas:

.....

.....

Informaciją teikiantis asmuo, jei taikytina (titulas/rangas, vardas ir pavardė):

.....

Adresas:

.....

Bylos nuoroda:

Tel. (šalies kodas) (vietos/miesto kodas):

Faksas (šalies kodas) (vietos/miesto kodas):

El. paštas (jei yra):

e) Institucija ar institucijos, į kurias galima kreiptis (tais atvejais, kai užpildyti c ir (arba) d punktai):

☐ b punkte minėta institucija

Galima kreiptis klausimais, susijusiais su:

☐ c punkte minėta institucija

Galima kreiptis klausimais, susijusiais su:

☐ d punkte minėta institucija

Galima kreiptis klausimais, susijusiais su:

f) Jeigu nutarimas konfiskuoti buvo priimtas po arešto akto perdavimo vykdančiajai valstybei pagal 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto vykdymo Europos Sąjungoje ⁽¹⁾, pateikite arešto akto identifikavimui reikalingą informaciją (arešto akto priėmimo ir perdavimo datas, instituciją, kuriai aktas perduotas, nuorodinį numerį, jei žinomas):

.....

.....

g) Jeigu nutarimas konfiskuoti buvo persiųstas daugiau nei vienai vykdančiajai valstybei, pateikite šią informaciją:

1. Nutarimas konfiskuoti buvo perduotas šiai (šioms) vykdančiajai (-iosioms) valstybei (-ėms) (šalis ir institucija):

.....

.....

2. Nutarimas konfiskuoti buvo perduotas daugiau nei vienai vykdančiajai valstybei dėl šios priežasties (pažymėkite tinkamą langelį):

2.1. Kai nutarimas konfiskuoti yra susijęs su vienu ar keliais konkrečiais turto vienetais:

☐ manoma, kad skirtingi konkretūs nutarime konfiskuoti nurodyti turto vienetai yra skirtingose vykdančiosiose valstybėse

☐ konkretaus turto vieneto konfiskavimas apima veiksmus daugiau nei vienoje vykdančiojoje valstybėje

☐ manoma, kad konkretus nutarime konfiskuoti nurodyto turto vienetas yra vienoje iš dviejų ar daugiau konkrečiai nustatytų vykdančiųjų valstybių

2.2. Jeigu nutarimas konfiskuoti yra susijęs su pinigų suma:

☐ atitinkamas turtas nebuvo areštuotas pagal 2003 m. liepos 22 d. Pamatinį sprendimą 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto vykdymo Europos Sąjungoje

☐ tikėtina, kad turto, kuris gali būti konfiskuotas priimančiojoje valstybėje ir vienoje kurioje vykdančiojoje valstybėje, neužteks padengti visą sumą, nurodytą nutarime konfiskuoti

☐ kitos priežastys (nurodykite):

.....

.....

⁽¹⁾ OL L 196, 2003 8 2, p. 45.

h) Informacija apie fizinius ar juridinius asmenis, kurių atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti

1. Fizinio asmens atveju:

Pavardė:

Vardas (-ai):

Mergautinė pavardė (jei taikytina):

Pravardės, slapyvardžiai (jei taikytina):

Lytis:

Pilietybė:

Tapatybės dokumento ar socialinio draudimo numeris (jei turi):

Gimimo data:

Gimimo vieta:

Paskutinis žinomas adresas:

.....

Kalba (-os), kurią (kurias) asmuo supranta (jei žinoma):

.....

1.1. Jeigu nutarimas konfiskuoti yra susijęs su pinigų suma:

Nutarimas konfiskuoti yra perduotas vykdančiajai valstybei, nes (pažymėkite tinkamą langelį):

- ☐ a) priimančioji valstybė turi pagrįstas priežastis manyti, kad asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti, turi turto ir (arba) pajamų vykdančiojoje valstybėje. Pateikite šią informaciją:

Priežastys manyti, kad asmuo turi turto/pajamų:

.....

Asmens turto/pajamų šaltinio apibūdinimas:

.....

Asmens turto/pajamų šaltinio vieta (jeigu nežinoma, paskutinė žinoma vieta):

.....

- ☐ b) nėra pagrįstų priežasčių, nurodytų a punkte, leidžiančių priimančiajai valstybei nustatyti valstybę narę, kuriai gali būti siunčiamas nutarimas konfiskuoti, tačiau asmuo, kurio atžvilgiu buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, paprastai gyvena vykdančiojoje valstybėje. Pateikite šią informaciją:

Įprastinė gyvenamoji vieta vykdančiojoje valstybėje:

.....

.....

1.2. Jeigu nutarimas konfiskuoti yra susijęs su konkrečiu (-iais) turto vienetu (-ais):

Nutarimas konfiskuoti yra perduotas vykdančiajai valstybei, nes (pažymėkite tinkamą langelį):

- ☐ a) konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra vykdančiojoje valstybėje (žr. i punktą)
- ☐ b) priimančioji valstybė turi pagrįstas priežastis manyti, kad nutarime konfiskuoti nurodytas visas (-i) konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) ar jo (jų) dalis yra vykdančiojoje valstybėje. Pateikite šią informaciją:

Priežastys manyti, kad konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra vykdančiojoje valstybėje:

.....

- ☐ c) nėra pagrįstų priežasčių, nurodytų b punkte, leidžiančių priimančiajai valstybei nustatyti valstybę narę, kuriai gali būti perduodamas nutarimas konfiskuoti, tačiau asmuo, kurio atžvilgiu buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, paprastai gyvena vykdančiojoje valstybėje. Pateikite šią informaciją:

Įprastinė gyvenamoji vieta vykdančiojoje valstybėje:

.....

.....

2. Juridinio asmens atveju:

Pavadinimas:

Juridinio asmens forma:

Registracijos numeris (jei yra) ⁽¹⁾:

Registruota buveinė (jei yra) ⁽¹⁾:

Juridinio asmens adresas:

2.1. Jeigu nutarimas konfiskuoti yra susijęs su pinigų suma:

Nutarimas konfiskuoti yra perduotas vykdančiajai valstybei, nes (pažymėkite tinkamą langelį):

- ☐ a) priimančioji valstybė turi pagrįstas priežastis manyti, kad juridinis asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti, turi turto arba pajamų vykdančiojoje valstybėje. Pateikite šią informaciją:

Priežastys manyti, kad juridinis asmuo turi turto/pajamų:

.....

Juridinio asmens turto/pajamų šaltinio aprašymas:

.....

Juridinio asmens turto/pajamų šaltinio vieta (jeigu nežinoma, paskutinė žinoma vieta):

.....

⁽¹⁾ Kai nutarimas konfiskuoti perduodamas sprendimą vykdančiajai valstybei dėl to, kad juridinis asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti, toje valstybėje turi savo registruotą buveinę, privaloma nurodyti registracijos numerį ir registruotą buveinę.

- ☐ b) nėra pagrįstų priežasčių, nurodytų a punkte, leidžiančių priimančiajai valstybei nustatyti valstybę narę, kuriai gali būti siunčiamas nutarimas konfiskuoti, tačiau juridinis asmuo, kurio atžvilgiu buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, turi savo registruotą buveinę vykdančiojoje valstybėje. Pateikite šią informaciją:

Registruota buveinė vykdančiojoje valstybėje:

.....

.....

2.2. Jeigu nutarimas konfiskuoti yra susijęs su konkrečiu (-iais) turto vienetu (-ais):

Nutarimas konfiskuoti yra perduotas vykdančiajai valstybei, nes (pažymėkite tinkamą langelį):

- ☐ a) konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra vykdančiojoje valstybėje (žr. i punktą)
- ☐ b) priimančioji valstybė turi pagrįstas priežastis manyti, kad nutarime konfiskuoti nurodytas visas (-i) konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) ar jo (jų) dalis yra vykdančiojoje valstybėje. Pateikite šią informaciją:

Priežastys manyti, kad konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra vykdančiojoje valstybėje:

.....

.....

- ☐ c) nėra pagrįstų priežasčių, nurodytų b punkte, leidžiančių priimančiajai valstybei nustatyti valstybę narę, kuriai gali būti perduodamas nutarimas konfiskuoti, tačiau juridinis asmuo, kurio atžvilgiu buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, turi savo registruotą buveinę vykdančiojoje valstybėje. Pateikite šią informaciją:

Registruota buveinė vykdančiojoje valstybėje:

.....

.....

i) Nutarimas konfiskuoti

Nutarimas konfiskuoti priimtas (data):

.....

Nutarimas konfiskuoti tapo galutinis (data):

Nutarimo konfiskuoti nuorodinis numeris (jei yra):

1 Informacija apie nutarimo konfiskuoti pobūdį

1.1. Nurodykite (pažymėdami tinkamą langelį (-ius)), ar nutarimas konfiskuoti susijęs su:

☐ pinigų suma

Vykdymui skirta suma vykdančiojoje valstybėje, nurodant valiutą (skaičiai ir žodžiai):

.....

Bendra suma, nurodyta nutarime konfiskuoti, nurodant valiutą (skaičiai ir žodžiai):

.....

☐ konkrečiu (-iais) turto vienetu (-ais)

Konkretaus (-ių) turto vieneto (-ų) aprašymas:

.....

Konkretaus (-ių) turto vieneto (-ų) buvimo vieta (jei nežinoma, paskutinė žinoma buvimo vieta):

.....

Jeigu konkretaus (-ių) turto vieneto (-ų) konfiskavimas apima veiksmus daugiau nei vienoje vykdančiojoje valstybėje, atliktinų veiksmų aprašymas:

.....

1.2. Teismas nusprendė, kad turtas (pažymėkite tinkamą langelį (-ius)):

☐ i) yra pajamos, įgytos padarius nusikaltimą, arba lygiavertis visai nusikalstamu būdu įgytų pajamų vertei ar jos daliai

☐ ii) yra tokio nusikaltimo padarymo priemonė

☐ iii) yra konfiskuotinas dėl išplėstų konfiskavimo teisių taikymo priimančiojoje valstybėje, kaip nurodyta a, b ir c punktuose. Sprendimo pagrindas yra tai, kad teismas, remdamasis konkrečiais faktais, yra visiškai įsitikinęs, jog svarstomas turtas buvo įgytas iš:

☐ a) nuteisto asmens nusikalstamos veiklos laikotarpiu prieš nuteisimą už konkretų nusikaltimą, kuris teismo yra laikomas pagrįstu konkrečios bylos aplinkybėmis, arba

☐ b) nuteisto asmens panašios nusikalstamos veiklos laikotarpiu prieš nuteisimą už konkretų nusikaltimą, kuris teismo yra laikomas pagrįstu konkrečios bylos aplinkybėmis, arba

☐ c) nuteisto asmens nusikalstamos veiklos ir buvo nustatyta, kad turto vertė yra neproporcinga šio asmens teisėtoms pajamoms

- ☐ iv) yra konfiskuotinas pagal bet kurias kitas nuostatas, susijusias su išplėstomis konfiskavimo teisėmis pagal priimančiosios valstybės teisę

Jeigu apimamos dvi ar daugiau konfiskavimo kategorijos, apibūdinkite smulkiai, kuris turtas buvo konfiskuotas ryšium su kuria kategorija:

.....

2. Informacija apie nusikaltimą (-us), kuriam (kuriems) taikomas nutarimas konfiskuoti

2.1. Faktų santrauka ir aplinkybių, kuriomis buvo įvykdytas (-i) nusikaltimas (-ai), kuriam (kuriems) taikomas nutarimas konfiskuoti, apibūdinimas, įskaitant laiką ir vietą:

.....
.....
.....
.....
.....

2.2. Nusikaltimo (-ų), kuriam (kuriems) taikomas nutarimas konfiskuoti, pobūdis bei teisinis kvalifikavimas ir taikytina įstatymo nuostata/taikytinas kodeksas, kuria (kuriuo) remiantis buvo priimtas sprendimas:

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.3. Jei taikytina, pažymėkite vieną ar daugiau iš toliau išvardytų nusikaltimų, su kuriais 2.2 punkte nurodytas (-i) nusikaltimas (-ai) yra susijęs (-ę), jei už tą (tuos) nusikaltimą (-us) priimančiojoje valstybėje baudžiama laisvės atėmimu bent iki 3 metų (pažymėkite tinkamą langelį (-ius)):

- ☐ dalyvavimas nusikalstamame susivienijime
- ☐ terorizmas
- ☐ prekyba žmonėmis
- ☐ seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija
- ☐ neteisėta prekyba narkotinėmis ir psichotropinėmis medžiagomis
- ☐ neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis
- ☐ korupcija
- ☐ sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą, kuris turi poveikį Europos Bendrijų finansiniams interesams, kaip apibrėžta 1995 m. liepos 26 d. Konvencijoje dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos

- ☐ nusikalstamu būdu įgytų pajamų plovimas
- ☐ valiutos, įskaitant eurą, padirbinėjimas
- ☐ nusikaltimai informatikai
- ☐ nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančiomis gyvūnų ir nykstančiomis augalų rūšimis bei veislėmis
- ☐ padėjimas neteisėtai atvykti į šalį ir joje apsigyventi
- ☐ nužudymas, sunkus kūno sužalojimas
- ☐ neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais
- ☐ žmogaus pagrobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ir įkaitų ėmimas
- ☐ rasizmas ir ksenofobija
- ☐ organizuotas arba ginkluotas apiplėšimas
- ☐ neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarines vertybes ir meno kūrinius
- ☐ apgaulė
- ☐ reketavimas ir turto prievartavimas
- ☐ gaminių klastojimas ir piratavimas
- ☐ administracinių dokumentų suklastojimas ir prekyba jais
- ☐ mokėjimo priemonių klastojimas
- ☐ neteisėta prekyba hormoninėmis medžiagomis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis
- ☐ neteisėta prekyba branduolinėmis ar radioaktyviomis medžiagomis
- ☐ prekyba vogtomis transporto priemonėmis
- ☐ išžaginimas
- ☐ padegimas
- ☐ Tarptautinio baudžiamojo teismo jurisdikcijai priklausantys nusikaltimai
- ☐ neteisėtas orlaivių ar laivų užgrobimas
- ☐ diversija.

- 2.4. Jeigu nusikaltimas (-ai), kuriam (kuriems) taikomas nutarimas konfiskuoti, nurodytas (-i) 2.2 punkte nėra aprašytas (-i) 2.3 punkte, pateikite pilną nusikaltimo (-ų), apie kurį (kuriuos) kalbama, aprašymą (jis turėtų apimti faktinę svarstomą nusikalstamą veiklą (o ne, pavyzdžiui, teisinės kategorijas)):

.....

.....

.....

.....

.....

.....

j) Procesiniai veiksmai, kuriais buvo priimtas nutarimas konfiskuoti

Nurodykite šiuos dalykus apie procesinius veiksmus, kuriais buvo priimtas nutarimas konfiskuoti (pažymėkite tinkamą langelį (-ius)):

- ☐ a) atitinkamas asmuo pats dalyvavo teisiniame bylos nagrinėjime
- ☐ b) atitinkamas asmuo pats nedalyvavo teisiniame bylos nagrinėjime, bet jam atstovavo gynėjas
- ☐ c) atitinkamas asmuo nedalyvavo teisiniame bylos nagrinėjime ir jam neatstovavo gynėjas. Patvirtinta, kad:
- ☐ asmuo asmeniškai ar per pagal nacionalinę teisę kompetentingą atstovą buvo informuotas apie teisminį bylos nagrinėjimą remiantis priimančios valstybės teise arba
- ☐ asmuo nurodė, kad jis neginčija nutarimo konfiskuoti

k) Turto perskaičiavimas ir perdavimas

1. Jeigu nutarimas konfiskuoti susijęs su konkrečiu turto vienetu, nurodykite, ar priimančioji valstybė leidžia, kad vykdančiojoje valstybėje konfiskavimas būtų reikalavimo sumokėti pinigų suma, atitinkančią turto vertę, formos:

- ☐ taip
- ☐ ne

2. Jeigu nutarimas konfiskuoti susijęs su pinigų suma, nurodykite, ar kitoks turtas, išskyrus pinigus, gautus vykdant nutarimą konfiskuoti, gali būti perduotas priimančiajai valstybei:

- ☐ taip
- ☐ ne

l) Alternatyvios priemonės, įskaitant laisvės atėmimo sankcijas

1. Nurodykite, ar priimančioji valstybė leidžia vykdančiajai valstybei taikyti alternatyvias priemones, jeigu visiškai ar iš dalies neįmanoma įvykdyti nutarimo konfiskuoti:

☐ taip

☐ ne

2. Jeigu taip, nurodykite, kokias sankcijas galima taikyti (sankcijų pobūdis ir maksimalus dydis):

☐ laisvės atėmimas (maksimalus laikotarpis):

☐ viešieji darbai (arba lygiavertė sankcija) (maksimalus laikotarpis):

☐ kitos sankcijos (apibūdinimas):

.....

m) Kitos bylai svarbios aplinkybės (neprivaloma informacija):

.....

.....

n) Nutarimas konfiskuoti pridedamas prie liudijimo.

Liudijimą priimančios institucijos ir (arba) jos atstovo, patvirtinančio liudijimo turinio tikslumą, parašas:

.....

Pavardė, vardas:

Užimamos pareigos (titulas/rangas):

Data:

Oficialus antspaudas (jei yra):